

MANDAG, DEN 12. JANUAR 2009

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

(Mødet åbnet kl. 17.05)

1. Genoptagelse af sessionen

Formanden. - Jeg erklærer Europa-Parlamentets session, der blev afbrudt torsdag den 18. december 2008, for genoptaget.

Jeg vil gerne ønske Dem alle godt nytår og et lykkebringende 2009, som forhåbentlig bringer os nærmere den europæiske samhørighed. Jeg håber, det kan lykkes for os at styrke freden i verden. Nu vil jeg gerne fremsætte en erklæring.

2. Erklæring fra formanden

Formanden. - Mine damer og herrer! Formandskonferencen har anmodet mig om at fremsætte en erklæring om begivenhederne i Mellemøsten. Forhandlingen finder sted onsdag eftermiddag under tilstedeværelse af Rådets formand for udenrigsministrene, den tjekkiske udenrigsminister Schwarzenberg. Jeg nævner dette, fordi det ikke fremgik tydeligt. Vi har ydet en stor indsats for, at han kunne deltage, og han er særdeles villig til at deltage, selv om han er nødt til at rejse til Sydafrika samme dag. Så selv om det er for et begrænset tidsrum, vil jeg gerne benytte lejligheden til dybt at takke det tjekkiske formandskab for dette.

Mens vi holder et plenarmøde i dag ved årets begyndelse, er der igen mennesker, som dør i Mellemøsten.

Personligt, og jeg er sikker på, at det gælder for os alle, har jeg en smertelig fornemmelse af et déjà vu, når jeg ser billederne i fjernsynet.

På vegne af Parlamentet vil jeg gerne udtrykke min dybeste beklagelse over optrapningen af Gazakonflikten mellem Israel og Hamas.

Jeg siger kategorisk: Vi kan ikke acceptere, at mennesker lider, at volden fortsættes, og at FN's medarbejdere kommer under beskydning. Hvor længe skal denne voldsspiral fortsætte, inden fornuft og besindelse får overtaget?

Volden må straks ophøre på begge sider. Hamas' affyring af raketter mod israelske byer er fuldstændigt uacceptabel og må fordømmes på det kraftigste, og vi må ikke glemme, at det var Hamas, der afbrød våbenstilstanden. Proportionaliteten af de midler, der anvendes som svar, må dog ikke tilsidesættes.

Alle mennesker i Mellemøsten er lige meget værd. En stats umistelige ret til at beskytte sig selv berettiger ikke til voldelige aktioner, som først og fremmest forårsager lidelser blandt den civile befolkning.

Indbyggerne på Gazastriben skal omgående have hjælp. En palæstinenser er lige så meget værd som en israeler eller en europæer eller en amerikaner – alle mennesker på jorden er lige. Vi må ikke tillade, at den humanitære situation forværres!

Som ansvarlige politikere skal vi være parate til at yde et afgørende bidrag til inden for kort tid at finde en permanent løsning på denne voldsspiral.

Ethvert forsøg på at reducere sikkerhed til udelukkende militære forhold er efter min mening dømt til at mislykkes. Problemet i Mellemøsten kan derfor ikke løse med militæret alene. Vi skal i sidste ende opnå en politisk løsning. Frem for alt betyder det, at vi skal tage ved lære af den tidligere tilgangs fiasko. Der skal derfor træffes foranstaltninger, som ikke kun er levedygtige, men som først og fremmest er bæredygtige.

I de sidste par dage har jeg været i telefonisk kontakt med Israels præsident, Shimon Peres, Den Palæstinensiske Myndigheds premierminister, Salam Fayyad, Knessets formand, Dalia Itzik, og selvfølgelig EU's højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, Javier Solana, som nu har været i regionen i nogen tid.

Jeg har også været i kontakt med næstformanden for Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavs-partnerskabet, fordi jeg i øjeblikket er formand for denne forsamling, formanden for det jordanske parlament, Abdel Hadi Al-Majali, formanden for det italienske deputeretkammer, Gianfranco Fini, og formanden for det marokkanske parlament, Mustapha Mansouri.

Jeg har i disse samtaler hele tiden gjort det klart, at Parlamentet fuldt ud støtter de krav, som Rådet har formuleret på EU's vegne, og som blev bekræftet af FN's resolution i Sikkerhedsrådet den 8. januar 2009.

Det er nedslående, at denne juridisk bindende resolution fra Sikkerhedsrådet, hvor amerikanerne undlod at stemme, så den kunne blive gennemført, ignoreres af begge parter i konflikten, dvs. både Israel og Hamas.

En omgående og permanent våbenhvile skal træde i kraft. Denne våbenhvile skal opnås med Egypten som mægler og med inddragelse af alle parter. Omgående og uhindret adgang til humanitær hjælp skal sikres, og FN's Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA) skal have mulighed for at udføre det humanitære arbejde uden hindringer. Og jeg vil gerne sige: ikke kun i tre timer om dagen!

Når selv de humanitære organisationer og FN er tvunget til at indstille arbejdet, fordi de krigsførende parter ikke respekterer deres neutralitet, har vi nået et uacceptabelt lavpunkt med hensyn til international lov og menneskelighed.

Det tredje krav er at intensivere fredsprocessen. Det eneste levedygtige grundlag for permanent fred er og bliver en tostatsløsning med Israel og Palæstina som suveræne stater inden for sikre grænser.

EU skal sammen med medlemmer af Mellemøstkvartetten, moderate arabiske partnere og alle deltagere i konflikten tilvejebringe en hurtig genoptagelse af fredsforhandlingerne i FN-regi. En omfattende løsning kræver dog tydeligvis også forsoning og navnlig forsoning mellem de palæstinensiske faktioner.

Vi må i dag sætte spørgsmålstegn ved den metode, vi hidtil har benyttet i det, vi har kaldt "fredsprocessen". Indtil for få uger siden kunne vi stadig antage, at vi var på rette spor med hensyn til forhandlingerne trods det velkendte vanskelige miljø og det knapt mærkbare fremskridt. Det internationale samfund og først og fremmest vi, som EU, har støttet disse forhandlinger gennem vores stærke engagement, og vi har ydet økonomisk støtte for at etablere de grundlæggende forudsætninger for etableringen af en palæstinensisk stat.

Men var dette engagement stærkt nok politisk set? Det skal vi spørge os selv om. I mellemtiden oplever igen, at situationen eskalerer. Det er forstæeligt, at vi i krisetider ofte tænker kortsigtet. Omgående våbenhvile og fuldstændig tilbagetrækning af de israelske styrker er faktisk påkrævet lige nu, som det også kræves af FN's Sikkerhedsråd.

Erfaringerne fra de seneste årtier har vist, at fred i Mellemøsten ikke kan skabes i regionen alene. Men det er heller ikke muligt uden forsoning mellem de stridende parter i konflikten.

Det internationale samfund skal derfor mere end nogensinde før være klar til at fremme fred i Mellemøsten, så de bitre begivenheder i de forgangne årtier ikke vil stå tilbage som bitre erfaringer i de kommende årtier.

Internationale styrker kan og skal hjælpe med at sikre en våbenhvile. Vi skal derfor alle yde en indsats for at sikre, at den egyptisk-franske plan om at etablere en international mekanisme, der kan sikre Gazas grænser, kan gennemføres, og den skal selvfølgelig først og fremmest være betinget af, at smuglingen af våben og raketter til Gazaområdet bringes til ophør. EU har allerede i handlingsstrategidokumentet ved indledningen af Annapolisprocessen bekendtgjort, at man er parat til at blive inddraget på denne måde.

Men lad mig især fremhæve én ting: Indsættelse af europæiske og internationale sikkerhedsstyrker vil ikke nødvendigvis sikre våbenhvile på kort sigt. Vi skal forfølge et klart politisk mål med at skabe den nødvendige tillid til gennemførelsen af fredsforhandlinger ved at garantere både israelernes og palæstinenserne sikkerhed. Det betyder, at den politiske indsats ved indsættelse af styrker, hvilket kun er muligt på et solidt mandat, vil blive styrket på alle sider med henblik på at finde en fredelig løsning.

Vi har brug for ikke kun en fornyet forpligtelse til at skabe fred, hvilket så ofte før har været målet. Vi har også brug for en vilje ikke kun til at stræbe mod fred, men til at opnå den, faktisk inden det had, der er opbygget over årtier, eskaleres yderligere og udmønter sig i en egentlig verdensbrand.

Til sidst vil jeg gerne minde om, at 2008 var det europæiske år for interkulturel dialog. Jeg vil også gerne minde om, hvor meget vi i Parlamentet har gjort for at gøre dette år til håbets år, og at vi fastlægger politiske prioriteter, der understreger, at kultursammenstød ikke er en naturlov.

Reaktionerne fra hele verden på krigen i Gaza viser, hvor hurtigt alle forsøg på interkulturel dialog kan ødelægges, når de overhales af virkeligheden på de billeder, vi ser i de daglige nyheder. Endnu værre er det, at denne virkelighed går ekstremisternes og fundamentalisternes ærinde, fordi deres mål ikke er fred, men en fortsættelse af denne konfrontationsspiral.

Vold avler vold. Dét kan ikke gentages ofte nok. Dialog og forhandlinger er den eneste vej ud af denne krise. Begge dele er ikke mål i sig selv, men skal gennemføres tappert, så befolkningerne i Israel og Palæstina kan leve i reel sikkerhed, fred og med respekt for deres værdighed.

(Bifald)

3. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

4. Parlamentets sammensætning: se protokollen

5. Udvalgenes og delegationernes sammensætning: se protokollen

6. Databeskyttelse (udnævnelse af EU's tilsynsførende og assisterende tilsynsførende for databeskyttelse): se protokollen

7. Undertegnelse af retsakter vedtaget efter den fælles beslutningsprocedure: se protokollen

8. Modtagne dokumenter: se protokollen

9. Mundtlige forespørgsler og skriftlige erklæringer (modtagne dokumenter): se protokollen

10. Andragender: se protokollen

11. Tekster til aftaler sendt af Rådet: se protokollen

12. Arbejdsplan

Formanden. - Det endelige forslag til dagsorden for dette møde, som blev vedtaget på Formandskonferencen på dens møde torsdag den 8. januar 2009 i henhold til artikel 130 og 131 i forretningsordenen, er omdelt. Til dette forslag blev der anmodet om følgende ændringer.

Mandag:

Da Laima Andrikiienė ikke kan være til stede i eftermiddag for at fremlægge sin betænkning om udvikling af FN's Menneskerettighedsråd, herunder EU's rolle, vil der som planlagt blive stemt om denne betænkning uden en generel forhandling.

Tirsdag: Ingen ændringer.

Onsdag:

Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance har anmodet om, at den generelle forhandling af situationen i Gaza afsluttes med, at der bliver stillet beslutningsforslag. Daniel Cohn-Bendit vil tage ordet for at begrunde forslaget.

Daniel Cohn-Bendit, for Verts/ALE-Gruppen. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Alle er bekendt med situationen i Gaza. At vi skal drøfte den her i Parlamentet er helt naturligt. Vi opfordrer Sikkerhedsrådet til at tage stilling, vi opfordrer organerne til at tage stilling, og vi opfordrer EU til at tage stilling. Men i Parlamentet vil vi drøfte sagen, men ikke tage stilling. Jeg mener dog, at det i lyset af den presserende situation i Gaza er særdeles vigtigt, at Parlamentet fremsætter dets holdning og siger præcis, hvad det ønsker, for at

bringe de massakrer, der i øjeblikket finder sted i Mellemøsten, til ophør. Det er efter min mening uacceptabelt, at Parlamentet ikke har mod eller overblik til at stemme for en beslutning efter vores forhandling. Derfor opfordrer vores gruppe til, at Formandskonferencens afgørelse revideres, og at den forhandling, vi skal gennemføre om situationen i Gaza, afsluttes med en beslutning, som viser Parlamentets og flertallets klare og faste holdning, så massakrerne i Gaza kan stoppes. Vi ønsker en beslutning. Vi skal være bevidste om, at vi har et politisk ansvar i den aktuelle situation, og dette politiske ansvar omfatter ikke kun en forhandling, men en beslutning, en beslutning, som tydeligt udtrykker, hvad vi ønsker, og hvad vi tager afstand fra!

Hannes Swoboda, for PSE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Vi har selvfølgelig overvejet dette meget nøje. Måske Daniel Cohn-Bendit overvurderer betydningen af en beslutning, men med Sikkerhedsrådets resolution har vi et grundlag, som vi bør støtte. Vi bør, som Parlamentets formand allerede har sagt, kræve, at begge parter søger fred, lægger våbnene og overholder Sikkerhedsrådets resolution. Jeg vil dog gerne tilføje, at dette skal være kernen i vores beslutning. Hvis det er tilfældet, kan vi støtte den. I den sammenhæng vil vi samarbejde, og i den sammenhæng vil vi støtte Daniel Cohn-Bendits forslag.

Elmar Brok, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Indstillingen fra Formandskonferencen er baseret på stor klogskab. Vi har i dag hørt en erklæring fra Parlamentets formand, der, hvis jeg ikke tager fejl, støttes af alle sider af Parlamentet. Dette er et vigtigt grundlæggende princip og en vigtig erklæring fra Parlamentet. Vi vil modtage masser af oplysninger i de kommende dage: gennem møder, der afholdes af Udenrigsudvalget og delegationer, og gennem meddelelser fra Rådets formandskab og Kommissionen. Vi er derfor ikke i stand til at vedtage en beslutning i dag. Den vil faktisk i detaljer afspejle tingenes tilstand i torsdags.

Jeg tilbragte to dage ved grænsen til Gazastriben og observerede omfattende lidelser blandt befolkningerne på begge sider. Jeg mener, at en våbenhvile alene ikke er nok. Våbenhvilen skal hænge sammen med et ophør af våbensmugleriet til Gaza i fremtiden. Detaljerne omkring de forhandlinger, der i dag afholdes i Egypten, er afgørende. Vi må ikke ødelægge dette gennem en beslutning, der måske er formet af følelser. Jeg tilslutter mig Formandskonferencens udskydelse af beslutningen.

Formanden. - (Parlamentet vedtog forslaget)

Tidsfristerne er som følger: Beslutningsforslag: i aften kl. 20.00. Ændringsforslag og fælles beslutningsforslag: onsdag kl. 10.00.

Torsdag: ingen ændringsforslag.

Daniel Cohn-Bendit, (Verts/ALE). – (DE) Hr. formand! Jeg havde endnu en bemærkning til forhandlingen i forlængelse af gasstriden mellem Ukraine og Sovjetunionen og om krisen ... Rusland!

(FR) Undskyld min fortalelse, Francis. Det var ikke min mening at bringe fortiden op igen.

(DE) Hvad angår denne drøftelse: Vi vil bare gerne slå fast og håber, at alle grupper er enige i dette, at denne forhandling bør omfatte en drøftelse af den kendsgerning, at Slovakiet ønsker ulovligt at genåbne et kernekraftværk. Jeg ville kun ...

(Afbrydelse)

De er den rette til jobbet. De kan forholde Dem roligt, unge mand. Roligt. Det er Dem. Jeg ville bare være sikker. Vi er i Parlamentet, unge mand.

Formanden. - Vil Daniel Cohn-Bendit og Markus Ferber venligst standse deres diskussion nu. De kan fortsætte den senere. Alt, hvad der vedrører disse forhandlinger, kan tages op under disse forhandlinger.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). – (EL) Hr. formand! Da spørgsmålet om Slovakiet og Bulgarien er en alvorlig sag, vil også jeg gerne bede Dem om at anmode Kommissionen, som trods alt er traktaternes og tiltrædelsestraktatens vogter, om at fortælle os, hvad der præcis sker, og hvorfor disse to lande traf denne beslutning.

Formanden. - Kommissionen har bestemt bemærket dette, så dette vil blive overvejet.

(Parlamentet fastsatte arbejdsplanen)

13. Indlæg af et minuts varighed om politisk vigtige sager

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er indlæg af et minuts varighed om politisk vigtige sager.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Hr. formand! Tillad mig at informere Parlamentet om Tyrkiets krænkende adfærd mod Grækenland.

De konstante krænkelser og overtrædelser af græsk luftrum, kampflyene, der flyver lavt over beboede græske øer, hindringen af sikker skibsfart i græsk territorialfarvand, indgriben i eftersøgnings- og redningsaktioner i Det Ægæiske Hav, som Grækenland alene bærer ansvaret for, og den omfattende hjælp, som Tyrkiet yder til illegale immigranter, varsler ilde for stabiliteten i området som helhed.

Vi er nødt til at fordømme denne krænkende adfærd og den konstante anfægtelse af de suveræne rettigheder for en af EU's medlemsstater, nemlig Grækenland, fra Tyrkiets side, og sende et klart budskab om, at landets handlemåde bringer dets europæiske fremtid i fare.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Hr. formand! I forlængelse af de diskriminerende foranstaltninger vedrørende medarbejdere fra de nye medlemsstater ved de europæiske institutioner, der blev indført i 2004, og som blev kendt ulovlige i EF-Domstolens afgørelse i 2008, vil jeg gerne henlede opmærksomheden på en ny diskriminerende afgørelse.

Der er gået fire og et halvt år, og statsborgerne fra de nye medlemsstater føler sig stadig som andenrangsborgere. Der er sket det, at der sidste år blev udskrevet en udvælgelsesprøve om stillingen som kontorchef for de ungarske tolke, der arbejder i Parlamentet, en stilling, som enhver borger i enhver medlemsstat kunne søge. Kontorchefen for tolketjenesten er ansvarlig for både administrative opgaver og for tilsynet med gennemførelsen af EU-terminologien på ungarsk.

Det er rystende, at man ud af de to kvalificerede kandidater, en ungare og en brite, valgte den britiske kandidat. Kan De forestille Dem, at en stilling i den franske sprogteneste besættes af en engelsk eller spansk person? Dette er uacceptabel forskelsbehandling, som forårsager alvorlige skader, hvad angår oversættelsen af EU-dokumenter. På vegne af alle nye medlemsstater vil jeg gerne indgive protest.

Formanden. - De vil naturligvis modtage et svar på dette indlæg.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Hr. formand! Vi har i eftermiddag hørt Dem og andre fremsatte erklæringer om den forfærdelige situation i Gaza og om behovet for omgående våbenhvile og tilbagetrækning af israelske væbnede styrker fra Gaza. Jeg må sige, at jeg i denne sammenhæng er enig med Daniel Cohn-Bendit i, at Parlamentet bør tage stilling – vi kan ikke blot indtage en afventende holdning.

Det er måske lidt overfladisk at tale om forhold, som angår det daglige brød, efter at have hørt alt dette, men disse almindelige spørgsmål angår alle vores borgere. Sidste weekend bekendtgjorde Dell i Irland, at man ville flytte 2 000 arbejdspladser, hvilket var et hårdt stød mod samfundet i det midtvestlige og vestlige Irland. På et tidspunkt, hvor vi oplever global finansiel afmatning, er dette især vanskeligt for de arbejdstagere, der er direkte ansat af Dell og for virksomhedens leverandører osv.

I den forbindelse kunne den Globaliseringsfonden vise sig at være særligt vigtig for at hjælpe med at omskole arbejdstagere og styrke iværksættervirksomhed med henblik på selvstændig beskæftigelse. Det er vigtigt, at den irske regering omgående indgiver en ansøgning til Globaliseringsfonden, så arbejdstagerne kan få tillid til fremtiden og se, at EU arbejder for at hjælpe alle arbejdstagere og i dette tilfælde også arbejdstagerne i det midtvestlige og vestlige Irland.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Hr. formand! Vi har lige indgået en aftale, som betyder, at strømmen af russisk gas endelig vil blive genoprettet til flere af EU's medlemsstater, hvortil forsyningerne var blevet standset. I den forbindelse er solidariteten mellem medlemsstaterne værd at nævne, selv om den desværre ikke var at spore i begyndelsen. De forskellige lande havde forskellige holdninger til denne sag. Vi gjorde dog heldigvis en indsats for at vise fælles front til sidst.

Da vi skal drøfte sagen om to dage, vil jeg gerne fremhæve to punkter. Denne sag gjorde det for det første meget tydeligt, at Rusland behandler rent økonomiske spørgsmål, som om de var rent politiske instrumenter. Denne sag gjorde det for det andet også klart, at vi i EU skal udvikle en fælles energipolitik. Det er, hvad vi har behov for – ikke individuelle energipolitikker for de største lande, som f.eks. de lande, der anlægger rørledninger under Østersøen på eget initiativ.

László Tókés (Verts/ALE). - (HU) Hr. formand, mine damer og herrer! I en global tidsalder, der på usund vis domineres af Coca Cola og chips, vil jeg gerne forsvare den ungarske drue og vin, der dyrkes i Karpaterbækkenet, som er af international betydning. Som følge af forkert tolkede EU-direktiver anvendes europæiske midler i dag til at støtte landbrugere, der rydder deres vingårde, og det er ikke usædvanligt, at landbrugere, der planter nye, gode druesorter straffes.

Karpaterbækkenet, som ligger inden for det historiske Ungarn, var engang et af de største vindyrkningsområder i Europa med mere end 600 000 hektarer. I 1948 var der stadig 260 000 hektarer med vindruer i Ungarn, men i dag er området blevet indskrænket til 40 000 hektarer. Hvor meget længere skal vinfremstillingsvirksomhederne, vinhandlerne og det naturlige miljø fortsætte med at blive ødelagt på denne måde?

Vin, hvede, fred! Jeg vil med denne ungarske traditionelle hilsen ønske Dem et velsignet nytår.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). - (EN) Hr. formand! Jeg vil tale om Palæstinaproblemet. Jeg bemærkede, at De i Deres tidligere bemærkninger var noget koket i Deres udtalelser om Israel: 900 palæstinensere er døde, heraf er en tredjedel børn, og alligevel kan vi her i Parlamentet ikke få os selv til fuldstændigt at fordømme den israelske brutalitet.

Dette voldsomme angreb er ikke kun ude af proportioner. Det er fuldstændigt ubegrundet. Det er ikke drevet af israelske sikkerhedsbehov. Det er reelt et kynisk og klinisk angreb – ikke på Hamas, men på den palæstinensiske befolkning. Jeg mener, at medlemsstaterne nu har en moral forpligtelse til at spille med alle deres diplomatiske og politiske muskler over for Israel for at stoppe denne vold.

At gå på listesko omkring den israelske regering virker ikke. Det har det aldrig gjort. Israel skal nu forstå, at landets handlinger faktisk har konsekvenser. Jeg opfordrer derfor alle medlemmer af Parlamentet til at kræve omgående suspension af Euro-Med aftalen og af alle præferencehandelsordninger mellem EU og Israel. Vi må ligeledes modstå ethvert forsøg på at opgradere forholdet mellem EU og Israel, der belejrer Gaza og behandler det palæstinensiske folk så brutalt.

Retorikken om menneskerettigheder, der så ofte genlyder i Parlamentet, skal nu udmøntes i ord og gerning. Det er den eneste mulighed for en vellykket fredsproces i Mellemøsten.

Formanden. - Komplexiteten af dette spørgsmål kan ses af den tid, De brugte på Deres tale. De overskred Deres taletid med 50 %. Forhandlingen finder sted onsdag eftermiddag.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Hr. formand! Min valgkreds blev sidste uge knust, som Marian Harkin sagde, af offentliggørelsen af tabet af næsten 2 000 arbejdspladser på Dells fabrik. Det betyder også tabet af sandsynligvis yderligere 2 000 arbejdspladser, der er afhængige af Dells produktion i Irland. Dell flytter produktionen til Łódź i Polen med hjælp fra næsten 52 mio. EUR i statsstøtte.

Kan Kommissionen forsikre mig om, at den statsstøtte, som Polen bruger, er i overensstemmelse med EU's konkurrenceregler, og kan den forsikre mig, at der vil blive ydet tilstrækkelig støtte fra Globaliseringsfonden til at omskole den afskedigede arbejdsstyrke til ny beskæftigelse?

Dimitar Stoyanov (NI). - (BG) Hr. formand, mine damer og herrer! For to dage side blev væggene på fire skoler i byen Burgas overmalet med racistiske slogans. Væggene var blevet sprøjet med ting som: "Lav bulgarerne om til sæbe" og "Død over giaourerne". "Giaour" er et nedsættende tyrkisk udtryk, der blev anvendt i perioden for det osmanniske rige som betegnelse for ikkemuslimske personer og personer af anden oprindelse end tyrkisk. Efter tyrkisk opfattelse er en giaour et undermenneske, og det er derfor den mest krænkende racistiske fornærmelse på det tyrkiske sprog. "Giaourer" er det ord, som den tidligere landbrugsminister Nihat Kabil og de tyrkiske embedsmænd i landbrugsministeriet brugte for de bulgarere, der var blevet ansat i ministeriet, hvorefter de gav tyrkerne særbehandling.

Lad denne hændelse være en advarsel om karakteren af den tyrkiske mentalitet i det 21. århundrede. Dette eksempel alene viser, at Tyrkiet ikke hører hjemme i EU, fordi det er et racistisk, fremmedfjendsk land, der støtter og fremmer racisme og fremmedhad i dets nabolande. Denne sag viser, at bulgarer ikke kun er kilden til hadet, men at de er ofre for had og etnisk intolerance.

Parlamentet har altid haft en fast holdning mod racisme og etnisk intolerance. Jeg opfordrer Dem som medlemmer af Parlamentet til at vise det igen og støtte vores skriftlige erklæring, som fordømmer den tyrkiske racisme mod bulgarere.

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Tak, hr. formand! Jeg glæder mig over det tjekkiske formandskabs indsats for at håndtere den aktuelle gaskrise, men mægling i den ene krise efter den anden er ikke løsningen. EU kan ikke forblive i rollen som babysitter; som *enfant terrible*. En konklusion er klar: at regne med en gensidigt fordelagtig strategisk alliance med Rusland som en pålidelig energileverandør er en strategisk fejlbedømmelse. Selve årsagen til den aktuelle krise er ikke Ukraine, men krisen inden for selve Gazprom, som ikke har kunnet leve op til dets egne forpligtelser.

I otte på hinanden følgende år har Gazproms gasproduktion ligget fast på samme niveau. Det er det typiske resultat af politisk statsstyring af produktionen. Den manglende evne til at levere gas til de russiske kunder og samtidig opfylde forpligtelserne over for udlandet har sandsynligvis fået Putin til at iværksætte den politiske krise og udpege Ukraine som syndebuk. Det gør det så meget vigtigere for os, at vi koncentrerer os om at finde nye energikilder.

Magda Kósáné Kovács (PSE). – (HU) Hr. formand, mine damer og herrer! Den økonomiske krise, som mange mennesker i første omgang opfattede som skræmmetaktik fra mediernes side, har nu nået Europa. Den påvirker lande, regioner, lokalsamfund, virksomheder og dermed familier og arbejdstagere. To af vores kolleger har allerede talt om dette spørgsmål. Konsekvensen af recessionen rammer ikke os alle lige hårdt, som Kommissionen understreger i dens meddelelse. Den negative indvirkning øges eksponentielt i udkanten af Europa og samfundet.

For at forhindre, at den nuværende situation får princippet om anstændigt arbejde til at blive til tomme ord, og for at hjælpe os med at undgå en eksplosion af fattigdom skal vi koncentrere indsatsen om vores ressourcer. Derfor glæder jeg mig over Kommissionens meddelelse og over kommissær Špidlas engagement for at øge bevidstheden og hans opfordringer til Europa om at gøre en indsats for at beskytte de mest udsatte sociale grupper i denne tid med faldende økonomisk aktivitet.

Kommissionens differentierede tilgang giver os grund til at håbe, at et forenet Europa ikke vil betyde øget ensartethed, navnlig ikke i en krisetid. Jeg håber og forventer, at den vil få Parlamentets støtte i denne henseende.

Magor Imre Csibi (ALDE). – (HU) Hr. formand! Vi står i dag over for et paradoks. Selv om et flertal af de europæiske forbrugere gentagne gange har sagt, at de er imod gmo'er, men undersøgelser viser, at de køber genetisk modificerede fødevarer, når de findes i supermarkederne.

Mange forbrugere er bare ikke klar over, at fødevarer med gmo'er sælges i Europa, eller er ofre for ulæselige mærkater, så de til sidst ikke ved, hvad de køber.

En mulig løsning ville være at tillade, at fraværet af gmo'er i fødevarer anføres på mærkaten. Der er i øjeblikket ingen fælles bestemmelser om mærkning af gmo-frie fødevarer, hvilket betyder, at medlemsstaterne frit kan vælge. Det skaber forvirring blandt forbrugerne og forvriddning af det indre marked, da nogle lande allerede har indført bestemmelser om mærkning af fødevarer uden gmo'er, mens andre afviser at tillade, at denne type information gives.

Forbrugerne ønsker at kunne vælge deres fødevarer baseret på deres egne værdier og ikke i henhold til undersøgelser af sikkerhedsvurderinger. Hvis forbrugernes bekymringer er vigtige for os, skal vi sikre gennemsigtighed hele vejen igennem og give dem et reelt valg. Jeg opfordrer derfor Kommissionen til at etablere en retlig ramme for frivillig mærkning af gmo-frie fødevarer på europæisk plan.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne benytte lejligheden til at opfordre Rådet til at træffe de fornødne foranstaltninger i henhold til artikel 13 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på at bekæmpe forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse i Litauen.

Tre politikere fra det polske mindretal blev valgt i det nylige parlamentsvalg i Litauen. De litauiske myndigheder forsøgte efterfølgende at fratage dem deres pladser i parlamentet. Som begrundelse blev det anført, at disse personer har et "Karta Polaka". Det er et dokument, som bekræfter, at indehaveren tilhører den bredere polske nation. Dets formål er at bevare den polske kultur og nationale identitet blandt personer af polsk oprindelse i hele verden. De litauiske myndigheder mener dog, at dette involverer loyalitet over for et fremmed land. Det er direkte latterligt og skandaløst. Det er desuden lig med forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse, og det involverer krænkelse af rettighederne for et nationalt mindretal, hvilket er en uværdig adfærd for en EU-medlemsstat. Jeg håber, at de litauiske myndigheder vil overveje sagen.

Daniel Stroj (GUE/NGL). – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Bernd Posselt, som repræsenterer det bayriske CSU-parti her i Parlamentet, og som også er leder af det sudetertyske samfund, har foreslået, at

Tjekkiet afskaffer de såkaldte Benes-dekreter under dets formandskab. Dette er et skandaløst krav og et krav, som ikke kan opfyldes af Tjekkiet. Vi er helt klar over, at dekreterne trådte i kraft efter Anden Verdenskrig i overensstemmelse med sejrherrens synspunkter, og at de erstattede de retlige standarder, indtil et egentligt parlament blev valgt. Det er derfor ikke tale om en form for kræftknode i den europæiske parlamentariske orden, som han har hævdet. Bernd Posselts organisation minder efter min mening om en kræftknode, da den handler i direkte strid med de mål om moderne europæisk integration, som EU forfølger. Mens Bernd Posselt angriber Tjekkiet, er der tusinder af tyske borger, der med glæde bor og arbejder der, og der er mange tidligere sudetertyskere, der lever som pensionister der. Jeg er selv et eksempel på, at der i Tjekkiet i dag ikke er nogen form for aggressioner mod Tyskland, da jeg er valgt som tysk borger til at repræsentere Tjekkiet her i Parlamentet.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (HU) Hr. formand! Gaskrisen betød, at flere hundrede tusinde hjem i 17 europæiske lande var uden opvarmning, mens temperaturen var under frysepunktet. Det østlige og centrale Europa var værst ramt af striden, som har lukket fabrikker og skoler.

Selv om Kiev og Moskva underskrev den aftale, som EU har været mægler i, efter timevis af forhandlinger med EU's embedsmænd, siger Gazprom, at aftalen om at genoptage forsyningen af gas til Europa via Ukraine vil blive forsinket, da de ikke har modtaget en genpart af aftalen.

Teamet af tekniske eksperter udsendt af Kommissionen kontrollerer strømmen af gas til de ukrainske rørledninger fra Rusland, og selv om gassen begynder at strømme i Ukraine, kan der gå omkring 36 timer, inden den når EU's medlemsstater. Det betyder, at Europa har brug for en fælles politik for energisikkerhed for at undgå konflikter i fremtiden, og at Europa skal sprede dets energiforsyningskilder.

Jeg glæder mig over Parlamentets intervention i striden og håber, at der så hurtigt som muligt kan nås en aftale for at undgå en forværring af konflikten.

Aurelio Juri (PSE). – (SL) Hr. formand! Sidste år fejrede vi den 40. årsdag for traktaten om ikkespredning af kernevåben, og året før det vedtog vi her i Parlamentet en beslutning, som opfordrede forretningsudvalget, Rådet og Kommissionen til at styrke indsatsen for mere effektiv multilateralisme og strengere gennemførelse af denne traktat, der som bekendt har bremset spredningen af kernevåben, men som desværre ikke har sikret en reduktion af deres antal. Beslutningen opfordrede også USA til at tilbagetrække deres nukleare sprænghoveder fra europæisk territorium og Det Forenede Kongerige og Frankrig til at standse deres kernemissilprogrammer.

Da jeg først tiltrådte Parlamentet i november sidste år, vil jeg gerne spørge, i hvilket omfang og hvordan disse opfordringer er blevet besvaret, eller snarere, hvor vellykket har denne indsats været, når man ser, at et nyt projekt for etablering af et amerikansk antimissilskjold i Tjekkiet og Polen genoplives, og at netop dette projekt som forventet skaber nye spændinger mellem vesten og Rusland samt billeder af og trusler om et fornyet og farligt nukleart våbenkapløb?

Rareş-Lucian Niculescu (PPE-DE). – (RO) Hr. formand! Forhandlingen om gaskrisen har været intens, også på mødet denne eftermiddag.

Alle talere siger nu, hvor alvorlig og farlig EU's niveau af energifafhængighed er. Alle siger det samme: at løsningen er fortsat at reducere vores afhængighed af én energikilde.

Vi må dog ikke glemme en anden nødvendighed: at spare energi.

Det er i øjeblikket vanskeligt at sige, hvor meget energi der spildes i EU. Nogle analytikere nævner et tal, der er så højt som en tredjedel af det samlede forbrug. Hvis Rumænien importerer omkring 14 mio. tons olieækvivalent russisk gas hvert år, betyder det f.eks., at der hvert år spildes næsten 1 mio. tons olieækvivalent som følge af utilstrækkelig isolering i boligblokke.

Fællesskabslovgivningen er desværre ikke egnet til at støtte en løsning af dette problem, fordi den helt uforståeligt begrænser de europæiske midler, der kan bevilges til projekter for renovering af opvarmningssystemer.

Vi bør efter min mening stille os selv følgende spørgsmål hver dag: Hvad er nemmest? At søge efter nye energikilder og nye transitruter eller at huske, at vi kan benytte simple metoder til at spare en stor del af den energi, der spildes?

Miloš Koterec (PSE). - (SK) Hr. formand! I år fejrer vi den 10. årsdag for euroen, og den 1. januar 2009 bliver Slovakiet det 16. medlem af euroområdet.

Mit land har overgivet en del af sin identitet, men har gjort det med stolthed. Ligesom vi satte pris på vores egen valuta, er vi begyndt at bruge euroen, og flertallet af den slovakiske befolkning er hurtigt begyndt også at anse den for sin egen. Vi vedtog euroen efter kun fem års medlemskab af EU, og vi så, som premierminister Fico sagde nytårsdag, euroen som en lykkebringer, der ville bringe os stabilitet og sikre, at Slovakiet kunne udvikle sig endnu stærkere i denne tid med økonomisk krise. Jeg vil gerne hylde alle, der har bidraget til vedtagelsen af euroen i Slovakiet, og anerkende den positive holdning i den slovakiske offentlighed over for den nye valuta.

Jeg ønsker alle slovakere held og lykke med euroen som symbolet for et integreret og velstående Europa.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Hr. formand! Da der ikke vil blive afholdt en forhandling om dette emne i Parlamentet, vil jeg gerne over for EU fremhæve vigtigheden af forslaget til Rådets direktiv om iværksættelse af den aftale, der er indgået mellem European Community Shipowners' Associations (ECSA) og European Transport Workers' Federation (ETF).

Dette direktiv, som vedrører søfolks arbejdsforhold under konventionen om søfarendes arbejdsforhold, vil sikre søfolk i EU anstændige arbejdsforhold.

Denne sektor skal styrkes, fordi den bidrager til udvikling og produktivitet. Havene ved EU's kyster er af stor betydning for den internationale handel, og unge mennesker skal kunne se en fremtid inden for søfartserhvervet og bidrage til skibsfarten.

Jörg Leichtfried (PSE). - (DE) Hr. formand! Baggrunden for min tale er den ulovlige transport af hundehvalpe, der blev opdaget i Østrig i begyndelsen af oktober 2008. Siden begyndelsen af oktober 2008 har jeg forsøgt at få taletid under indlæggene af et minuts varighed, og det glæder mig, at det endelig er lykket. Det er interessant, at Bogusław Rogalski har lejlighed til at tale tre gange i mellemtiden.

Men nu til sagen. Det østrigske politi standsede en lastbil med 137 hundehvalpe. Køretøjet var behæftet med alvorlige mangler, og dyrenes pas var forfalskninger, da hundene ikke havde nået den lovgivningsmæssigt krævede alder inden transport. Rejsen var påbegyndt i Slovakiet og skulle ende i Spanien. Dette tilfælde er ikke unikt, og det gør os endnu engang opmærksomme på, at profitsøgende organisationer konstant unddrager sig de gældende dyrebeskyttelsesregler i Europa på kriminel vis. I Europa har vi et reelt behov for omfattende kontrol af dyretransporter og tilsvarende trusler om bøder ved manglende overholdelse. EU skal i fællesskab vedtage minimumsstandarder for dyrebeskyttelse, der skal gennemføres og overvåges af alle regeringer. Det vil også tvinge de lande, som indtil nu har været fuldstændigt inaktive på dyrebeskyttelsesområdet, til at indføre specifikke standarder.

Jelko Kacin (ALDE). - (SL) Hr. formand! Den blodige og uforsonlige massakre mod palæstinensere i Gaza er et symbol på menneskelig magtesløshed, dobbeltmoral og uretfærdighed, der skrider til himlen. Skal det palæstinensiske dødstal virkelig være firecifret, inden internationale organer vil bruge de mæglingsmekanismer, de har haft til rådighed siden konfliktens første dag?

EU forestiller sig at være en aktiv styrke i internationale forhold og en global politisk aktør. Men er den virkelig det? Kan vi reelt kalde os selv en aktiv styrke, når den israelske hær, trods støtte fra dens avancerede efterretningstjeneste, angriber en skole, som er finansieret af EU, og som er fyldt med civile? Kan vi sige, at der findes en international humanitær lovgivning, når den israelske hær med tvang flytter palæstinensere til et hus, som den intenst beskyder næste dag?

Jeg har været i Israel mange gange, herunder i Sderot. Jeg ved meget om, hvad der foregår der, men denne israelske indsats er ude af proportioner, overdreven og umenneskelig. Denne indsats er umoralsk, perverteret og bizar, fordi den i virkeligheden er en valgkampagne. Det er en blodig valgkampagne.

Liam Aylward (UEN). - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne benytte lejligheden til at støtte, at EU-midler anvendes til at støtte European Special Olympics Games, som afholdes i Warszawa i 2010, og Special Olympics World Games, som afholdes i Athen i 2011.

Kommissionen tildelte 5 mio. EUR til støtte for Special Olympics World Games, da de blev afholdt i 2003, hvilket var en fantastisk begivenhed og glæde for så mange af os, der var til stede. Vi i EU skal gå forrest, når det drejer sig om at støtte frivillighed inden for sport.

Lad mig tilføje, at der er en skriftlig erklæring om dette spørgsmål, som medlemmerne kan underskrive i denne uge uden for Parlamentet. Jeg opfordrer alle kolleger til at underskrive denne erklæring til fordel for EU-støtte til disse meget vigtige Special Olympics Games.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Godt nytår, hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne udtrykke min direkte forbløffelse over ironien i, at den tjekkiske regering, som er særdeles kendt for den særlige tilgang til spørgsmålet om forhandlinger med Rusland, endnu ikke har smidt sløret og sanket aske på sit hoved. Den har endda udskudt forhandlingerne om energisikkerhed med Rusland. Jeg er endnu mere chokeret over Kommissionens holdning. Den truer Slovakiet og Bulgarien med sanktioner, og vi har endda hørt, at Daniel Cohn-Bendit også anbefaler sanktioner, hvis de standsede kernekraftværkbløkke tages i brug igen. Jeg vil anbefale, at kommissærer og talsmænd for Kommissionen tager varmt tøj på, slukker for varmen derhjemme og forklarer deres familier, at de handler i solidaritet med slovakkerne og bulgarerne. Men det var måske kun en dårlig nytårsspøg?

Emmanouil Angelas (PPE-DE). – (EL) Hr. formand! Jeg vil også gerne kommentere spørgsmålet om naturgas, eftersom vi i de sidste 10 dage har været vidner til den konflikt, der omgiver dette spørgsmål, en konflikt, som mange EU-medlemsstater, der er afhængige af naturgas som energikilde, er blevet fanget i, hvilket skaber problemer for borgere, virksomheder og industri.

Gennem drøftelser med de to stridende parter, som har været præget af mistro, mistillid og modstridende bekendtgørelser, og med indgriben fra det europæiske formandskab og Kommissionen er der tilsyneladende fundet en form for løsning.

Det fremgår tydeligt, at problemet kan opstå igen, hvis der ikke træffes foranstaltninger, uanset gode intentioner og fordelinger. Vi skal derfor undersøge spørgsmålet om at omformulere EU's energidoktrin ved at tilføje andre energikilder.

Parlamentet bør også sende et klart budskab om, at EU ikke vil blive holdt som gidsel, og bør deltage i forhandlingen med henblik på at planlægge alternative ruter for sikker og konstant naturgasforsyning. Målet med at reducere energibehovet med 20 % inden 2020 kan ikke opfyldes under ustabile og usikre omstændigheder.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Hr. formand! EU skal prioritere udformningen af en fælles energistrategi og en handlingsplan med det formål at forbedre EU's energisikkerhed.

Ukraines afbrydelse af forsyningen af naturgas til EU-medlemsstater har sat fokus på EU's afhængighed af dens traditionelle leverandører. De lave temperaturer denne vinter har desuden skabt alvorlige driftsproblemer for elforsyninger, der har registreret rekordhøje forbrugsniveauer.

EU skal udforme en europæisk strategi for modernisering af energinettet, som kan sætte skub i energieffektiviteten og sprede EU's energiforsyningskilder. Gennemførelse af Nabucco-projektet, anlæg af terminaler til flydende gas i europæiske havne, investeringer i sikre kernekraftværker, styrkelse af energieffektivitet og øget brug af vedvarende energi skal være blandt de fælles prioriterede aktioner med henblik på at øge EU's energisikkerhed.

Kommissionen skal sammen med Den Europæiske Investeringsbank og medlemsstaternes regeringer identificere og garantere finansieringen af disse prioriterede projekter.

FORSÆDE: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU

Næstformand

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne rejse spørgsmålet om Zimbabwe. Hvis Zimbabwe ikke er på vores fjernsynsskærme, virker det på mig som om, vi egentlig ikke bekymrer os om nogle af de problemer, der forekommer der. Vi havde for nylig tilfældet med Jestina Mukoko, den administrerende direktør for fredsprojektet i Zimbabwe og medlem af bestyrelsen for Zimbabwe Human Rights NGO Forum, som blev bortført og holdt hemmeligt tilbage i 21 dage, inden hun blev bragt for retten i Harare angiveligt med tegn på tortur og dårlig behandling – alt sammen for den forbrydelse, at hun var menneskerettighedsforkæmper.

Jestina Mukoko sidder i øjeblikket i isolation i det sikrede fængsel, og fremtiden for hende er ligesom for mange andre forkæmpere, hjælpearbejdere og almindelige borgere før hende i hænderne af Mugabes regime.

Der er sagt mange ord om bekymring og fordømmelse her i Parlamentet og i andre nationale parlamenter, men alligevel fortsætter mareridtet for de almindelige zimbabwære med uformindsket kraft. Tiden er efter min mening inde til, at vi ser på dette med fornyet interesse og kræver, at Rådet og Kommissionen en gang for alle træffer foranstaltninger for at stoppe de kriminelle handlinger mod mennesker, der kæmper for menneskerettighederne i Zimbabwe.

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Fru formand! Jeg glæder mig over formandens erklæring om Gaza denne eftermiddag og over Parlamentets afgørelse om at træffe en beslutning om spørgsmålet med henblik på at opfordre til en omgående, unilateral våbenhvile på alle sider i Gazakonflikten. Med et dødstal, der nu overstiger 900, fremgår formålsløsheden af politik-gennem-krig med smertelig tydelighed. De må insistere på, at Israel stopper drabene. Gaza er det største fængsel i verden med 1,5 mio. fanger. Det er nu også et slagteri, hvor mænd, kvinder og børn desværre dør, blot fordi de er palæstinensere.

Hvilke forbrydelser kan de palæstinensiske børn, der dør i denne konflikt, være skyldige i? Hvilke mulige undskyldninger har vi europæere for at fortsætte med at handle med Israel, mens landet så ubarmhjertigt fortsætter med at slagte uskyldige mennesker? Det Europæiske Råd skal holde op med at komme med undskyldninger, standse kævleriet og forene sig i samordnet handling, der sætter en stopper for denne massakre. Der kan ikke være tale om at opgradere Europas relationer med Israel, så længe dette land ikke indgår i konstruktiv dialog med alle repræsentanterne for det palæstinensiske folk.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Fru formand! Som en organisation af lande, der er bundet sammen af fælles værdier, bør EU bruge alle de ressourcer, der er til dens rådighed, til at forhindre spredningen af had. Den franske operatør Eutelsat har dog fundet det passende at sende et program fra tv-stationen Al-Aqsa, som har forbindelse med Hamas, og som åbent opfordrer til angreb mod civilbefolkningen i Israel.

Ved at gøre det har Eutelsat endnu engang vist, at etisk adfærd er et ukendt begreb for ledelsen af dette selskab, især når man tænker på, at det uafhængige kinesiske tv-selskab NTD TV i månedsvis er blevet forhindret i at sende. Trods appeller fra mange sider er Eutelsats ledelse stadig ikke villig til at ændre dens beslutning, som under alle omstændigheder blev truffet under pres fra den kinesiske regering. De overraskende og fuldstændigt amoralske valg, der træffes af Eutelsats ledelse, vækker bekymringer for, om de ansvarlige for tv-selskabet udelukkende er forretningsorienterede.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Fru formand! Israels angreb på Gaza er en krigsforbrydelse og en forbrydelse mod menneskeheden. Det, der sker, er en tragedie: 900 palæstinensere, herunder mange børn, er døde, og tusinder er blevet såret.

Vi må kræve, at angrebet mod Gaza stoppes. Vi må kræve, at Israels blokade, som gør Gaza til en koncentrationslejr, stoppes. Derfor samler vi alle disse mennesker fra alle lande og alle kontinenter for at demonstrere mod massakrerne: alle de mennesker fra alle lande og alle kontinenter, der er vrede og går på gaderne og siger "Ikke flere forbrydelser!". Det er afgørende, at Parlamentet og andre ansvarlige EU-organer kræver et omgående stop for angrebet mod Gaza og et omgående stop for Israels blokade.

Jaroslav Zvěřina (PPE-DE). – (CS) Tak, fru formand! Jeg er for nylig blevet overrasket over den måde, hvorpå en række tjekkiske forsikringsselskaber er ophørt med at udbetale bonus til kvinder, der tegner lovpligtige bilforsikringspolicer. Dette skridt blev begrundet med den nye lov om antidiskriminering, der træder i kraft. Vi ser igen og igen, hvordan visse politikere og ngo'er indtager en ret overdrevet holdning til spørgsmålet om ligestilling mellem kønnene. En af disse overdrivelser er en afvisning af aktuarmæssige beregninger, der dag ind og dag ud viser, at mænd og kvinder opfører sig forskelligt i forskellige aspekter af deres liv og derfor bærer forskellige niveauer af forsikring og andre risici. Når man afviser sådanne forskelle, kæmper man ikke for lige rettigheder, men for konformitet og ensformighed for begge køn. En sådan kamp ville være ørkesløs og latterlig. Mænd og kvinder er forskellige fra hinanden, netop fordi de to køn supplerer hinanden på en nyttig og gavnlig måde i dagligdagen, i partnerskaber og i samfundet.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Fru formand! En ny meningsmåling foretaget af "Campaign for an Independent Britain" er netop blevet offentliggjort. De fleste af de adspurgte udtalte, at EU er uden berøring med virkeligheden, er korrumpet og ikke kan betale sig. 83 % af de adspurgte ønsker, at Det Forenede Kongeriges lovgivning skal have fortrinsstilling, og vil dermed tilbagekalde fællesskabsrettens fortrinsstilling. 71 % ønsker en folkeafstemning om fortsat britisk medlemskab. Det er der desværre ikke mange chancer for, da Labourregeringen ikke engang vil give dem en folkeafstemning om Lissabontraktaten, som den lovede i sig valgmanifest.

Den britiske befolkning ønsker frihandel, venskab og samarbejde med Europa og verden – ikke at være styret af EU. Hvis der blev afholdt en folkeafstemning, der reelt var retfærdig, som spurgte den britiske befolkning, om de ønsker tættere politisk og økonomisk integration med EU eller britisk udtræden, ville et overvældende flertal stemme for en udtræden.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne udtrykke min bekymring for den stadig stigende mangel på videnskabelig strengthed i de udkast til forslag, som Kommissionen fremlægger for Parlamentet, og også i nogle af de betænkninger og ændringsforslag, som vi parlamentsmedlemmer er ansvarlige for. God videnskab viger i stigende grad pladsen for populistiske og emotionelle svar, som ofte er stadset op som forsigtighedsprincippet.

Tag spørgsmålet om pesticider. Vi har givet afkald på det videnskabelige princip om risikovurdering. Der foreligger ingen detaljeret EU-konsekvensanalyse, og der foreligger ingen videnskabelig definition af hormonforstyrrende stoffer, ligesom de behandles forskelligt heri og i Reach-direktivet.

Vi skaber international uenighed om EU-lovgivningen, og vi underminerer dens troværdighed gennem denne stigende mangel på videnskabelig strengthed og god videnskab.

Slavi Binev (NI). – (BG) Fru formand, mine damer og herrer! Den gaskrise, som Europa befinder sig i her ved begyndelsen af 2009, er hurtigt ved at antage et katastrofalt omfang for Bulgarien, som ikke har et alternativ til gasforsyningerne. Jeg vil ikke drøfte den skandaløse, kortsigtede beslutning, som den bulgarske regering har truffet, og som gør mit land til gidsel i konflikten mellem Rusland og Ukraine, da dette er tydeligt for enhver.

Det er vigtigere, at vi nu beslutter, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes for at overvinde denne krise. I dette tilfælde kan det betyde, at Bulgarien skal finde et alternativ, så det kan bryde med afhængigheden af eksterne kilder. Derfor mener jeg, at det er vigtigt, at Europa og Balkanlandene, som f.eks. Bulgarien, følger Slovakiets eksempel og beslutter at genstarte blok I, II, III og IV på kernekraftværket Kozloduy. Det er i øjeblikket Bulgariens eneste mulighed, som vil sætte det i stand til at opnå et minimum af uafhængighed og reducere både den direkte skade og den skade, der i øjeblikket forårsages af brugen af brændselsolie som erstatning for gas.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Fru formand! Selv om dette år, 2009, dårligt er startet, vil jeg sige, at det efter min mening ikke er et almindeligt år.

2009 markerer, at det er gået to årtier siden afslutningen af den kolde krig og siden faldet af de mure, som opdelt lande og selve Europa i øst og vest, med frihed og demokrati på den ene side og totalitære regimer på den anden.

Som rumænsk parlamentsmedlem og som rumænsk borger, der har mærket, hvad diktatur er, mener jeg, at disse to årtier har markeret en overgang for nogle af os og accept for resten.

Jeg mener ligeledes, at 2009 trods det aktuelle klima bør være det år, hvor vores handlinger og Kommissionens handlinger skal være rettet mod ét enkelt Europa for alle europæere. Et Europa, hvor hver af dets 500 mio. borgere føler, at hans eller hendes rettigheder er sikrede, hvor der er en reel følelse af solidaritet, hvor man aldrig kan blive udsat for forskelsbehandling, hvor ingen nogensinde skal føle sig som en outsider eller tålt i et forenet Europa, hvor vi alle er europæiske borgere, der føler på samme måde, uanset hvor vi var før 1989.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Fru formand! Parlamentet har behandlet forhold vedrørende miljøet ved mange lejligheder. Jeg vil gerne fremhæve et problem, som jeg blev opmærksom på via skolebørn, der var bekymrede for naturen. De satser, der betales for metal, gammelt papir og gamle flasker fremstillet af syntetiske materialer, falder dramatisk. Det er ved at blive urentabelt at indsamle disse materialer. Mange byer har desuden afskaffet de containere, hvori disse materialer kan sorteres, eller er ophørt med at tømme dem.

Genanvendelse af papir har været meget omtalt i medierne i den sidste tid. Den aktuelle situation i Polen i den henseende kan opsummeres som følger. Folk, der indsamler brugt papir, hævder, at priserne er for lave, og at det ikke kan betale sig. Samtidig hævder de virksomheder, der fremstiller papir af genbrugspapir, at sidstnævnte er for dyrt for dem, og at de nuværende priser betyder, at det ikke kan betale sig for dem at investere i udstyr til behandlingen af det. Jeg opfordrer derfor til en miljøbevidst indsats for at løse dette problem. Som tingene er i øjeblikket, indsamler børn brugt papir, fordi aktiviteten har en pædagogisk værdi, men derefter sendes papiret til den kommunale affaldsplads.

Formanden. - Mine damer og herrer! Jeg har gjort mit bedste for at sikre, at så mange talere som muligt har kunnet få ordet.

Dette punkt er afsluttet.

14. Ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider – omsætning af plantebeskyttelsesmidler (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om følgende betænkninger:

– A6-0443/2008 af Christa Klass for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer om direktiv om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider (06124/5/2008 – C6-0323/2008 – 2006/0132(COD))

– A6-0444/2008 af Hiltrud Breyer for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer om omsætning af plantebeskyttelsesmidler (11119/8/2008 – C6-0326/2008 – 2006/0136(COD)).

Christa Klauß, ordfører. – (DE) Fru formand, kommissær Vassiliou, kommissær Dimas, mine damer og herrer! I dag har vi resultatet af de mange drøftelser og forhandlinger, der har været gennemført til tider med stærke følelser, og vi har muligheden for at stemme om det i morgen. Vi har ikke gjort det nemt for os selv. Vi har kæmpet for at finde de rigtige løsninger i vores forhandlinger med Rådet og Kommissionen. Vi har konstateret, at videnskaben ikke altid leder os i den rigtige retning med klare resultater. Yderligere videnskabelig støtte vil være nødvendig for at analysere virkningerne af denne nye lovgivning. Derfor vil jeg først og fremmest dybt takke alle, der har bidraget til dette positive resultat med konstruktive forslag, mine kolleger her i Parlamentet, Kommissionen, det franske formandskab for Rådet – det er en skam, at det tjekkiske formandskab for Rådet ikke er til stede i eftermiddag – men også tak til personalet.

Med det aktuelle direktiv om bæredygtig anvendelse af pesticider tager vi et gigantisk skridt mod øget harmonisering, når det gælder miljø- og forbrugerbeskyttelse i Europa. Bæredygtighed som det overordnede begreb for europæisk landbrug vil garantere sunde fødevarer og et sundt miljø. For første gang harmoniseres håndteringen af pesticider på europæisk plan. Det grundlæggende princip "så meget som nødvendigt, så lidt som muligt" forudsætter omfattende og grundlæggende viden. Pesticider er faktisk medicin til planter. De skal bruges korrekt for at være effektive – i den rigtige rækkefølge og dosis og på det rigtige tidspunkt. Det omfatter også overvejelse af, om kemisk plantebeskyttelse er nødvendig, eller om mekaniske metoder ville være bedre. Valget af den bedste teknologi og afprøvet udbringningsudstyr vil beskytte miljøet og brugeren og bidrage til virksomhedens succes gennem gode høstudbytter. Medlemsstaterne fastlægger foranstaltninger i deres nationale handlingsplaner med henblik på at reducere anvendelsen af pesticider.

Risikoreduktion er det primære mål. Gennemførelse af de generelle principper for integreret bekæmpelse af skadegørere bliver obligatorisk for hele EU fra 2014. Overholdelse af bestemmelserne i rammedirektivet om vand har toprioritet. Medlemsstaterne etablerer randzoner langs vandområder, som skal være tilpasset jordbundsforhold og de geografiske forhold. Lokale myndigheders brug af pesticider og brug af pesticider i beskyttede områder minimeres eller stoppes om nødvendigt. Der er bestemmelser om kontrol af udstyr, og der fastlægges regelmæssige vedligeholdelsesintervaller. Risikoreduktion betyder, at professionelle brugere skal modtage grundlæggende og løbende undervisning i anvendelsen af pesticider. Private brugere, der ikke har speciel uddannelse, og som kan forårsage skade i private haver som følge af forkert brug, skal informeres af veluddannede sælgere om anvendelse og risici, når de køber pesticider.

Dette direktiv vil betyde, at medlemsstaternes tidligere forskellige regler justeres til et overordnet fælles niveau. De foreslåede foranstaltninger vil gavne miljøet, forbrugerne og brugerne. Identiske betingelser i hele EU vil garantere identiske sikkerhedsstandarder og identiske produktionsforhold. Stoffer, der var vist sig at være sundhedsskadelige, vil ikke blive godkendt, det er vi enige om. Et forbud skal dog være baseret på videnskabeligt dokumenterede resultater og ikke politiske dogmer. Eksponering skal også tages i betragtning, fordi det med pesticider, ligesom med mange ting i livet, er doseringen, der skaber giftrisikoen. En hovedpinetablet er en velsignelse, men hvis man tager 20, bliver det farligt, endda livsfarligt.

Vi har nået et godt kompromis. Det vil harmonisere miljø- og økonomipolitikken, og jeg håber vi kan understrege vores krav gennem en enstemmig afgørelse i morgen.

Jeg vil tillade mig at komme med endnu et enkelt teknisk punkt: Der har sneget sig en fejl ind i artikel 14, stk. 4. Der henvises til internetportalen, som er omhandlet i artikel 4, stk. 3, men der findes intet stk. 3 i artikel 4. Dette bør rettes.

Hiltrud Breyer, ordfører. – (DE) Fru formand, fru kommissær, hr. kommissær, mine damer og herrer! Denne aftale repræsenterer en milepæl, en milepæl for europæisk sundhedsbeskyttelse og forbrugerbeskyttelse, men også for miljøet og økonomien. Først og fremmest tak til skyggeordførerne for deres fremragende samarbejde. Mange tak også til de involverede medarbejdere og til Kommissionen, til Dem, skyggeordfører, Stavros Dimas og til det franske formandskab for Rådet, men også tak til kollegerne, som ikke blev intimideret af de fuldstændigt overdrevne tal fra industrien.

Vi vedtog 200 ændringsforslag under førstebehandlingen i Parlamentet og forsøgte målrettet at forbedre den fælles holdning med denne aftale. Vi vil afslutte denne uvidenskabelige og evindelige leg med tal, dette hokus-pokus omkring fastsættelse af grænser med de klare afskæringskriterier. Ingen kan kvantificere risikoen. Sikkerhed kan derfor kun opnås gennem et direkte forbud. Pesticider og andre stoffer, der er kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske, hører slet ikke hjemme i fødevarer. Vi vil sikre effektiv miljøbeskyttelse med afskæringskriteriet for persistente, bioakkumulerende stoffer (PBT). Det glæder mig især, at vi har gennemført og forankret indledende klare kriterier for endokrine stoffer, og jeg har tillid til, at Kommissionen vil opfylde sit ansvar og fremlægge flere kriterier i løbet af de kommende fire år.

Det glæder mig dog også især, at Parlamentet for første gang har fået forankret beskyttelse af bier som et licenskriterium. Førrende forskere i Frankrig og Tyskland har anslået den økonomiske værdi af bestøvere til 150 mia. EUR om året og skaden til op til 310 mia. EUR, hvis vi mistede bierne som bestøvere. Jeg opfordrer Dem derfor navnlig til i morgen at afvise ethvert ændringsforslag, der er fremsat. De vil udvande dette kompromis. Det er et kompromis, som Rådet allerede har godkendt. Det var tidligere almindelig praksis, at man ikke forsøgte at angribe et fælles kompromis igen. Jeg er dog glad for, at vi i fællesskab har opnået en forbedring for immunotoksiske og neurotoksiske stoffer, fordi vi i Europa, der påstår at være et videnbaseret samfund, ikke har råd til at tillade af udviklingen af et barns hjerne forringes primært gennem neurotoksiske stoffer på lang sigt. Vi kan dog tydeligt sige ja til harmonisering uden at begrænse medlemsstaternes love, og vi vil give dem fleksibilitet med hensyn til procedurerne i forbindelse med licensgivning.

Det tredobbelte retsgrundlag viser også den høje værdi, vi tillægger sundhed, og vi har formuleret undtagelser fra forbuddet med mange begrænsninger med tilknytning til f.eks. en substitutionsplan, så undtagelsen ikke bliver reglen, men vice versa. Det glæder mig også, at vi har fået medtaget dyrebeskyttelse i denne forordning, og at vi kunne skabe mere gennemsigtighed, selv om jeg havde forventet større mod fra Kommissionens side. Jeg håber, vi vil få udvidet adgang til anvendelsesprotokollerne og kan indføre et elektronisk markpas. Det er ikke kun en milepæl for miljø- og forbrugerbeskyttelsen i Europa. Det er efter min mening også et magisk øjeblik for Europa. Det er et magisk øjeblik for Europa, fordi denne beslutning om at udfase meget giftige pesticider er uden fortilfælde og er unik på verdensplan, og vi kan derfor sætte EU i overhalingsbanen, når det gælder banebrydende sundhedsbeskyttelse. Europa vil blive verdens foregangsmand.

Denne forordning vil sikre merværdi for borgerne, der ved, at EU primært er på forbrugernes og sundhedens side og ikke bøjer sig for industrien. Det er også en win-win-situation for industrien, som får innovationsincitamenter til at fremstille bedre og mere sikre produkter i fremtiden.

Stavros Dimas, medlem af Kommissionen. – (EL) Fru formand! Først og fremmest vil jeg takke og lykønske ordføreren, Christa Klass, ordføreren, Hiltrud Breyer, og Parlamentets Udvalg om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed for deres fremragende arbejde i forbindelse med forslaget til direktivet om en ramme for bæredygtig anvendelse af pesticider og for at revidere og forbedre forordningen.

At der blev opnået enighed under andenbehandlingen, er særligt opmuntrende. Det sikrer miljøintegriteten i Kommissionens indledende forslag og fastsætter endnu mere ambitiøse miljømål på visse vigtige områder.

Vi er klar over, at brugen af pesticider er noget, som bekymrer borgerne. Derfor var det for det første vigtigt at gøre den nuværende retlige ramme strengere ved at ændre direktivet fra 1991 om markedsføring af visse produkter og for det andet at udjævne forskellene på fællesskabsniveau i anvendelsen af disse produkter.

Ved at nå til enighed om direktivet har EU vist, at vi har den politiske vilje til at træffe effektive foranstaltninger med henblik på at beskytte folkesundheden og miljøet.

Parlamentet har hjulpet med at gøre direktivet mere ambitiøst end Rådets fælles holdning på visse vigtige områder. Nu vil medlemsstaterne blive forpligtet til at udforme nationale handlingsplaner med kvantitative

mål både for at begrænse risiciene i forbindelse med brugen af pesticider og for at reducere anvendelsen af visse produkter.

Dette var ikke nemt, da ordføreren var nødt til at overbevise medlemsstaterne om, at risikoen under visse omstændigheder bedst kan begrænses ved at begrænse anvendelsen af bestemte pesticider, hvilket lykkedes for hende. Den opnåede aftale repræsenterer et væsentligt fremskridt i beskyttelsen af folkesundheden og miljøet i EU.

Kommissionen kan derfor godkende kompromispakken af ændringsforslag med henblik på at nå til enighed om direktivet under andenbehandlingen.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Først og fremmest vil jeg takke ordførerne, Christa Klass og Hiltrud Breyer, og skyggeordførerne for deres konstruktive tilgang til forslaget, det franske formandskab og alle, der har bidraget til den vellykkede gennemførelse af andenbehandlingen af Kommissionens forslag.

Pesticider spiller en vigtig rolle for landbrug, havebrug, skovbrug og gartneri. De kan dog også have indvirkning på menneskesundhed, dyresundhed og miljø. Vi skal derfor sikre, at de reguleres på en effektiv og afbalanceret måde.

Under udarbejdelsen af det indledende forslag afholdt Kommissionen omfattende høringer af berørte parter fra alle de berørte sektorer, og den gennemførte en omfattende konsekvensanalyse. Topprioriteten var – og er stadig – at opnå det højeste mulige beskyttelsesniveau for menneskesundhed, dyresundhed og miljø. Det glæder mig at se, at dette også er afspejlet i resultatet af drøftelserne mellem EU-institutionerne.

Det kompromisforslag, vi behandler i dag, vil støtte dette høje beskyttelsesniveau gennem en række bestemmelser. Der vil blive fastlagt klare og strenge kriterier for godkendelsen af aktive stoffer. Producenter, leverandører og professionelle brugere vil blive forpligtet til at føre fortegnelser, som skal fremlægges efter anmodning for tredjemand, f.eks. naboer, andre beboere eller vandværker. Myndighederne i medlemsstaterne skal stramme kontrollen med markedsføring og brug, og Kommissionen skal revidere medlemsstaternes kontroller. Gentagelser af dyreforsøg vil blive undgået fuldstændigt. For at fremme bæredygtighed inden for landbruget vil mere sikre alternativer erstatte de mere farlige produkter.

Med henblik på at sikre udførlige informationer vil Kommissionen muligvis også se på tilgængeligheden af eksisterende alternative produkter til stoffer, der er kendt som hormonforstyrrende stoffer. Det vil selvfølgelig ske uden at foregribe sikkerhedskravene i forordningen.

Som en del af det samlede kompromis vil jeg gerne foreslå følgende tekst i forbindelse med risikovurderingen for bier: "Ved revision af datakravene for aktive stoffer og pesticider, jf. artikel 8, stk. 1, litra b) og c), er Kommissionen navnlig opmærksom på forsøgsprotokoller, der tillader en risikovurdering, der tager højde for biers reelle eksponering for disse produkter, navnlig gennem nektar og pollen".

Kompromisforslaget vil sikre en endnu mere sikker ramme for anvendelsen af pesticider i EU og vil styrke vores miljøsikring og beskyttelse af borgernes sundhed. Det afspejler også Lissabonstrategien, da det vil reducere bureaukratiet. Godkendelsesproceduren vil f.eks. blive kortere og mere effektiv. Medlemsstaterne vil ikke længere komme til at arbejde i isolation, da gensidig anerkendelse af godkendelser bliver normen i stedet for undtagelsen. Det vil reducere fragmenteringen af det indre marked og vil give landmændene bredere adgang til pesticider.

Endelig vil jeg understrege, at det er fuldt ud foreneligt med og supplerer forslaget til et direktiv om bæredygtig anvendelse af pesticider, som min kollega, kommissær Dimas, er ansvarlig for.

Erna Hennicot-Schoepges, for PPE-DE-Gruppen. – (FR) Fru formand, fru kommissær, hr. kommissær! Først vil jeg takke ordførerne, Kommissionen og institutionerne, navnlig det franske formandskab. De har arbejdet hårdt for at opnå dette kompromis, der skaber balance mellem menneskesundhed og landbrugsproduktion.

Hvad angår landbrugere, vil harmoniseringen af systemerne i de tre zoner forenkle adgangen til produkterne, og en fond til fremme af anvendelser af mindre betydning, som Kommissionen planlægger og garanterer, vil sikre, at der markedsføres produkter, som er udformet til mindre dyrknings- og gartneriformål. Vi har derfor en garanti for, at alle stoffer med dokumenteret skadelig virkning, f.eks. reproduktionstoksiske stoffer og hormonforstyrrende stoffer, inden 2020 ikke længere vil få markedsføringsgodkendelse.

Det følger, at dette forslag i væsentlig grad vil reducere de sygdomme og de mange typer kræft, hvor en forbindelse til pesticider allerede er dokumenteret videnskabeligt, sammen med de degenerative sygdomme, hvis virkninger også er dokumenteret.

Et meget vigtigt aspekt, der bør påpeges, er, at der nu vil blive gjort alt for at sikre bedre overensstemmelse med foranstaltninger til beskyttelse af bier. Kommissionen har lige fremsat en erklæring om dette punkt. Jeg vil dog gerne vide, om Kommissionen vil genoverveje direktiv 2007/52 i overensstemmelse med de aspekter, den lige har anført. Der vil også blive lagt vægt på biologiske kontrolmetoder, og på dette område skal denne forskning, som Kommissionen har støttet og finansieret, stadig markedsføres effektivt. Jeg er endvidere sikker på, at denne tekst vil være et velkomment og nødvendigt incitament til øget forskning og innovation blandt de største producenter af konventionelle kemiske pesticider.

Hvad angår Kommissionen, omfatter betænkningen bestemmelser om interimrapporter, hvilket betyder, at vi har en garanti for, at overvågning vil finde sted. Jeg håber, at de nationale organer vil gøre deres bedste for at bevise, at dette er en gyldig tekst.

Dan Jørgensen, for PSE-Gruppen. – (DA) Fru formand! Da forslaget fra Kommissionen blev offentliggjort, fremprovokerede det en overskrift i en stor dansk avis. På forsiden af avisen stod der: EU truer det danske grundvand. I Danmark er det sådan, at vi er meget stolte af, at vi har en masse rent grundvand, som vi kan drikke fuldstændigt urenset. Altså det vand, der kommer ud af hanen, det er grundvand, og vi kan drikke det urenset. Hvis Kommissionens forslag, som det blev fremstillet oprindeligt, var blevet gennemført, ville det have betydet, at vi i Danmark skulle have cirka fordoblet antallet af de pesticider, der er på markedet. Det ville med meget stor sikkerhed også have betydet, at mange af dem ville sive ned i grundvandet. Pesticider, som vi i dag har sagt nej til, fordi de ville sive ned i grundvandet og føre til, at vi ikke kunne drikke vandet urenset. Det ville selvfølgelig have været en katastrofe! Det er ikke kun for Danmark, at det ville det have været en katastrofe, hvis Kommissionens oprindelige forslag var kommet igennem. Ligesom vi har grundvandet, som vi gerne vil tage os af i mit land, og som jeg vælger som et eksempel her, så er der selvfølgelig andre lande, som har forskellige andre ting, man gerne vil beskytte i forhold til miljø og i forhold til sundhed, og det må jo aldrig være EU, som tvinger et land til at have et lavere beskyttelsesniveau. Derfor er jeg også meget meget glad for, at det lykkedes. Ikke på grund af Kommissionen, ikke på grund af Rådet, men på grund af Parlamentet! At få sikret en fleksibilitet, der gør, at de enkelte lande, når der er særlige hensyn at tage, selvfølgelig kan sige nej til pesticider, som man ikke ønsker.

En anden meget positiv ting, som jeg er ekstremt glad for, at vi har fået igennem, er, at vi nu får udfaset nogle af allerfarligste stoffer, som er indeholdt i pesticider. Det handler om ting, som vi i den regulering, vi lavede for et par år siden, som hedder Reach, allerede har forbudt i andre anvendelser. Det er stoffer, som er så farlige, at vi ikke vil tillade dem i tøj, vi ikke vil tillade dem i elektronik, vi ikke vil tillade dem i legetøj og alle mulige andre anvendelser, men som altså stadigvæk er tilladt i pesticider, som havner i vores mad! Det er selvfølgelig fuldstændig uacceptabelt, og derfor er det en stor glæde, at vi nu kommer af med disse farlige stoffer i pesticider.

En tredje ting, jeg vil nævne, som jeg synes er ekstremt positiv, og som vi kan glæde os over, er, at vi nu får indført reduktionsmål i de enkelte lande. Vi får indført nogle handlingsplaner, igennem hvilke de enkelte lande skal opnå en reduktion af brugen af pesticider, både kvalitativt og kvantitativt. Kvalitativt forstået på den måde, at det er klart, at der nogle stoffer som er farligere end andre, og dem skal vi selvfølgelig være specielt varsomme med, men det er også en god ide at nedbringe brugen kvantitativt, altså den samlede brug af pesticider, fordi dette selvfølgelig også vil føre til mindre brug af disse stoffer, som havner i vores natur og havner på vores mad.

Jeg bliver dog nødt til afslutningsvis også at sige, at der er ting, der kunne være gjort meget bedre. F.eks. de neurotoksiske stoffer. Det her er altså stoffer, som skader udviklingen af børns hjerner. At vi ikke udfaser dem, mener jeg, er uambitiøst, og mener jeg, er trist. Jeg mener også, det er trist, at der er indføjede muligheder for undtagelser for disse farlige stoffer, hvis industrien kan påvise, der er behov for det. Jeg synes, vi skulle have været mere ambitiøse. Men på bundlinjen er jeg glad og tilfreds. Det er en sejr for sundheden og miljøet.

Anne Laperrouze, for ALDE-Gruppen. – (FR) Fru formand, fru kommissær, hr. kommissær, mine damer og herrer! Her står vi, håber jeg, på nippet til at vedtage denne pesticidpakke. De to kompromistekster, der vil blive fremlagt til afstemning i Parlamentet, er efter min mening afbalancerede og fortjener vores støtte, og det er der flere grunde til.

Fremskridtene for producenter og brugere er betydelige: forenklingen af godkendelsesprocedurerne gennem bl.a. en opdeling i tre zoner og gensidig anerkendelse. Jeg ville gerne have haft kun én zone for at sikre endnu

større ensartethed inden for EU's territorium, men medlemsstaterne viste sig at være lidt overforsigtige. Øgede uddannelseskraav til både sælgere og brugere, så de lærer at forstå og bruge pesticider bedre, er garantier ikke kun for bedre sundhedsbeskyttelse, men også for økonomisk gevinst.

Fremskridtene på området for dyrebeskyttelse er også betydelige, ikke mindst gennem indsamlingen af data fra dyreforsøg. Fremskridtene for sundhed og miljøbeskyttelse er meget væsentlige. På kort sigt vil de farligste stoffer blive erstattet af mindre farlige stoffer.

Jeg vil også tale om det særdeles kontroversielle emne: hormonforstyrrende stoffer. Indtil nu har der ikke været nogen definition af disse. Dette emne har ikke været behandlet i nogen lovgivningstekst. Kompromisset giver Kommissionen fire år til at udforme videnskabeligt baserede forslag foranstaltninger, der har til formål at definere hormonforstyrrende egenskaber. Denne videnskabelige definition vil gøre det muligt at klassificere produkter efter deres forstyrrende eller ikkeforstyrrende virkning og vil faktisk give industrien det videnskabelige retsgrundlag, den efterspørger.

Kompromisteksten omhandler også problemet med bier og deres vigtige rolle i økosystemet. Jeg mener faktisk, at ordlyden i kompromisteksten kombineret med Kommissionens erklæring udgør et væsentligt skridt fremad. Effekterne af aktive stoffer ikke kun på biernes udvikling generelt, men også på nektar og pollen, er omhandlet. Jeg vil også gerne berolige visse berørte parter, der har sået tvivl om tilgængeligheden af aktive stoffer og produkter. Dette kompromis tager højde for deres bekymringer. Systemet med tre zoner garanterer medlemsstaterne mulighed for at godkende et større antal produkter. Der er også mulighed for dispensationer.

Hvad angår anvendelser af mindre betydning, har Parlamentet kæmpet for at få Kommissionen til på kort sigt at udforme forslag om etablering af en europæisk fond. Der er også bestemmelsen om revision, som opfordrer Kommissionen til at analysere indvirkningen af denne lovgivning på landbrugets spredning og konkurrencedygtighed.

Sidst, men ikke mindst – og dette har mine kolleger gjort mig opmærksom på – motiverer vi pesticidproducenterne til at udvikle nye og effektive produkter, der tager hensyn til menneskesundhed og miljøbeskyttelse.

Til sidst vil jeg gerne påpege, at pesticider er medicin til planter og skal derfor kun bruges på en kontrolleret og velovervejet måde. Disse tekster anerkender og vil yderligere understrege betydningen af integreret produktion, når det drejer sig om sundt og bæredygtigt landbrug. De to tekster, vi er nået frem til, skaber en balance mellem sundheds- og miljøbeskyttelse og tilgængeligheden af produkter for landbrugerne.

Endelig vil jeg sige, at det har været en fornøjelse at arbejde sammen med Dem om dette meget følsomme emne. Vores arbejde har efter min mening været en øvelse i lydhørhed, gensidig forståelse og samarbejde. Tak og tak for godt arbejde, især til vores to ordførere, Christa Klass og Hiltrud Breyer, som har været fremragende forhandlere i arbejdet for at opnå et kompromis med Rådet.

Liam Aylward, for UEN-Gruppen. – (EN) Fru formand! Vi taler her i Parlamentet aftenen umiddelbart inden en afstemning, som er af afgørende betydning for landbruget, sundheden og miljøet. Lad os sige det klart: Enhver af os lovgivere, der har identificeret og rejst problemstillinger under denne lovgivningsproces, har gjort det af bekymring for landbruget og den fremtidige fødevarerforsyning.

Jeg er selvfølgelig bekymret over et eventuelt overforbrug af pesticider og deres virkninger. Der er ingen tvivl om, at cancerraterne er steget. Der er flere og flere reststoffer i vores luft, vand og mad, som påvirker vores sundhed og miljø. Bemærk også, at det er landbrugerne, som er i mest direkte kontakt med pesticider. Hensigten med denne lovgivning, som jeg tilslutter mig, er at beskytte borgernes sundhed, miljøet og landbruget.

Som lovgivere skal vi dog altid sikre en balance og fastsætte lovgivningen på et videnskabeligt grundlag. Vi kan og må ikke lovgive på et abstrakt grundlag. Da vi gik væk fra Kommissionens oprindelige videnskabelige, risikobaserede tilgang til en farebaseret tilgang, faldt vi over den første hindring. Uden en relevant konsekvensanalyse, som mange af os gentagne gange har efterspurgt, er der ingen, som kan fortælle, præcis hvor mange stoffer der vil blive forbudt.

Irland har et unikt tempereret, men fugtigt klima. Det betyder, at vores kartofler og vinterafgrøder er udsatte for ukrudt og sygdomme, f.eks. kartoffelsyge. Fjernelsen af de anslåede 22 stoffer, herunder Mancozeb og Opus, vil påvirke tilgængeligheden af produkter.

Hvad er så udsigterne efter indførelsen af denne lovgivning om ca. 18 måneder? Pesticider, som allerede er på markedet under den nuværende lovgivning, forbliver på markedet, indtil deres nuværende godkendelse udløber. Hvis vi i Irland kan dokumentere, at et bestemt stof, der skulle trækkes tilbage, er nødvendigt for at bekæmpe en alvorlig trussel mod plantesundheden, og at der ikke findes et mere sikkert alternativ, kan stoffet gentagne gange blive godkendt i op til fem år trods forbuddet.

Dette fungerer måske i teorien. I praksis skal vi få det til at fungere. I det nuværende klima har vi ikke råd til at reducere fødevarereproduktionen i EU og være mindre konkurrencedygtige, når det gælder vores potentiale som markedsførende. Vi skal skubbe på industrien og opfordre den til at investere i alternative, biologisk forsvarlige produkter med samme eller bedre effekt. Vi har et fortilfælde. Vi kender alle tilfældet med brugen af et ikkekemisk, naturligt, billigt og effektivt sprøjtemiddel, der bruges til at beskytte hvide druer i hele verden.

Jeg glæder mig over Parlamentets ændringsforslag, der går langt for at beskytte bierne, som gennem bestøvningen er vigtige for landbrugerne og fødevarerforsyningen.

Endelig vil jeg anmode kollegerne om at støtte UEN-Gruppens ændringsforslag 182 og afvise ændringsforslag 169. Kommissionen, eksperterne, vil fremlægge et korrekt videnskabeligt grundlag for hormonforstyrrende stoffer om fire år. Vi må ikke foregribe denne videnskabelige vurdering med en definition uden et videnskabeligt grundlag.

Hiltrud Breyer, for *Verts/ALE-Gruppen*. – (DE) Fru formand! Jeg ville egentlig tale om Christa Klass' betænkning, men vil nu benytte lejligheden til at svare den foregående taler.

De burde læse teksten! De har lige sagt, at vi har fremlagt et ændringsforslag, så hormonforstyrrende stoffer ikke vil blive markedsført i de næste fire år. Deres ændringsforslag vil resultere i netop den modsatte situation. Prøv at se på teksten igen. Måske De kan trække Deres ændringsforslag tilbage i morgen, fordi det er i strid med det, De lige har sagt.

Hvad pesticidindustrien ønsker, er, at vi ikke fastsætter nogen kriterier. Alle medlemmer af Parlamentet skal selvfølgelig spørge sig selv, om de har gjort knæfald for industrien, eller om de sikrer merværdi for borgerne, sundheden og miljøet. Det er sagens kerne, intet andet. Ellers har vi som altid truffet enhver foranstaltning for at beskytte landbruget. Navnlige det danske eksempel er meget imponerende: Danmark har på 20 år og uden tab for landbruget halveret brugen af pesticider, fordoblet vandkvaliteten og halveret mængden af pesticidrester.

Og nu til Christa Klass: Mange tak for Deres arbejde! Som gruppe ville vi selvfølgelig gerne have haft klare målsætninger og klare tidsplaner. Vi håber selvfølgelig alligevel, at dette vil ansprede medlemsstaterne til at skabe konkurrence mellem sig med hensyn til, hvem der er mest klar til virkeligt at tage plantebeskyttelse og bæredygtig forvaltning alvorligt.

Vi ville selvfølgelig gerne have haft flere rettigheder for beboerne i områderne omkring landbrugene. I den forbindelse håber jeg også, at den banebrydende kendelse fra den britiske højesteret om klart at opmuntre og støtte borgerne i deres anmodninger om information vil blive brugt til at sikre tilsvarende adgang for flere borgere i deres medlemsstater i hele Europa. Jeg håber også, at vi har sikret et lille fremskridt mod øget gennemsigtighed.

Roberto Musacchio, for *GUE/NGL-Gruppen*. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Dialogen omkring disse foranstaltninger – direktivet og forordningen om pesticider – har været meget vanskelig. Parlamentet insisterede med rette på lovgivning, som ville være effektiv og egnet til opgaven. Der har været forhandling i Parlamentet, men frem for alt stærk modstand i Rådet, og økonomiske kræfter har været mobiliseret for at forsvare hævdvundne interesser.

Vi skulle faktisk tage os af de almene interesser. Forbrugerne burde være i stand til at spise mad, der ikke er forurenede af reststoffer, borgerne burde kunne nyde et miljø, der ikke er ødelagt af pesticider, og landbrugerne burde kunne arbejde sikkert og mod en ny kvalitet af produkter.

Der er et overforbrug af kemikalier i landbruget, som skader alt dette – vores fødevarer, miljøet og landbrugerne, som alle er nødt til at betale en høj pris for disse industrielle produkter. Misbruget af kemikalier hænger sammen med en gammel landbrugsmodel, hvor der lægges vægt på kvantitet i stedet for kvalitet, og hvor produktet bliver fremmedgjort fra jorden, årstiderne og arbejdstagerne. Det er en dyr model for alle, også en skadelig model, på grund af dens indvirkning på drivhuseffekten. Den lovgivning, som vi vedtager,

er derfor en del af udviklingen hen imod en mere moderne, sundere model for kvalitetslandbrug, som opfylder borgernes og miljøets behov, og som lægger større vægt på arbejdskraften og øget indtjening.

Jeg må sige, at vores indsats har båret frugt takket være begge ordføreres vedholdenhed og de eksperter, der har arbejdet sammen med deres modparter i Rådet. Målet om at reducere forbruget af pesticider og ikke kun risiciene i forbindelse dermed er blevet føjet til listen over de forpligtelser, der skal opfyldes udelukkende i de respektive nationale planer. Dette vedrører primært højrisikostoffer.

Hvis ikkekemiske metoder, beskyttelse og integritet af jord og vandforsyning, forebyggelse af forurening af fælles ressourcer, f.eks. vand, skal prioriteres, skal de enkelte lande have en fornemmelse af dette enorme ansvar for at reducere anvendelsen af pesticider og skifte til bæredygtig anvendelse. Sprøjtning fra luften er praktisk talt forbudt, og hvis der ikke er andre muligheder, skal lokalbefolkningen på forhånd underrettes om sammensætningen, antallet af gange, intensiteten og tidsplanen for sprøjtningen. Der er således sket fremskridt med hensyn til ret til information og adgang til data via internettet.

Vi ønskede, at opgive idéen om tre faste zoner i forordningen, men Rådet var ikke enig, så zonerne er blevet fastholdt. Resultatet er alligevel væsentligt. Det omfatter foranstaltninger, som vil blive vedtaget med henblik på at bekæmpe smugleri af ulovlige, forfalskede og farlige stoffer mv. Vi taler om et reelt skridt fremad, og jeg håber, at Parlamentets afstemning vil forløbe fredeligt!

Johannes Blokland, for IND/DEM-Gruppen. – (NL) Fru formand! Forhandlingen om bæredygtig anvendelse af pesticider og deres markedsføring er en særligt kompleks forhandling. Det er vanskeligt at ramme den rigtige balance mellem det gode og det onde. Mens kemiske stoffer kan skade miljøet og sundheden, kan vores landbrug ikke fungere uden dem, fordi risikoen for plantesygdomme vil blive for høj. Det vil til gengæld have negative konsekvenser for fødevarereproduktionen og økonomien.

Den vigtigste opgave for politikerne er at ramme en sund balance mellem bæredygtighed og landbrugsøkonomi. Det lykkes efter min mening i betydelig grad at skabe denne balance med disse ændringsforslag, og jeg støtter dem. Det glæder mig f.eks., at systemet for risikobegrænsende foranstaltninger fastholdes, så vi ikke udelukkende er afhængige af en reduktion af anvendelsen, da reduktion af anvendelsen alene i praksis ikke altid garanterer en reduktion af risiciene. Der er tilfælde, hvor mængden af pesticider kan reduceres, men hvor det kun gavner miljøet eller vores sundhed i ringe grad, fordi produktet i stedet anvendes i højere koncentrationer.

Det glæder mig også, at forordningen om omsætning ikke er blevet så restriktiv, som det blev foreslået her i Parlamentet under førstebehandlingen. Der indføres nu – med rette – yderligere restriktioner for omsætningen af produkter, men det vil ikke skade landbruget i uforholdsmæssig grad.

Jeg vil takke begge ordførere dybt for samarbejdet og indsatsen for at nå dette resultat.

Ashley Mote (NI). – (EN) Fru formand! Jeg er blevet oversvømmet af meddelelser fra producenter i hele det sydøstlige England, der mener, at dette forslag er nærmest katastrofalt. Det vil, fortæller de mig, resultere i lavere høstudbytte og højere priser, og det vil åbne op for importører, der ikke er pålagt de samme kriterier. Der vil ske tab af arbejdspladser, nogle enheder vil ikke være levedygtige, og produktionen vil ophøre. Der vil ske lukninger i min valgkreds, fordi der i nogle tilfælde ikke findes alternativer til de vigtige stoffer, som specialproducenter anvender.

Der er gennemført en håbløst utilstrækkelig konsekvensanalyse i mange lande med undtagelse af mit eget, og der er allerede fremsat bemærkninger om overgangen fra risikovurdering til farer. Hvis man vil bruge farer som kriterier, kunne man lige så godt forbyde benzin og koffein. Selv videnskaben er imod det. Problemerne med skadedyrsresistens vil blive forværret. Der vil ske tab af biodiversitet. Integrerede skadedyrsprogrammer har allerede reduceret behovet for pesticider. Det vigtige er mulighederne, ikke kvantiteten. Og de har tilsyneladende overset fordelene ved vekseldrift. De har ikke ret til at ødelægge en af de få sektorer i det britiske landbrug, som stadig trives, blot for at lefle for danskernes modvilje mod at behandle drikkevand fra undergrunden.

Marianne Thyssen (PPE-DE). – (NL) Fru formand, mine damer og herrer! Vores ordførere har arbejdet hårdt for at skabe en kompromistekst, der fortjener vores støtte, primært fordi den søger at opfylde ambitiøse miljø- og sundhedsmål, men også fordi den stadig er landbrugsøkonomisk rationel, hvilket betyder, at den tager hensyn til både fødevarerforsyningsikkerhed og landbrugets levedygtighed i EU.

Som altid handler et kompromis om at give og tage. Jeg mener stadig, at det er vanskeligt at leve med afskæringskriterier, fordi jeg ville have foretrukket et valg baseret på en videnskabeligt begrundet risikoanalyse, selv om jeg må indrømme, at muligheden for dispensation sikrer, at tingene kan fungere.

På den positive side vil jeg primært fremhæve følgende punkter. Medlemsstaterne har for det første en margin, når de fastlægger mål for reduktion af mængden. For det andet er EU blevet opdelt i tre zoner, hvor godkendelser anerkendes gensidigt. Det bringer os tættere på et fælles marked med mindre bureaukrati og tidligere tilgængelighed af bedre pesticider. Jeg glæder mig for det tredje over, at medlemsstaterne har tilstrækkelig fleksibilitet til at bestemme, hvordan randområderne omkring vandløb skal håndteres. Endelig kan medlemsstaterne, hvilket også må roses, træffe foranstaltninger, som vil gøre det nemmere at bruge pesticider til afgrøder af mindre betydning. Det er især vigtigt for lande med intensivt landbrug på små jordstykker, og jeg håber derfor, at fonden til fremme af anvendelser af mindre betydning vil få tilstrækkelige midler.

En god retningslinje for brugen af pesticider er: så lidt og så sikkert som muligt, men så meget, der skal til for at opnå en sikker og rentabel afgrøde. Hvis vi godkender og overvåger fornuftigt, hvis der gøres en indsats for at sikre professionel og informeret brug, og hvis vi tager højde for, at landbrugsproduktionen finder sted inden for et globalt marked, vil vi ramme den rigtige balance, og derfor støtter vi dette kompromis.

Anne Ferreira (PSE). – (FR) Fru formand, hr. kommissær, fru kommissær! Jeg vil først takke ordførerne. Vi er i dag bevidste om, at pesticider, selv om de har muliggjort en betydeligt stigning i landbrugsproduktionen, har en meget negativ indvirkning på sundhed og miljø. Derfor er der i tillæg til den lovgivning, der vil blive fastlagt, også et presserende behov for et epidemiologisk register, som gør det muligt at måle den indvirkning, der forårsages af forskellige pesticider som følge af den måde, hvorpå erhvervsudøvere og deres familier samt selvfølgelig forbrugere udsættes for dem. I visse områder er der faktisk observeret en drastisk stigning i forekomsten af visse typer cancer. Børn af brugere og navnlig landbrugere rammes også. Bortset fra dette vigtige problem med menneskers sundhed skal også indvirkningen på miljøet måles. Vi kender allerede de skadelige virkninger af visse kemiske stoffer på grundvand og floder. Jeg vil i denne forbindelse også tilføje, at det efter min mening ikke er en tilfredsstillende løsning, når spørgsmålet om randområder overlades til forskellige nationale opmænd. Jeg mener snarere, at Kommissionen skal være ekstremt opmærksom omkring dette forhold.

I dag oplever vi også stigende jorderosion, hvilket kan bringe landbrugsudnyttelsen af mange landområder i EU i fare i de kommende årtier. Disse områders frugtbarhed forringes betydeligt. EU reagerer for at imødegå disse risici. Det er godt, men EU bør også støtte landbrugerne med henblik på at reducere, hvis ikke eliminere, de skadelige pesticider. Den kommende fælles landbrugspolitik skal integrere denne målsætning og finansielt tage bedre hensyn til forbindelsen mellem kvalitetsproduktion og landbrug. Forskning i agronomi og økotoxicitet samt uddannelse af landbrugere burde blive anvendt til at støtte nye produktionsmetoder og burde blive tilpasset de særlige forhold i områderne.

Jeg vil afslutte med at citere titlen på en film, der netop er udsendt, som omhandler denne eftermiddags emne, og som har titlen: "Demain nos enfants nous accuserons" [I morgen vil vores børn anklage os].

Mojca Drčar Murko (ALDE). – (EN) Fru formand! Jeg vil tilslutte mig de medlemmer, der mener, at teksten efter andenbehandlingen er et afbalanceret kompromis, når sagens kompleksitet tages i betragtning. Den baner vejen for yderligere forbedringer i sektoren mod mere effektive og sikre pesticider, og den er fleksibel nok til at undgå situationer, hvor et forbud mod visse pesticider i den endelige analyse ville mindske integriteten af landbrugsprodukter.

Jeg glæder mig navnlig over forbedringen af Kommissionens oprindelige forslag, som har til formål at undgå gentagelse af forsøg og undersøgelser og fremme forsøg uden brug af dyr.

Jeg håber, at dette kan påvirke andre relaterede sektorer, f.eks. kravene om pesticiddata, som lige nu er underlagt en separat revisionsproces.

Selv om pesticider i modsætning til kemikalier er beregnet til at være giftige, og deres sikkerhedsvurdering derfor er helt speciel, betyder det ikke, at overflødige dyreforsøg skal gennemføres, eller at videnskabelig viden ikke kan udvikles på måder, som vil identificere yderligere redundanser, og at omfanget af dyreforsøg kan reduceres yderligere i fremtiden. Det skal bemærkes, at der ved udvikling og registrering af nye pesticider eller plantebeskyttelsesmidler til landbruget bruges op til 12 000 dyr i dusinvis af separate og ofte overlappende forsøg.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Fru formand! Pesticider er skadelige for miljøet og dyrene. Jeg vil gerne understrege, at de forhold, hvorunder gamle pesticider opbevares i mange lande, betyder at produkterne repræsenterer en fare for både miljø og mennesker. Det vil være umuligt for fattige lande at håndtere dette uden EU-støtte.

Bæredygtig brug af pesticider er et vigtigt emne. Levering af information og uddannelse til brugerne er ligesom støtte til sidstnævnte fra de landbrugstekniske tjenester afgørende. Nogle eksperter mener, at der bruges langt større mængder pesticider, end der reelt er brug for. Dette gælder især de mindre brugere, da disse personer ikke har den nødvendige landbrugstekniske viden inden for mange områder.

Andre vigtige emner er markedsføring af pesticider, videnskabelig forskning på området og alle former for handling, der har til formål at reducere indvirkningen af pesticider på sundhed og miljø, som samtidig er effektiv. Jeg vil gerne takke Christa Klass og Hiltrud Breyer for de beredskabstjenester, de har udformet. Jeg vil også understrege, at disse direktiver vil have stor betydning, hvis de gennemføres effektivt og bliver en del af landbrugets dyrkningsmetoder.

Gruppen Union for Nationernes Europa støtter direktivet.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Fru formand! Direktivet om bæredygtig anvendelse af pesticider og forordningen om omsætning af plantebeskyttelsesmidler er begge særdeles nødvendige og nyttige. Bæredygtig fremstilling og bæredygtigt forbrug af fødevarer er, når alt kommer til alt, en menneskeret. Vi står med to kompromisser mellem Parlamentet og Rådet. Vores gruppe vil godkende begge dokumenter, selv om vi naturligvis gerne ville have haft et fastere slutresultat. Jeg blev faktisk ganske overrumplet over holdningen og de kraftige protester fra landbrugets lobby og pesticidindustrien i denne sag. De love, vi stemmer om i morgen, vil jo sikre bedre beskyttelse af mennesker og miljø og vil også i sidste ende sikre mere innovation og sikre erstatningsprodukter.

Det kan ikke længere hævdes, som landbrugets lobby har gjort, at mere end halvdelen af pesticiderne vil forsvinde. Selv landbrugsorganisationerne indrømmer nu, at højst 9 % af produkterne skal tages ud af markedet, og det skal ikke engang ske med det samme, men over en udfasningsperiode på flere år. Det afgørende i denne sag er som tidligere beskyttelsen af folkesundheden mod kræftfremkaldende stoffer eller stoffer, der kan forårsage ændringer i DNA, påvirke fertiliteten eller forstyrre hormonsystemet. Det nuværende kompromis i denne sag er prisværdigt med behørigt hensyn til landbruget. Hvis der er risiko for, at en bestemt landbrugssektor får problemer, er man endda blevet enige om, at der kan udfærdiges en separat plan for den pågældende sektor for at give den mere tid.

Vi fremlægger efter min mening et prisværdigt og acceptabelt kompromis mellem økologi på den ene side og landbrugsøkonomi på den anden.

FORSÆDE: Mechtild ROTHE

Næstformand

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). – (EN) Fru formand! Der er mange eksempler på sunde EU-miljøpolitikker, der forbedrer borgernes liv i EU, og der er selvfølgelig også mange eksempler, hvor unødvendige bureaukratiske foranstaltninger kommer fra EU og begrænser mulighederne for at opretholde økonomien og livsstilen på landet. Denne pesticidpakke falder efter min mening desværre inden for den sidstnævnte kategori.

I forbindelse med mine bekymringer over disse foranstaltninger skal det bemærkes, at jeg ikke tænker på industrien, men på landbruget – landbrugerne, som, og det vil jeg gerne minde de tidligere talere om, er lige så bekymrede for menneskesundheden som alle andre borgere, og som ikke har ondsindede hensigter i den forbindelse.

Denne pakke mangler den tilstrækkelige strengthed, der er nødvendig for at forsvare både vores sundhed og økonomien. Manglen på grundig konsekvensanalyse, der tager indvirkningerne på miljø, sundhed, økonomi og landsamfundenes bæredygtighed i betragtning, viser tydeligt, at det ikke lykkedes at sikre tilstrækkelig strengthed.

Jeg frygter, at pakken vil have den modsatte effekt i forhold til de progressive intentioner, der ligger til grund for den. Det velmente forsøg på at skabe en mere bæredygtig natur kan i sidste ende underminere naturen ved at pålægge en landbrugsbefolkning, der allerede kæmper, overdrevent strenge regler.

Jeg har lyttet intenst til de enslydende argumenter fra landbrugere i Irland, og jeg mener, at de har ret, når de er bekymrede over denne pakke, og at vores borgeres og landsamfundenes langsigtede interesser ikke varetages med disse foranstaltninger.

Holdningen efter trepartsmødet repræsenterer ikke en forbedring af forslaget. Forordningen skal forbedres gennem yderligere ændringsforslag for at tage hensyn til disse reelle bekymringer.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Fru formand! Det er sjældent, at en overbevist euroskeptiker som jeg kan rose et forslag og anbefale, at Parlamentet stemmer for det. Det skyldes, at vi behandler grænseoverskridende miljøproblemer og det indre markedes evne til at fungere. Forslagene er alligevel normalt urimeligt bureaukratiske – det gælder ikke i dette tilfælde.

Dette forslag undgår unødigt bureaukrati. Vores ordfører er på det rigtige spor. Denne tekst foreslår strenge og strammere kontrolforanstaltninger. Forbruget af giftstoffer, som f.eks. alkohol og tobak, må være en individuel beslutning. Kollektivt skal vi have mulighed for at blive beskyttet mod toksicitet. Det er, hvad der foreslås.

Forslaget sikrer fleksibilitet, gensidig anerkendelse, opdeling i zoner og national ret til at forbyde pesticider frem for og i tillæg til de pesticider, der er anført her, hvilket bestemt er fremragende. Pesticider, der allerede er godkendt, trækkes ikke tilbage. Det har jeg faktisk nogle forbehold overfor. Vi bør være meget strenge, når det drejer sig om denne form for giftstoffer.

Jeg vil gerne minde om, hvad vores kollega, Ashley Mote, sagde om, at der er risiko for, at borgerne vil købe produkter fra andre lande, når vi indfører strengere regler i EU. Jeg tror ikke, at det vil ske. Det er vigtigt, at det anføres, at et produkt kommer fra en EU-medlemsstat. Folk vil så specifikt vælge at købe et sådant produkt. Jeg anbefaler derfor, at vi stemmer for dette fremragende kompromis.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Fru formand! Jeg vil naturligvis gerne lykønske vores ordførere og derefter rose den aftale, der er skabt gennem det fremragende arbejde, de har udført med hjælp fra Kommissionen og Rådet. Vi har her en tekst, der efter min mening er en særligt vigtig tekst, fordi den er en balanceret tekst, der tager hensyn til alles interesser, dvs. den tager hensyn til beskyttelsen af forbrugernes sundhed – de forbrugere, der bliver nervøse, så snart pesticider nævnes, som bliver bekymrede, når de hører, at der er pesticidrester i frugt, grøntsager og korn. Målet om reduktion i aftalen er derfor med afskaffelsen af kræftfremkaldende og genotoksiske stoffer meget vigtigt.

Beskyttelse af miljø og biodiversitet, herunder problemet med bier, beskyttelse af vand og jord er selvfølgelig centrale aspekter. Det er også beskyttelse af landbrugerne – landbrugerne, som er de første, der vil blive berørt af brugen af disse pesticider, som er tilfredse med harmoniseringen af lovgivningen og forenklingen af procedurerne, og som fortsat vil kunne bruge visse stoffer, de har brug for i deres dyrkning, men i hvad der forhåbentlig vil være en bæredygtig dyrkningsform. Den kemiske industri, som landbruget har brug for, har også pligt til at udvikle sig og finde alternative løsninger. Med denne tekst kan begreberne fare og risiko ikke længere forveksles. Pesticider er naturligvis farlige, men det er deres anvendelsesmetoder, der afgør, om de udgør en risiko for landbrugere, forbrugere og miljø. Det er derfor vigtigt, at sikre, at landbrugerne modtager tilstrækkelig uddannelse, at offentligheden får information, og at der indføres en skole for bedste fremgangsmåde.

Til sidst vil jeg gerne sige, at importkontrolforanstaltninger bestemt skal harmoniseres, da vi ikke kan stille en række krav til vores landbrugere og derefter fortsætte med at indføre produkter i EU, som ikke overholder vores egen lovgivning. Så risikerer vi, at der opstår uretfærdig konkurrence.

Thomas Wise (NI). – (EN) Fru formand! Jeg ved ikke, hvad der sker, men jeg kommer til at tænke på Vladimir Ilyich Lenin, hvis berømte citater bl.a. tæller "værre er bedre". Nu, hvor jeg påbegynder de sidste seks måneder af min periode på dette sted, kan jeg se, hvad der sker. Værre er bedre! Det er bedre efter min mening: Jo hurtigere folk opdager, hvor skadelig EU er for deres indkomster, deres subsistensmuligheder og deres fødevarerproduktion, jo bedre vil det gå os – og det er, hvad jeg står for.

Denne betænkning omhandler ikke risiko eller fare. Den kan ikke skelne mellem dem. Lad mig forklare det nu. Det er iskoldt udenfor – det er en fare. Der er risiko for, at jeg vil falde, når jeg går hjem. Man kan ikke lovgive for nogen af dem.

Det vil skade fødevarerproduktionen. Det vil tvinge landbrugerne fra bestillingen. Det vil få fødevarerpriserne til at stige, navnlig i Det Forenede Kongerige. Jeg vil stemme imod forslagene, fordi værre er bedre, og fordi vi i Storbritannien vil forlade EU, når meddelelsen kommer ud.

Dorette Corbey (PSE). – (NL) Fru formand! Jeg vil gerne takke både ordførerne og skyggeordførerne. Det kompromis, der er nået, er efter min mening et skridt i retning mod mere bæredygtigt landbrug, og det er, hvad vi så desperat har brug for. Det er unødvendigt at sige, at pesticider spiller en vigtig rolle i forebyggelsen af sygdomme og skadedyrsangreb, men pesticider forurener også miljøet og kan være sundhedsskadelige. Derfor er det vigtigt, at vi indsnævrer kløften mellem traditionelt og organisk landbrug på en ansvarlig måde. Det er præcis, hvad denne lovgivning gør, og det gør den primært gennem tre foranstaltninger, der er vigtige i denne henseende.

For det første forbydes nogle af de farligste pesticider. Der tillades dispensationer, hvis alternativer endnu ikke findes. Dyrkningen af tulipaner er ikke udsat, og derfor vil der ikke ske nogen skade, hvis niveauet af toksiner faldt en smule.

For det andet – og det er mindst lige så vigtigt – er der i lovgivningen medtaget incitamenter med henblik på fremme af udviklingen af mere bæredygtige produkter og produkter til afgrøder af mindre betydning. Afgrøder af mindre betydning er afgrøder, der kun dyrkes i små mængder, f.eks. tomater, rosenkål og tulipaner. Mange gartnere frygtede, at disse afgrøder ville blive truet som følge af denne lovgivning, men denne frygt har heldigvis vist sig at være ubegrundet. Faktisk tværtimod i betragtning af, at der ved forordningen indføres en særlig fond til fremme af forskning i produkter, der er egnede til afgrøder af mindre betydning.

For det tredje skal medlemsstaterne i denne henseende udforme planer med henblik på at reducere risiciene i forbindelse med brug af de tilbageværende kemiske pesticider. Brugen af kemiske pesticider skal reduceres overalt, men især i følsomme områder, f.eks. i nærheden af skoler. Det er også vigtigt.

Disse foranstaltninger vil alle gavne miljøet og folkesundheden. Hvis jeg bestemte, ville jeg have forbudt neurotoksiske stoffer samtidig, da de kan påvirke menneskets nervesystem og derfor ikke bør sprøjtes på landbrugsafgrøder.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Fru formand! Den europæiske befolkning bør glæde sig i dag over den særdeles gode tekst, som Kommissionen, Rådet og naturligvis vores ordførere er blevet enige om på pesticidområdet. Efter hvad jeg har hørt i denne forhandling, er den opnået i et klima præget af intenst og særdeles effektivt lobbyarbejde i Det Forenede Kongerige og Irland.

Det er en lovgivningspakke, der forener sundhed og miljø med konkurrencedygtighed og innovation i stedet for at spille dem ud mod hinanden, som det alt for ofte sker. Det er vigtigt at huske, at mange mennesker i dag er imod, at befolkningen udsættes for undgæelige sundhedsrisici, selv om de pågældende omkring 800 kemiske molekyler unægtelig er vigtige for beskyttelsen mod skadedyr, og jeg tænker selvfølgelig på landbrugerne, der er mere udsatte end andre for visse skadelige stoffer, reproduktionstoksiske stoffer og hormonforstyrrende stoffer.

Tallene fra WHO er oplysende: 1 mio. tilfælde af alvorlig pesticidforgiftning og omkring 220 000 dødsfald hvert år. Det er denne filosofi, hvor kemikalier bruges til alt, hvor vi skaber en cocktaileffekt og har kortsigtet syn på landbrug, der sættes spørgsmålstegn ved i dag. Der sker et nødvendigt retningsskifte, som formelt vil søsætte en ambitiøs, realistisk og absolut moderne pesticidpolitik, naturligvis hvis plenarmødet i morgen vedtager kompromisteksten. Den er ambitiøs, fordi europæerne ligesom os ønsker at slippe af med de farlige produkter. De støtter også et forbud mod sprøjtning fra luften og øget beskyttelse af offentlige områder. Den er realistisk, fordi de økonomiske livscykluser respekteres, to tredjedele af stofferne på markedet er sikre og er derfor godkendt i 10 år, hvorefter de kan fornys, og producenterne har ingen begrundelse for at være bekymrede.

Endelig er denne pesticidpakke moderne, fordi den integrerede forvaltning af pesticider er en vigtig del af den nye landbrugspolitik, en politik, der for Europa betyder færre, men bedre pesticider.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Fru formand! Jeg vil gerne fremhæve tre forhold under forhandlingen om betænkningerne om bæredygtig anvendelse af pesticider og omsætning af plantebeskyttelsesmidler.

For det første: De omhandlede bestemmelser vedrører kun to faser af anvendelsen af de kemiske produkter, nemlig deres omsætning og deres efterfølgende anvendelse. Der findes endnu ingen passende bestemmelser om fjernelsen af sådanne stoffer fra markedet og deres bortskaffelse. I mit land, Polen, er bortskaffelse af pesticider et stort problem. Betydelig finansiel støtte er en prioritet i stedet for yderligere retlige bestemmelser. De lokale myndigheder, på hvis område depoterne af disse stoffer findes, kræver finansiel støtte til at bortskaffe dem. For det andet: Det ville være ønskeligt, hvis de enkelte medlemsstater i henhold til subsidiaritetsprincippet

havde det sidste ord i spørgsmål om bekræftelse, begrænsning og afvisning af brugstilladelse for et kemisk produkt på deres marked. For det tredje: Jeg vil gerne udtrykke det håb, at de løsninger, der vedtages i Parlamentet, skaber et ens grundlag for alle europæiske landbrugere, hvad angår brug af pesticider. Jeg har også tillid til, at de ulovlige fremgangsmåder, der omfatter handel med og brug af disse produkter, vil blive reduceret til et minimum.

Madeleine Jouye de Grandmaison (GUE/NGL). – (FR) Fru formand! Forslagene i betænkningerne følger de rigtige linjer, og jeg vil gerne rose ordførerne for dem. Selv om det er sandt, som Kommissionen siger, at pesticider primært vedrører den fælles landbrugspolitik, er det dog lige så sandt, at et sådant direktiv skal søge at have miljøet og folkesundheden som det primære retslige grundlag. Det anvendelsesområde kan ikke reduceres til et problem udelukkende vedrørende markedsharmonisering eller konkurrencedygtighed. Bevis for dette er tilfældet med de franske regioner i den yderste periferi Martinique og Guadeloupe, hvor i Martiniques tilfælde 20 % af jorden, 20 % af øens overflade – dvs. et areal 1 000 km² – er blevet forurennet til evig tid af chlordeconmolekylet, hvis persistens er ukendt. Det er et molekyle, der har forurennet ikke kun jorden, men også overfladevandet, en række grundvandsområder og marine områder i kystområdet, hvilket i alvorlig grad skader vores økonomi. Hvem har tænkt på problemerne i forhold til folkesundheden? Hvis det ikke er for sent, vil jeg bede Parlamentet undersøge tilfældet Martinique, som Frankrig har udmærket kendskab til.

Det er afgørende, at direktivet sikrer en væsentlig reduktion i anvendelsen af kemiske pesticider, ikke mindst gennem fremme af bæredygtige alternative løsninger, som f.eks. organiske dyrkningsformer og biopesticider. Det vil være en sejr for Parlamentet. Lad os til sidst ikke glemme, og det er påpeget mange gange, de ødelæggelser, som pesticider forårsager på faunaen, især bierne. Det er også vigtigt, at Parlamentet er på vagt over for frihandelsprodukter, navnlig landbrugsprodukter, der kommer fra lande uden strenge regler for anvendelsen af pesticider.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Fru formand! Det, som vi har til fælles, er et ønske om at beskytte folkesundheden, men vi skal huske, at det er landmændene, som producerer de gode, friske og nærende fødevarer, som er grundlaget for vores sundhed. Jeg kommer fra et meget fugtigt land. Mine landbrugere kæmper konstant med svampeangreb. Svampe kommer og bliver – i modsætning til insekter, der kommer og forsvinder igen. At forbyde eller pålægge fortyndede fungicider kan gøre det umuligt at dyrke kartofler og korn i Irland, men denne foreslåede lovgivning har allerede en anden virkning.

I vores medier er der allerede artikler, der taler for gmo-baseret dyrkning af kartofler som svar på EU's restriktioner over for pesticider. Hvad vil være mest skadeligt for bierne og miljøet: den fortsatte ansvarlige anvendelse af pesticider, der praktiseres af irske landbrugere, eller genetisk modificerede produkter? Vi får at vide, at pesticider kan forstyrre DNA. Genetisk modificerede produkter er baseret på forstyrrelse af DNA. Det er mere nødvendigt end nogensinde før, at vi iværksætter en udførlig konsekvensanalyse.

Fernand Le Rachinel (NI). – (FR) Fru formand, mine damer og herrer! I kølvandet på trepartsdrøftelsen mellem Rådet, Parlamentet og Kommissionen ser den tekst, der blev vedtaget den 18. december om pesticidpakken, ud til at være afbalanceret.

Den tager faktisk både hensyn til landbrugernes interesser og nødvendigheden af at beskytte miljøet, herunder beskyttede områder. Efter at have fulgt sagen nøje glæder jeg mig over det opnåede resultat, da det vil give landbrugerne mulighed for at gennemføre deres økonomiske aktivitet uden at blive straffet gennem total afskaffelse af pesticider og plantebeskyttelsesprodukter, som vil blive kontrolleret strengt.

Jeg vil i den henseende påpege, at producenter af sure frugter og grøntsager i mit område af Normandiet efterhånden har været på forkant med miljøvenlige dyrkningsformer i flere år. Rådet og Parlamentet har heldigvis fundet et særdeles nyttigt område for enighed i denne tid præget af usikkerhed, som er blevet forværret af den endelige status for den fælles landbrugspolitik og de trusler, der hænger over landbrugsbudgettet.

Endelig vil vi altid støtte landbrugere, der forsvare deres arbejdsredskab og deres uerstattelige rolle i samfundet, som først og fremmest består i at levere fødevarer til deres medmennesker, bevare naturen og udvikle jorden til alles tilfredshed. I lyset af det uansvarlige pres, der udøves af økologer, er det beroligende, at fornuften har sejret.

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! I morgen stemmer vi om nye bestemmelser på området for plantebeskyttelse, et emne, der vækker store følelser i den brede befolkning. Det har Parlamentets forhandlinger også båret præg af. Vi ønsker alle friske, sunde og lokale fødevarer til

overkommelige priser uden farlige pesticidrester. Det resultat, der blev opnået på treparts mødet, skaber forudsætningerne herfor. Den nye forordning om plantebeskyttelsesmidler er et stort skridt på vejen mod øget forbruger- og sundhedsbeskyttelse.

Endnu engang prioriterede man videnskabelige kriterier højere end politiske dogmer ved fastlæggelse af kriterierne for fritagelse. Resultatet af treparts mødet er et kæmpe skridt sammenlignet med resultatet af førstebehandlingen i Parlamentet. Næste 80 % af alle aktive stoffer vil ikke længere blive berørt, men kun de stoffer, der udgør en risiko for menneskesundheden eller miljøet, og dette sker på et videnskabeligt grundlag. Der vil også være tilstrækkelige pesticider tilgængelige for bæredygtig forvaltning i fremtiden. Stoffer, der er virkelig farlige, vil også blive forbudt.

I fremtiden vil der ikke længere være 27 nationale myndigheder, der udsteder godkendelser, men kun tre godkendelseszoner til godkendelse af pesticider. Medlemsstaterne i disse tre zoner skal derefter i princippet gensidigt anerkende hinandens godkendelser. Den nye forordning om plantebeskyttelsesprodukter vil sikre den harmonisering, der med rette har været krævet i lang tid af pesticidsektoren. Vi vil derefter have et ensartet højt beskyttelsesniveau, uden at vi bringer den bæredygtige landbrugsproduktion i Europa i fare. Vi opnår nu et reelt indre marked, ensartede konkurrencevilkår og stort fremskridt, når det gælder sundhedsbeskyttelse. Dette er en stor succes for både forbrugere og landbrugere.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Fru formand! Brugen af pesticider i overensstemmelse med effektive dyrkningsmetoder er afgørende for at kunne fremstille en tilstrækkelig mængde kvalitetsfødevarer, der vil sikre et højt niveau af beskyttelse af forbrugernes sundhed og miljøet.

Når risici og indvirkninger i forbindelse med brugen af pesticider reduceres, og der fastsættes mål for, hvor ofte disse produkter anvendes, vil det bidrage til at sikre bæredygtig dyrkning.

Tilstedeværelsen af et højt niveau af pesticider i de fødevarer, der indtages i EU, er en følge af afhængigheden af disse kemiske produkter, der kan have negative effekter på folkesundheden, selv om de er nødvendige for at hjælpe med at kontrollere skadedyrsangreb og øge produktionen.

Nogle medlemsstater, herunder Rumænien, er udsat for et højt niveau af skadedyrsangreb på deres landbrugsjord, og hvor brugen af pesticider tilsyneladende er den bedste metode til at eliminere skadevolderne.

Forslagene om gennemførelse af integreret pesticidforvaltning, brugen af alternative stoffer og risikostyring vil derfor hjælpe med at skabe egnede landbrugsprodukter, der tager hensyn til miljøet og folkesundheden, hvilket vil reducere afhængigheden af pesticider.

Samtidig betyder det store antal skadevoldere på den rumænske landbrugsjord, at vi er nødt til at bruge midler, der sprøjtes fra fly. Når direktivet træder i kraft, vil disse midler kun blive anvendt, hvis der ikke findes brugbare alternative løsninger til bekæmpelse af skadevolderne, så miljøet sikres et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau.

Jeg glæder mig over kompromisteksten, der støttes af de fleste politiske grupper. Den vil også sikre en balance mellem tilgængeligheden af pesticider og implicit tilstrækkelige fødevaremængder og vil hjælpe med at opretholde de europæiske landbrugeres konkurrencedygtighed og øge beskyttelsesniveauet for miljøet og sundheden.

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Pesticider var og er stadig vigtige landbrugsressourcer. Landbrugere kræver et minimumsudvalg af pesticider, fordi det handler om at beskytte det oprindelige kulturlandskab, fremstille kvalitetsfødevarer og beskytte ressourcer.

Vores forhandlinger om kemikalier gennemføres alt for ofte på et meget irrationelt niveau. Vi skal tænke og handle rationelt, hvis vi skal opnå fornuftige resultater. Konsekvenserne af Parlamentets oprindelige holdning ville have været fatale: Et bredt forbud mod pesticider ville resultere i ringere høstudbygge og i sidste ende stigende fødevarerpriser. Det glæder mig derfor, at der blev fundet et acceptabelt kompromis under trepartsdrøftelserne. Det er glædeligt, at vi har fastholdt bestemmelsen om tre zoner med betydelige undtagelser for medlemsstaterne. Et modigt skridt i retningen mod en ensartet løsning for det indre marked ville se anderledes ud i denne fase.

Samtidig med de acceptable opnåede kompromisser bør vi ikke gætte os frem til en endelig definition af hormonforstyrrende stoffer, men faktisk give Kommissionen fire år til at udforme en definition baseret på videnskab. Ellers vil vi overskride forsigtighedsprincippet her.

Det er beklageligt, at vi ikke tillader en konsekvensanalyse af den aftale, der nu er indgået.

Janusz Wojciechowski (UEN). – (PL) Fru formand! Vores arbejde på endnu en række foranstaltninger, der har til formål at regulere forhold, der er vigtige for menneskers sundhed i EU, nærmer sig afslutningen. Jeg mener, at de kompromisser, vi forhåbentlig vedtager, er gode. De vil sikre, at de indførte begrænsninger vil fremme sundheden uden at true det europæiske landbrugs udvikling.

Det er dog vigtigt at huske, at alle sådanne ændringer, som har til formål at stramme sikkerhedsforholdene i landbruget, resulterer i betydelige omkostningsstigninger. Sidstnævnte skal bæres af vores landbrugere, der samtidig skal forbedre deres konkurrencedygtighed på de globale markeder. Vores landbrugere skal betale mere for sikrere pesticider. Jeg vil gentage det, jeg tidligere har sagt her i Parlamentet ved mange lejligheder. Lad os for alt i verden indføre høje standarder for vores landbrugere og fødevarerproducenter. Lad os dog også pålægge de samme standarder på importører af fødevarer fra lande uden for Europa, ellers vil vores indsats for at hæve standarderne have modsat effekt.

Jim Allister (NI). – (EN) Fru formand! Jeg godtager ikke, at vi endnu ikke har en balanceret pakke på dette område. For mig fremhæver denne forhandling to tåbeligheder: for det første EU's uværdige dumhed, hvor man drøner ud ad vejen mod et forbud mod flere pesticider uden at standse for at gennemføre en konsekvensanalyse og uden at tage hensyn til, at der ikke findes nogen erstatninger, og at den traditionelle fødevarerproduktion vil blive hårdt ramt, navnlig i korn- og grøntsagssektoren, hvilket vil fremtvinge en støt stigende afhængighed af import fra lande, der er fuldstændigt ligeglade med disse ting.

Der er sagt mange ord i denne forhandling om videnskab, men hvilken videnskab er det, der ikke underkaster sig selv en ordentlig konsekvensanalyse?

Den anden tåbelighed kommer fra navnlig mit land, som måske er hårdest ramt af disse forslag, men som har underkastet sig et kvalificeret flertal i Rådet i disse spørgsmål, så vi nu har nået et punkt, hvor vi sandsynligvis ikke er i stand til at forkaste dem. Vi befinder os i denne situation, fordi vi har været så idiotiske at underlægge os selv et kvalificeret flertal i dette spørgsmål, og alligevel udtaler nogle under Lissabon, at vi skal overdrage flere og flere emner til denne kategori.

Richard Seeber (PPE-DE). – (DE) Fru formand! Dette er et balanceret kompromis, og derfor støtter jeg det. Jeg vil også gerne på dette tidspunkt takke alle, der har været involveret. Den tekst, vi forhandler i dag, blev formuleret med store følelser, men det lykkedes alligevel at forene de forskellige beskyttelsesmål, som vi forfølger med denne lovgivning.

Europa sigter mod at blive en af de mest avancerede lovgivere på pesticidområdet i verden, og det er et stort plus. Det var vigtigt for os at finde en balance mellem de pågældende beskyttelsesmål og sundhedsbeskyttelse, målene for det indre marked og selvfølgelig miljøbeskyttelse, men der er også opnået et balanceret resultat mellem de specifikke beskyttelsesmål. Det var vigtigt for os at overholde forskellige principper, f.eks. at det hele skulle være baseret på fakta og videnskabelige principper og ikke på følelser, og dernæst at vi bevarede den risikobaserede tilgang og ikke den farebaserede tilgang som tidligere. Dette er særdeles vigtigt for gennemførligheden af hele lovgivningsprojektet og dets gennemførelse på en senere dato.

Samtidig skal det huskes, at vi ikke giver importører særbehandling i gennemførelsen og forskelsbehandler den nationale eller europæiske produktion. Men i dette tilfælde har Kommissionen stadig en stor opgave foran sig. Principperne blev generelt behandlet på en balanceret måde. Vi kan derfor leve med kompromisset. Hvad angår detaljerne, er det især vigtigt for mig, at medlemsstaterne får den nødvendige fleksibilitet og subsidiaritet i forbindelse med grundvandsbeskyttelse, så de kan reagere på baggrund af deres specifikke situation. Nederlandene kan ikke sammenlignes med Tyskland eller med Malta eller Grækenland i dette tilfælde. Det er også vigtigt, at brugen af pesticider i Natura 2000-områder og fuglereservater reduceres til et minimum. Medlemsstaterne vil få tilstrækkeligt råderum til at gennemføre denne lovgivning. Men det er et kompromis, som bør støttes af alle.

Bogdan Golik (PSE). – (PL) Fru formand! Jeg vil først lykønske ordførerne for deres fremragende betænkninger. Tiden er kort, så jeg vil kun henvise til Christa Klass' betænkning og fremhæve visse mangler i det foreslåede direktiv.

Direktivet indfører et uddannelses- og certificeringssystem for distributører og erhvervsmæssige brugere af pesticider. De foreslåede ordninger skal dog omfatte gensidig anerkendelse mellem medlemsstaterne af certifikater, som bekræfter gennemførelsen af uddannelse i anvendelse af pesticider. I henhold til direktivet fastholdes bestemmelserne om systemet for teknisk kontrol og vedligeholdelse af udstyr til udbringning af

pesticider baseret på national lovgivning. Dette bør efter min mening reguleres på fællesskabsplan. Hvis en sådan kontrol var baseret på internationale bestemmelser, ville dette være begrundelsen for medlemsstaternes gensidige anerkendelse af resultaterne. Det er navnlig relevant, når det drejer sig om dyrkning af marker i grænseområder og det offentlige plantebeskyttelsesindsats. Et sidste forbehold, som jeg vil nævne, er, at der ikke tages hensyn til de særlige omstændigheder i forbindelse med skovbeskyttelse. Skove kan ikke vedligeholdes uden sprøjtning fra luften.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Fru formand! Som nederlandsk medlem af Parlamentet har jeg fulgt denne lovgivning med behørig opmærksomhed og omhu. I mit lavtliggende land er situationen meget specifik. I modsætning til andre områder i Europa er det umuligt at arbejde med de randområder, der fastsættes af Europa langs alle vandløb. Dette ville ikke fungere. Det ville gøre normal bæredygtig landbrugs- og gartneriproduktion umulig. Nederlandene er dog også kendt for afgrøder af mindre betydning, herunder tulipaner, løg og cikorie. Derfor skal vi være særligt opmærksomme på, hvordan dette kompromis formuleres. Det kompromis, der nu opnås, er en klar forbedring af Hiltrud Breyers forslag, som var genstand for en tidligere afstemning. Som medlem af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater stemte jeg imod ved den lejlighed. Der er nu gode overgangsbestemmelser, som i kombination med innovation og erstatningsprodukter kan hjælpe industrien på vej. Den fond for afgrøder af mindre betydning, som vil blive indført, giver endvidere disse alternativer en saltvandsindsprøjtning. De tre bestemmelser, de tre zoner i Europa for anerkendelse og godkendelse er også i meget højere grad afpasset de faktiske fremgangsmåder.

Jeg vil gerne anføre én bekymring, nemlig omsætningen af produkter fra lande uden for EU. Vi er førende, når det drejer sig om at skabe en god balance mellem folkesundhed og anvendelsen i praksis, men hvad med den eksterne import? Denne konkurrencemæssige situation skal sammen med parallelimport og parallelhandel efter min mening tages op i Verdenshandelsorganisationen, hvor spørgsmål af denne type drøftes.

Vi kan godkende forslaget. Jeg vil gerne takke ordførerne og navnlig Christa Klass og Erna Hennicot-Schoepges for deres indsats i denne forbindelse. Det eneste, der står tilbage, er landbrugernes bekymring, nemlig at vi dyrker bæredygtigt landbrug, men hvad med alle andre? Dette problem er stadig uløst, og jeg vil gerne høre Deres reaktion på det.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Fru formand, mine damer og herrer! Fødevarer sikkerhed er et vigtigt mål for EU, men dette er et dårligt kompromis. Ungarn vil gå imod denne betænkning i Rådet, og de ungarske medlemmer af Parlamentet vil gøre det samme, fordi den skader det europæiske landbrug.

Vi står over for to særligt vigtige problemer. Zonesystemet er kunstigt og i strid med EU's subsidiaritetsprincip. Det gør, som min kollega fra Nederlandene lige har påpeget, en fleksibel indsats umulig. Det er endvidere skadeligt for det europæiske landbrug, fordi risikoniveauet stiger, faren for resistens stiger, produktionsomkostningerne stiger og, som mange af mine kollegaer har nævnt, kan vi ikke overvåge produkter fra tredjelande. Dette direktiv udgør derfor meget alvorlige farer.

Konsekvensen af radikale miljøforkæmperes synspunkter, er, at restriktioner for pesticider vil bane vejen for GMO'er, hvilket ikke er ønskeligt i Europa.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg takker alle, der har arbejdet på disse to vigtige betænkninger. Ud fra nogle af indlæggene denne eftermiddag skulle man tro, at EU i øjeblikket ikke har nogen form for kontrol af markedsføringen og anvendelsen af kemikalier – det har vi! Vi har i øjeblikket strenge regler og også regler for restkoncentrationer og fødevarer. Så jeg tilslutter mig ingen af siderne eller ekstremerne i denne forhandling i eftermiddag, især ikke de talere, der ikke kan se behovet for pesticider i fødevarerproduktionen, og de talere, der siger, at disse to lovgivningstekster er en katastrofe for landbruget og fødevarerproduktionen i Europa.

Jeg er noget urolig over kommissær Dimas' bemærkninger, når han siger, at befolkningen er bekymret over pesticider. Ja, det kan godt være, men spørgsmålet er: Hvor begrundede er disse bekymringer? Hvad har Kommissionen gjort for at oplyse forbrugerne, at langt den største del af vores fødevarer produceres ved hjælp af produkter, der giver os sikre kvalitetsfødevarer? Ja, nogle af de ingredienser, der bruges i kemikalier, er meget farlige, men risiciene i forbindelse med deres anvendelse afhænger af, hvordan de bruges, og afhænger af overholdelse af maksimalgrænseværdierne for restkoncentrationer i fødevarer. For min part kan jeg sige, at dem, der bruger dem, efter min erfaring er veluddannede, men vi skal måske styrke uddannelsen i andre medlemsstater.

22 stoffer er på vej ud. I Irland og Det Forenede Kongerige er der store betænkeligheder omkring dyrkningen af korn og kartofler. Det drejer sig om følgende spørgsmål: Vil den agrokemiske industri reagere og fremstille nye produkter? Kommissionen kan ikke besvare dette spørgsmål. Vil undtagelserne fungere? Hvad sker der, hvis der ikke er nogen alternativer? Jeg mener, at behovene skal imødekommes, fordi vi i Irland vil fortsætte med at producere korn og kartofler. Spørgsmålet om importerede fødevarer er et særdeles reelt spørgsmål, og jeg beder om fem ekstra sekunder til at tale om det. Hvis Kommissionen vil samarbejde med fødevarerproducenterne i EU om dette, kan vi gøre fremskridt. Det er bare ikke holdbart, at Kommissionen kan sidde her og sige, at vi forbyder brugen af stoffer i Europa, men alle uden for EU kan fortsætte med at sende os fødevarer, hvor disse stoffer er anvendt. Det er ikke en konkurrencedygtig situation. Det er ikke holdbart, og jeg beder Dem tage stilling til det i eftermiddag.

Pilar Ayuso (PPE-DE). – (ES) Fru formand! Jeg vil gerne henvise til betænkningen fra Hiltrud Breyer. Det skal siges, at de europæiske landbrugere fuldt ud er bekendte med, at der skal lægges særlig vægt på menneskesundhed og miljøbeskyttelse, når de bruger pesticider. Industrien er dog dybt foruroliget, fordi Parlamentet ikke forstår den indvirkning, som denne forordning kan have i fremtiden.

Vurderinger af dens potentielle indvirkning viser, at det som følge af den manglende adgang til pesticider i fremtiden vil blive vanskeligt at styre skadedyr og sygdomme, der påvirker dyrkningen af mange fødevarer – specifikt alle middelhavsprodukter – samt dyrkningen af prydplanter og afskårne blomster.

Jeg er helt klar over, at den tekst, der blev vedtaget på treparts mødet, var resultatet af hårde forhandlinger, og jeg må derfor anerkende det arbejde, som ordførerne har udført. Det skal dog alligevel påpeges, at den midlertidige definition af hormonforstyrrende stoffer vil betyde, at et stort antal aktive stoffer forsvinder, navnlig insekticider, som er af største betydning for landbruget.

Producenterne skal have adgang til tilstrækkelige mængder af aktive stoffer, så de effektivt og sikkert kan bekæmpe alle sygdomme eller skadedyr, der påvirker deres planer, på baggrund af, at faren ofte ikke ligger i selve produktet, men i fejlanvendelse af produktet.

Derfor støtter de spanske medlemmer af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater forslagene, men anmoder om en konsekvensanalyse. Vi stemmer for Robert Sturdys ændringsforslag – som jeg selv har underskrevet – vedrørende hormonforstyrrende stoffer, og de ændringsforslag, der støtter, at pesticider kan være tilgængelige i en nødsituation.

Hvis denne forordning vedtages inden for rammerne af det opnåede kompromis, vil fødevarerproduktionen som følge heraf falde, og priserne vil stige, hvilket vil betyde, at vi skal importere de samme fødevarer, som vi ikke producerer, behandlet med netop de produkter, vi forbyder.

Robert Sturdy (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Hvad angår betænkningen fra Hiltrud Breyer, spørger jeg Kommissionen, hvorfor den er imod en konsekvensanalyse? Hvad er så vigtigt eller så foruroligende, at Kommissionen er imod en konsekvensanalyse?

Der er ingen videnskabelig dokumentation for, at nogle af de produkter, vi har anvendt, er farlige for folkesundheden. Nogle af dem er, men en god del af de produkter, Kommissionen vil fjerne, er ufarlige. Jeg tænker især på produktet Triasol, som er af stor betydning for produktionen af hvede i EU. De svigtede, og her mener jeg Kommissionen, offentligheden, da det ikke lykkedes for Dem at forhindre, at gmo'er kom ind i EU, og dette indrømmer Kommissionen. Kommissionen har indrømmet, at det ikke lykkedes for den at forhindre, at gmo'er kom ind i Europa. De svigtede i forbindelse med min betænkning om maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer. Vi har et medlem fra Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse her i dag – kommissæren har travlt med at tale i øjeblikket, men når hun er færdig, vil hun måske lytte til det, jeg siger. De har ikke kunnet styre importen af fødevarer, hvor maksimalgrænseværdierne for restkoncentrationer af pesticider er nået. De findes på supermarkedernes hylder.

Hvis vi forbyder disse produkter i EU, hvad vil De så gøre med importen? Vil De bare sige: Nå, det betyder egentlig ikke noget – produkterne kommer jo ind alligevel? Vi gør ikke noget ved det og håber, at folk er ligeglade?

Landbrugere i hele EU har været de mest ansvarlige, når det drejer sig om at producere fødevarer, og ved at vedtage denne lovgivning siger vi grundlæggende til dem, at de er nogle fjolser, som ikke er interesserede. Ingen fornuftig landbruger ville bruge et kemikalie, der er farligt for folkesundheden. Der er gennemført utallige undersøgelser af dette.

Jeg vil til sidst komme med et par ting til yderligere overvejelse. Vi er i gang med at forbyde æglægningsbure, og alligevel vil De dispensere fra det. Men dette er ganske vigtigt for befolkningen. Jeg er bange for, at De, Kommissionen, indtil videre ikke har kunnet iværksætte den lovgivning, vi har. Her er det afgørende, at landbrugerne for mulighed for at vise deres værd og dokumentere, at disse produkter er sikre.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Fru formand! Der er nogle alarmerende sundhedstendenser, som generelt skyldes den uansvarlige brug af pesticider. Det er klart, at øget sundhed og reduktion af antallet af kræfttilfælde ikke kan opnås, når vores fødevarer bliver mere og mere forgiftede. Jeg taler om et af de centrale miljø- og sundhedsspørgsmål, og derfor kan kun en ændring i selve udviklingskonceptet hjælpe os, ikke blot kosmetiske handlinger.

Det arbejde, som mine kolleger Christa Klass og Hiltrud Breyer har udført i samarbejde med skyggeordførerne, er et skridt i den rigtige retning, og jeg vil gerne udtrykke min fulde taknemmelighed for det. Det glæder mig, at der i begge betænkninger identificeres en række indsatsområder, samtidig med at de omhandler producenterne, forhandlerne og brugerne af pesticider. Samtidig ønsker vi dog, at der indføres nationale handlingsplaner med kvantificerede målsætninger.

Det er meget vigtigt for mig, at underretning af naboer er indført, da dette kan gøre en væsentlig forskel, ikke kun for mennesker, men også især for bier. Det betyder, at vi nemt kan forhindre skader blot ved at fokusere på dem, der forårsager dem. I dette direktiv anføres det, at medlemsstaterne kan medtage bestemmelser om underretning af naboer i deres nationale handlingsplaner. Jeg ville have foretrukket, hvis det var anført, at de skulle gøre det.

Jeg er overbevist om, at det er muligt at støtte plantebeskyttelse med ikkekemiske metoder, dvs. biologiske og mekaniske metoder, så de vinder større udbredelse.

Neil Parish (PPE-DE). – (EN) Fru formand, fru kommissær, hr. kommissær! For mindre end ét år siden drøftede vi her i Parlamentet, hvad vi skulle gøre ved den globale fødevarerikkerhed, om der var nok fødevarer i verden, og vi var skrækkeligt bekymrede over det. Her står vi i aften, mindre end ét år senere, og drøfter denne lovgivning, som potentielt kan reducere fødevarerproduktionen i EU. Vi skal være opmærksomme på, at fødevarerproduktion også handler om moral. Hvis vi i EU ikke kan producere fødevarer selv, kan vi sandsynligvis betale for dem, men det kan udviklingslandene ikke.

En stor del af denne lovgivning vil påvirke vores afgrøder, ikke kun hvede, som Robert Sturdy har nævnt, men navnlig kartofler. Vi har netop oplevet de to værste somre i mands minde i det nordlige Europa. Vi har haft brug for fungicider til at bekæmpe kartoffelsyge og for overhovedet at dyrke kartofler. Og hvis befolkningen i Europa ikke spiser kartofler, hvad spiser de så? De spiser ris, og de spiser pasta, begge dele noget, i hvert tilfælde ris, som udviklingslandene desperat mangler.

For at uddybe det, Robert Sturdy sagde, udgør de pesticider og fungicider, som vi bruger, ingen problemer, hvis de bruges korrekt, og de korrekte tilbageholdelsesperioder anvendes. Hvis vi anvender netop disse kemikalier kan vi producere særdeles gode fødevarer. Hvis De siger, at De vil standse importen af fødevarer, der faktisk er blevet sprøjtet med netop disse typer kemikalier, vil det ikke være muligt! Grunden er den simple, at man ikke vil finde restkoncentrationer, hvis midlerne er anvendt korrekt, uanset hvor meget, man tester, når varerne føres gennem havnen i Rotterdam. Vi skal efter min mening indse, at vi i Europa har brug for at producere fødevarer, og at vi skal producere dem på en sikker måde, så vi reducerer den mængde kemikalier, vi anvender, hvilket vi allerede gør, og vi skal sikre, at vi uddanner landbrugerne i korrekt brug af sprøjtemidler, hvilket vi allerede gør.

Så jeg opfordrer indtrængende til, at der gennemføres en ordentlig konsekvensanalyse, fordi der nu er gået to år siden den sidste konsekvensanalyse. Vi har haft to af de vådeste somre, der har været registreret. Det er på tide, at sagen undersøges igen. Vi opfordrer indtrængende Kommissionen til at gennemføre en tilstrækkelig konsekvensanalyse.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Struan Stevenson har tilbudt mig sine to minutter, da han ikke kunne deltage her. Må jeg benytte dem som PPE-DE-tid?

Formanden. - Med fornøjelse!

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Overdrevne påstande har gjort det vanskeligt at skelne fakta fra fiktion i de forskellige faser af denne vanskelige forhandling. Ja, der er behov for at kontrollere brugen af agrokemikalier – det accepterer vi alle – og de kan være farlige for brugeren og miljøet, hvis de ikke bruges på en bæredygtig måde. Hvis produkterne bruges på en bæredygtig måde, og hvis maksimalgrænseværdierne

for restkoncentrationer og tilbageholdelsestiden overholdes, udgør de en minimal risiko og slet ingen for forbrugeren.

Forslaget om at basere beslutninger om godkendelse af et aktivstof på stoffets iboende egenskaber – den farebaserede tilgang – i stedet for på den videnskabelige princip med risikovurdering er et alvorligt problem.

Alkohol, rent alkohol, er en fare. Hvis man drikker rent alkohol, ved vi alle, hvad der sker. Men hvis alkohol fortyndes tilstrækkeligt, f.eks. til 4 % eller 12 %, er risikoen minimal, hvis man bruger det på en bæredygtig måde. Jeg må sige, at det er to forskellige problemstillinger.

Der er henvist til EU's konsekvensanalyse. Den videnskabelige definition og manglen derpå af hormonforstyrrende stoffer er allerede blevet omtalt. Det positive er dog, at undtagelsesperioden vil give industrien tid til at investere i den længe påkrævede forskning og udvikling og til at udvikle nye produkter og levedygtige alternativer. Jeg opfordrer den agrokemiske industri og deres CERP-sammenslutning til at undersøge og investere i dette område.

Det paradoks, at vi generelt tillader importerede fødevarer, hvor der anvendes pesticider, samtidig med at vi ikke tillader, at vores landbrugere anvender dem, er fortsat et af mysterierne og et af de største problemer, vi har med lovgivning af denne art. Alt i alt er der dog sket store forbedringer i forhold til det oprindelige forslag, og jeg er tilbøjelig til at støtte det.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg vil fremhæve, at det er vigtigt, at vi tidligt i lovgivningsprocessen forklarer de berørte parter, hvorfor regulering er nødvendig.

Som repræsentant for en primært landlig valgkreds har jeg modtaget et betydeligt antal henvendelser fra meget forurologgede vælgere blandt landbrugerne om netop denne sag.

Den generelle opfattelse i denne gruppe er, at forordninger udstedes vilkårligt fra Bruxelles uden input fra bunden. Jeg er derfor overbevist om, at medlemsstaternes regeringer skal yde en meget større indsats for at forklare disse forhold til de berørte parter i stedet for at skyde genvej ved at give de såkaldte EU-bureaukrater skylden. Når alt kommer til alt, er det i sidste ende medlemsstaterne, der skal gennemføre disse foranstaltninger, og det er medlemsstaterne, der har ressourcerne, dvs. lokale repræsentanter, til at forklare disse forhold for landbrugerne.

Det er vigtigt, at dem, der producerer fødevarer i EU, ikke overreguleres i forhold til dem, der indfører deres produkter på markedet fra lande uden for EU. Ethvert formål skal være balanceret i forhold til forbrugere, landbrugere og miljø, men vi skal også sikre, at alle berørte parter får adgang til de korrekte oplysninger.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Fru formand, mine damer og herrer! Som læge er jeg fuldt ud klar over, at vi over for de europæiske forbrugere har pligt til at eliminere pesticider, hvor det på et videnskabeligt grundlag er dokumenteret, at de er skadelige. Samtidig glæder det mig, at ordførerne har fundet en balanceret løsning med den nye forordning, som vil motivere industrien til at søge og udvikle mere sikre alternative pesticider. Indtil da vil det være nødvendigt at give de dispensationer, som lande med fugtigt klima har behov for, og det må de sydlige lande simpelthen forstå. Jeg insisterer på, at medlemsstaterne og også Kommissionen gennemfører grundige og kompromisløse kontroller med henblik på at sikre, at fødevarer og blomster, der importeres fra lande uden for EU, ikke er blevet behandlet med forbudte pesticider og fungicider. Det er ikke blot et spørgsmål om at måle niveauerne af restkoncentrationer i fødevarer. Vi må ikke tillade så ulige konkurrencevilkår for europæiske landbrugere. Jeg er også enig i, at Kommissionen skal kritiseres for, at den ikke har udført en konsekvensanalyse, da det betyder, at vi ikke kan reagere over for de mange betænkeligheder, som borgerne har rejst i forbindelse med denne forordning, selv om jeg generelt går ind for den.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Fru formand! Den fælles landbrugspolitik har været til enorm skade for det britiske landbrug med enorme finansielle og økonomiske omkostninger til følge.

Nu har vi disse forslag om pesticider. Det anslås, at dette direktiv kan medføre, at 15 % af pesticiderne forbydes. Det anslås, at et sådant forbud vil reducere hvedehøstudbyttet med 26 % til 62 %, kartoffelhøsten med 22 % til 53 % og høstudbyttet af andre grøntsager med 25 % til 77 %. Dette vil få priserne til at skyde i vejret, hvilket vil ramme dem, der har mindst råd til at betale.

Jeg tænkte på, om ordførerne kunne udpege blot én person, der er påvirket af, eller som er død af virkningerne af disse pesticider? Sandsynligvis ikke! Men jeg kan udpege masser af mine vælgere, som ikke har råd til at betale mere for deres fødevarer.

Péter Olajos (PPE-DE). - (HU) Fru formand! Det glæder mig, at direktivet om anvendelse af pesticider primært placerer dette område inden for medlemsstaternes kompetence, især med hensyn til størrelse og udpegning af randzoner. Jeg går ind for, at handlingsplaner udformes på nationalt plan, og støtter forslaget om, at reduktion af anvendelsen af sådanne produkter skal være det centrale element i denne lovgivning. Jeg glæder mig også over det kompromis, der er opnået med hensyn til sprøjtning fra luften.

Hvad angår forordningen om omsætning af plantebeskyttelsesmidler, er forslaget grundlæggende godt, idet det omhandler forbud og gradvis erstatning af produkter, der har haft alvorlige indvirkninger på menneskers sundhed. Samtidig kan overvågning af materialer, der kommer fra tredjelande, skabe problemer.

Godkendelsen af pesticider i en ordning med tre zoner er efter min mening uacceptabel. Man behøver ikke være plantebeskyttelsesekspert for at blive skræmt ved tanken om, at f.eks. Ungarn falder inden for samme zone som Irland, der har meget anderledes vejr- og landbrugsproduktionsforhold.

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Fru formand! Jeg vil gerne tale om et emne, der endnu ikke er drøftet i dag i denne forbindelse. Vi har igen til sidst nået, hvad der forhåbentligt er et rimeligt kompromis i Europa. Men hvad har vi gjort undervejs? Lad os se tilbage på de mange måneders drøftelser med ekstreme beskyldninger fra den ene side mod den anden og omvendt. Alt dette er blevet vendt og drejet i medierne med stor entusiasme. Al den medieomtale har betydet, at forbrugerne er blevet undermineret, og at alle er enige om, at "Europa gør alt forkert" og "Europa er imod og ikke for borgerne". Nu har vi til sidst nået en halvvejs rimelig løsning, en kompromisløsning, men stadig en løsning, som der er stor enighed om. Hvad er der så tilbage i gennemsnit? Lidt eller ingenting!

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Fru formand! Det er første gang, at Kommissionen, Rådet og Parlamentet har vedtaget en så grundig og vidtrækkende tilgang til bestemmelser vedrørende fødevarer og -sikkerhed. Afstemningen i Parlamentet i morgen vil afslutte tre års arbejde. Vores opgave er at sikre, at bestemmelserne er klare, sikre og videnbaserede, især hvad angår det følsomme område fødevarerproduktion. Derfor fremhæver vi sammen med en gruppe af medlemmer behovet for løbende overvågning af virkningerne af den vedtagne forordning vedrørende anvendelsen af pesticider.

Vi står fast på, at bestemmelser baseret på sund viden vil skabe tillid blandt forbrugerne til anvendelsen af pesticider på et videnskabeligt grundlag. Det opnåede kompromis vil hjælpe med at forbedre befolkningens sundhedstilstand, men vil øge produktionsomkostningerne. Det skal vi huske, når vi drøfter de finansielle ressourcer til den fælles landbrugspolitik. Vi vil også undersøge, om importerede fødevarer overholder de strenge bestemmelser, der gælder inden for EU. Jeg anmoder om støtte til ændringsforslag 179, 180 og 181, som vi har fremsat sammen med andre medlemmer.

James Nicholson (PPE-DE). - (EN) Fru formand! Jeg må sige, at jeg har alvorlige betænkeligheder ved det forslag, vi behandler i aften, og de virkninger, det vil have på fremtiden for vores landbrugsindustri.

Jeg vil gerne have det noteret i protokollen, at jeg støtter Robert Sturdys ændringsforslag, som jeg har underskrevet, og som jeg støtter med glæde. De vil efter min mening i det mindste støtte industrien i en vis grad i fremtiden.

Ja, vi har behov for, og vi kræver lovgivning, men det skal være god lovgivning. Vi behøver ikke skade produktionen i processen. Vi har brug for en stærk konsekvensanalyse for at vide, hvilke konsekvenser dette vil have, og det er dét, der kræves, og dét, der er behov for, og det har vi ikke i øjeblikket. Vi skal have flere fakta og ikke fiktion, og vi skal bestemt gå i detaljer.

Det giver ingen mening, at Europa lovgiver sig selv ud af rentabel produktion, fordi vi ikke kan kontrollere de produkter, der importeres. Her har Kommissionen fuldstændigt dobbelte standarder for, hvad den pålægger inden for EU, og hvad den tillader ind i EU, fordi det eneste, der vil ske, er, at folk går udenfor.

Stavros Dimas, medlem af Kommissionen. - (EL) Fru formand! Jeg vil gerne takke alle, der har talt i dagens forhandling, for deres meget konstruktive taler. På grundlag af den aftalte tekst, som er et kompromis og et meget vellykket kompromis, er medlemsstaterne forpligtede til at udforme nationale handlingsplaner, der fastlægger kvantitative mål med henblik på at begrænse risici.

Under disse nationale handlingsplaner er medlemsstaterne også forpligtede til at overvåge brugen af pesticider, der til tider har forårsaget specifikke problemer, og fastsætte mål for reduktion af anvendelsen af visse pesticider. Det repræsenterer et væsentligt fremskridt, som ud over at beskytte de europæiske borgeres sundhed og miljøet vil sikre finansielle fordele som følge af reduktionen af de nationale sundhedsudgifter og fordelen ved en reduktion i anvendelsen af pesticider under den nye lovgivning.

Bortset fra nationale handlingsplaner indeholder den foreslåede kompromispakke også en række andre vigtige aspekter. Princippet om forebyggelse skal anvendes. Inden for rammerne af integreret skadedyrsbekæmpelse prioriteres andre ikkekemiske plantebeskyttelsesmetoder.

Beskyttelsen af naboer og andre tilstedeværende er blevet forbedret, idet de nationale handlingsplaner kan omfatte bestemmelser vedrørende information til personer, der kan blive eksponeret for afdrift af sprøjtemidler. Endvidere må jorden, der sprøjtes fra luften, ikke ligge i nærheden af boligområder.

Alle distributører af pesticider, ikke kun dem, der sælger til erhvervsbrug, skal sikre, at nogle af deres medarbejdere har et særligt kvalifikationsbevis – der selvfølgelig, som et medlem sagde, vil blive anerkendt gensidigt – med henblik på at give oplysninger om pesticider og står til rådighed med rådgivning til kunderne. Kun bestemte kategorier af små distributører vil blive fritaget fra dette krav.

Hvad angår forbuddet mod sprøjtning fra luften, er der fundet et kompromis med hensyn til behandling af anmodninger om dispensation. Dispensationer vil følge en procedure i to faser. Først udformes en overordnet plan for sprøjtning fra luften, der skal godkendes udtrykkeligt af myndighederne. Derefter indsendes særlige individuelle anmodninger om sprøjtning fra luften, som skal opfylde de betingelser, som dannede grundlaget for godkendelsen af den overordnede plan.

Til sidst vil jeg gerne tilføje, at Kommissionen er tilfreds med resultatet af forhandlingerne og derfor kan acceptere alle de foreslåede kompromisændringsforslag.

FORSÆDE: Martine ROURE

Næstformand

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Tak til alle for den særdeles frugtbare deltagelse i denne meget interessante forhandling. Kommissionen har lagt særlig vægt på denne sag, og jeg efterstræber personligt det højeste niveau af folkesundhed, der søges opnået. Der har været lange og vanskelige drøftelser under trepartsforhandlingerne, som ordføreren har styret med stor dedikation og evne, og det takker jeg hende for.

Kommissionen støttede den fælles holdning og kan nu støtte forslaget, som det ser ud efter andenbehandlingen. Alle de innovative aspekter af forslaget er bevaret, navnlig godkendelseskriterierne, som vil sikre, at farlige stoffer, der udgør en risiko for folkesundheden, elimineres eller erstattes af mere sikre alternativer, forbedret gensidig anerkendelse og erstatning af nogle produkter med mere sikre alternativer. Lad mig dog besvare nogle af de bemærkninger, der er fremsat her.

I henhold til Kommissionens beregninger vil kun 4 % af de stoffer, der aktuelt findes på markedet, forsvinde, fordi de er hormonforstyrrende stoffer, og kun 2 %, fordi de er kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske. Det samlede antal aktive stoffer, der i øjeblikket er på markedet, og som muligvis ikke vil blive godkendt under den nye forordning, vurderes at være færre end 25 stoffer.

Denne vurdering er blevet bekræftet af en rapport fra det svenske agentur for kemikalier og er også i overensstemmelse med den reviderede konsekvensanalyse fra det britiske direktorat for pesticidsikkerhed. Jeg vil endvidere gerne understrege, at de nye kriterier først vil finde anvendelse for stoffer, der allerede er godkendt, når deres godkendelse skal fornyes. For de fleste af dem er fornyelsesdatoen 2016. Industrien får dermed masser af tid til at udvikle andre og mere sikre stoffer.

Jeg vil gerne henvise til bemærkningerne om importerede fødevarer. Lad mig minde om, at vi fra 2008 har forordningen om maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer, som er trådt i fuld kraft. Hvis et aktivstof ikke er godkendt til anvendelse i pesticider i EU, er maksimalgrænseværdien fastsat til sporingsniveauet. Denne maksimalgrænseværdi for restkoncentrationer gælder for EU's produktion, men også for importerede fødevarer og foderstoffer.

Der er dog flere grunde til, at et aktivstof ikke kan godkendes i EU, og den mulige risiko for forbrugerne er kun én af dem. Andre vedrører miljøforhold eller beskyttelse af arbejdstagere, som udelukkende reguleres af de tredjelande, hvor pesticiderne anvendes. Under disse omstændigheder er anvendelsen af pesticider ikke acceptabel for os, men de behandlede afgrøder udgør ikke nødvendigvis en risiko for EU's forbrugere. Det tredjeland, der ønsker at eksportere varer, der er behandlet med sådanne stoffer, til EU, kan derfor anmode om en importtolerance, hvis det kan fremlægge dokumentation for, at der ikke er nogen risiko for menneskesundheden i forbindelse med forbruget af disse varer, og hvis disse data vurderes positivt af EFSA og vedtages formelt i EU-lovgivningen. Det er holdningen med hensyn til importerede varer.

For at gå tilbage til det direktiv, som vi forhåbentlig vil vedtage, mener Kommissionen, at det endelige kompromis er tilstrækkeligt balanceret, opfylder målsætningerne om sundheds- og miljøbeskyttelse og sikrer tilgængeligheden af pesticider for landbrugerne. Vi ser nu frem til formaliseringen af aftalen efter andenbehandlingen.

Dette er bestemt en særdeles god start på det nye år for Parlamentet og Rådet og for vores borgere, da dette gavner deres sundhed. Det er efter vores mening også godt for vores landbrugere, da det sikrer deres produktion gennem specifikke foranstaltninger, f.eks. fremme af mere sikre produkter. Det, vi har opnået, er vigtigt. Det blev opnået af os alle sammen og tjener som et fremragende eksempel på, hvordan det interinstitutionelle samarbejde kan gavne vores borgere.

Christa Klaß, ordfører. – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Det er i dag muligt at identificere en sukkerknald i Bodensøen ved hjælp af moderne analyseteknikker. Men vi skal også spørge os selv om, hvordan vi vil håndtere disse nye opdagelser, hvad vi skal gøre med dem.

Vi har nu brug for objektive risikoanalyser for at finde en balance mellem de berettigede sundheds- og miljøkrav og de berettigede hensyn til virksomheder og fødevarer sikkerhed, herunder i en global kontekst.

De spørgsmål, der er stillet, er efter min mening ikke blevet besvaret tilstrækkeligt af Kommissionen. Det er ikke nok at sige, at fire stoffer ikke længere anvendes, at to stoffer ikke længere anvendes, og at der kun er 25 stoffer i alt. Nej, vi vil have en nøjagtig økonomisk vurdering, en vurdering, der ikke kun opfylder økonomiske kriterier, men også sundhedsmæssige kriterier. Vi har stadig brug for en evaluering. Kommissionen skal grundigt analysere virkningerne af denne nye lovgivning, så vi ved, hvilken effekt den vil have i sidste ende. Vi skal fortsætte med at overvåge dette, da der altid vil blive gjort nye videnskabelige opdagelser.

Det opnåede kompromis fører den europæiske politik for plantebeskyttelse i en ny retning. Det skaber øget fælles handling i hele Europa, og det kræver målrettede foranstaltninger fra medlemsstaterne, hvilket sikrer bæredygtig anvendelse af pesticider.

Som ordfører takker jeg Dem for Deres støtte. Det er lykket os at finde et godt kompromis fra forskellige udgangspunkter. Jeg ønsker mig en mere positiv indstilling i det nye år. Én ting, der kan siges, er, at jeg ikke havde en tilstrækkelig positiv indstilling: Pesticider vil sikre sunde og tilstrækkelige fødevarer og et sundt kulturlandskab for os i Europa!

Hiltrud Breyer, ordfører. – (DE) Fru formand! Jeg vil ligeledes takke for en livlig forhandling. Jeg vil igen understrege, at jeg stadig har samme holdning. Dette er en milepæl for miljø- og forbrugerbeskyttelsen i Europa, og det er mere end noget andet et magisk øjeblik for Europa. Europa ligger nu i overhalingsbanen. Europa viser, at det er verdens foregangsmand. Beslutningen om at udfase meget giftige pesticider er unik i verden, og det vil være til gavn for EU.

Hvad angår de argumenter, der er fremsat igen og igen under denne forhandling, om, at spørgsmålet om import ikke er blevet afklaret: Det er forkert. Spørgsmålet om import er blevet afklaret. Med forbuddet mod disse meget giftige stoffer vil de blive ulovlige i Europa. Det betyder, at alle importerede produkter – f.eks. frugt og grøntsager – selvfølgelig skal overholde europæisk lovgivning og specifikt forordningen om maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer. Hvis stoffer, f.eks. pesticider, der er forbudt i Europa, findes i restkoncentrationstesten, så er produktet ulovligt. Det betyder, at bananer fra Costa Rica, som er behandlet med kræftfremkaldende stoffer, som vi har anført på listen og dermed forbudt, er ulovlige i EU. Det fremgår ganske tydeligt af forordningen om maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer. Der er derfor ingen grund overhovedet til at skabe yderligere splid, panik og frygt!

Det eneste, jeg kan gøre, er endnu engang, og det har kommissæren heldigvis allerede påpeget, at fremhæve, at det i den indledende PDS-undersøgelse blev anslået, at 80 % af pesticiderne ville forsvinde fra markedet, men at dette tal er blevet reduceret betydeligt i mellemtiden. Desværre blev denne korrektion ikke nævnt i PSD-undersøgelsen.

Stop derfor med at skabe denne frygt og uenighed. Lad os nu fejre den succes, vi alle forhåbentlig opnår til fordel for borgerne i Europa, for miljøet og for sundhedsbeskyttelsen.

(Formanden afbrød taleren)

Formanden. - Mairead McGuinness! De har en bemærkning til forretningsordenen.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Dette er en bemærkning til forretningsordenen, fordi jeg mener, at folk taler og ikke lytter.

Jeg hørte, hvad kommissæren sagde om situationen med hensyn til fødevareimport. Jeg mener ikke, at De har forstået pointen, og jeg mener med al respekt heller ikke, at vores ordfører har forstået pointen. Landbrugere i Europa vil få forbud mod at bruge bestemte stoffer. Deres modstykker uden for EU kan bruge disse produkter. Vi vil ikke finde restkoncentrationer i de fødevarer, der importeres. Vi taler om en konkurrencemæssig ufordelagtig situation for producenterne i EU. Vi kunne måske en anden gang forholde os til den virkelige verden i stedet for denne vage overfladiskhed, vi aktuelt befinder os i. Jeg beklager denne vrede.

Formanden. - Forhandlingen under ét er afsluttet.

Forhandlingen vil ikke blive genåbnet.

Hiltrud Breyer har ordet.

Hiltrud Breyer, ordfører. – (EN) Fru formand! Både jeg og kommissæren forklarede situationen meget tydeligt. Hvis De ikke lytter – eller måske De ikke ønsker at høre, at vi har løst problemet, fordi det ikke passer ind i Deres kampagne mod denne forordning – så begriber jeg det ikke! Men jeg vil sige igen, at problemet er løst. Man kan i EU ikke markedsføre et stof, som ikke er tilladt i EU. Punktum.

Formanden. - Forhandlingen vil ikke blive genåbnet. Jeg opfordrer Dem til om nødvendigt at fortsætte udenfor.

Forhandlingen under ét er afsluttet, og afstemningen finder sted i morgen.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg støtter Breyer-betænkningens kompromis vedrørende omsætning af plantebeskyttelsesmidler, fordi det vil sikre øget stabilitet og sikkerhed for landbrugere og fødevarerproducenter.

I henhold til kompromisteksten vil den nye lovgivning dog kun gradvis erstatte den eksisterende EU-lovgivning, og pesticider, der allerede er godkendt under de nuværende regler, vil forblive på markedet, indtil deres nuværende godkendelse udløber. Produkter, der indeholder farlige stoffer, skal erstattes i løbet af tre år, hvis mere sikre alternativer findes.

Hvis betænkningen vedtages, vil den være et skridt hen imod bedre sundhed gennem miljøbeskyttelse og et middel, som EU kan bruge til at skabe et bedre system uden yderligere forsinkelser.

Magor Imre Csibi (ALDE), skriftlig. – (RO) Jeg byder kompromisteksten om bæredygtig anvendelse af pesticider velkommen, og jeg vil gerne lykønske Christa Klass for det fine arbejde, hun har udført.

Vi står efter min mening med en balanceret tekst, der vil forbyde anvendelse af visse skadelige pesticider uden at skade det europæiske landbrug.

Det glæder mig endvidere, at gmo'er ikke er anført som en mulighed blandt ikkekemiske plantebeskyttelsesmetoder og bekæmpelses- og styringsteknikker. De kunne faktisk have været medtaget under de ikkekemiske metoder.

I dette tilfælde ville man have banet vejen for markedsføringen af fødevarer indeholdende gmo'er i EU i fremtiden. Kompromisteksten viser os, at det ikke er tilfældet.

Endnu engang siger Parlamentet kategorisk NEJ til brugen af gmo'er. Den forenede stemme af 58 % af de europæiske borgere trænger igen igennem. I den sammenhæng har vi medlemsstaterne repræsenteret ved Rådet på vores side.

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Forordningerne vedrørende pesticider er vigtige med henblik på at reducere risiciene i forbindelse med brugen af pesticider for befolkningens sundhed og miljøet. De foranstaltninger, der iværksættes med henblik herpå, skal dog være rimelige og tage hensyn til både produktionskvalitet og opnåelse af maksimalt høstudbytte.

I den nuværende økonomiske krise kan en kraftig styrkelse af fødevarerproduktionen være én løsning. Som Mairead McGuinness bemærkede i den betænkning, der blev fremlagt ved udgangen af 2008 for Udvalget

om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, er prisen på hvede steget med 180 % på to år, mens fødevarerpriserne generelt er steget med 83 % på verdensplan. Disse høje priser er skabt af de strenge standarder, som vi pålægger de europæiske producenter.

Uden at bestride behovet for bedre regulering af anvendelsen af pesticider vil en af de foreslåede foranstaltninger efter min mening stadig reducere antallet af plantebeskyttelsesmidler på EU-markedet. Det vil føre til et fald i produktiviteten i visse sektorer, f.eks. kornsektoren.

Visse bestemmelser i denne retsakt vil påvirke producenterne, fordi de medfører et forbud mod de fleste pesticider på markedet, hvilket i stedet er fordelagtigt for markedsføringen af produkter, der betragtes som mere sikre, men som er meget dyrere. Det betyder, at produktionsomkostningerne vil stige, hvilket vil være til størst gene for landbrugerne fra de nye medlemsstater.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Hvis alle de involverede parter godkender denne indstilling, vil det sikre de forhold, der er nødvendige for at harmonisere principperne vedrørende miljøbeskyttelse og dyrevelfærd, så det indre marked kan fungere effektivt.

Rumænien har accepteret bestemmelserne vedrørende gensidig anerkendelse og zonesystemet, fordi bestemmelserne i teksten giver medlemsstaterne mulighed for at tilpasse betingelserne for godkendelse af plantebeskyttelsesmidler med henblik på at tage hensyn til de særlige forhold, og fordi der er medtaget bestemmelser om afvisning af anerkendelse i specifikke begrundede tilfælde.

Denne version vurderes derfor at sikre tilstrækkelige garantier. Den sikrer yderligere fordele, idet den reducerer administrationsbyrden, når evalueringen af plantebeskyttelsesmidler kun skal gennemføres i ét land i hver zone, som vil tage højde for de særlige forhold i alle medlemsstater i den pågældende zone.

Som socialdemokratisk medlem af Parlamentet mener jeg, at vi skal gøre en bæredygtig indsats for at beskytte miljø, menneskesundhed og dyrevelfærd, dog uden at kompromittere landbrugsproduktionen.

15. Handlingsplan om mobilitet i byer (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er mundtlig forespørgsel til Kommissionen af Paolo Costa for Transport- og Turismeudvalget og Gerardo Galeote for Regionaludviklingsudvalget om handlingsplanen for mobilitet i byer (O-0143/2008 – B6-0002/2009).

Paolo Costa, forfatter. – (IT) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Den Kommission, som De er en del af Androulla Vassiliou, har flere gange annonceret udgivelsen af en handlingsplan for mobilitet i byer. Planen skulle efter planen have været forelagt Rådet og Parlamentet sidste efterår. Kommissionen lovede dette sidste år i marts under afslutningen af høringen om grønbogen om mobilitet i byerne, som blev lanceret i 2007, igen i handlingsplanen for godstransportlogistik fra 2007 og i dens meddelelse om en strategi for indregning af de eksterne omkostninger i transportpriserne i 2008.

Tiden er gået, men handlingsplanen har endnu ikke set dagens lys. Nu, hvor vi nærmer os afslutningen af den aktuelle valgperiode, er Transport- og Turismeudvalget, som jeg repræsenterer, bekymret for, at en stor del af de sidste par års arbejde måske har været forgæves. Kan De, fru kommissær, forsikre mig, at handlingsplanen er klar? Kan De fortælle mig, at den vil blive offentliggjort i løbet af de næste par uger, så Parlamentet kan færdiggøre dets indstillinger i overensstemmelse med Rack-beslutningen "På vej mod en ny kultur for mobilitet i byer", som Parlamentet vedtog i juli 2008?

Mobilitet i byerne er uden tvivl et problem med lokal indvirkning, og hvor den lokale kompetence altid træder foran den nationale eller fællesskabsmæssige kompetence, men det betyder ikke, at det skal håndteres uden indgreb fra statens eller EU's side. Hvem kan og skal definere Fællesskabets rolle i denne forbindelse, hvis ikke EU? Hvem kan og skal fortolke de grænseværdier, der pålægges af subsidiaritetsprincippet på dette område?

Kommissionens – og dermed EU's – manglende indsats på dette område hjælper på ingen måde med at løse problemet med transport i byer og borgernes mobilitet eller problemerne med luftforurening i byerne. Vi ved, at 40 % af CO₂-emissionerne forårsages af transport i byerne, og at 70 % af de øvrige transportemissioner kommer fra byerne. Det hjælper heller ikke med at løse problemerne med vejsikkerhed. Vi ved, at 50 % af alle dødsulykker sker i byerne. Heller ikke med at løse problemerne for forbrugerne, mindrebemidlede borgere, hvis mobilitet er afhængig af den offentlige transport.

Kan vi acceptere, at der er forskelle mellem medlemsstaterne? Mellem byerne med hensyn til standarderne for beskyttelse af bymiljøet? Med hensyn til standarderne for vejsikkerhed i byerne? Med hensyn til standarderne for borgernes adgang til mobilitet? Eller er dette ikke grundlæggende rettigheder, som EU skal hjælpe med at garantere alle europæere? Jamen, så skal vi fastlægge standarder og ensartede minimumsmålsætninger, men også eksempler på bedste praksis og finansielle incitamenter. Vi har brug for koordination og innovative projekter og for at udvikle og dele pålidelige og sammenlignelige statistikker.

Hvis EU påtager sig dette, vil det så ikke hjælpe med at realisere de subsidiære løsninger, som medlemsstaterne og lokalsamfundene har ret til at så beskyttende overfor? Det kan være, at De vil komme med en liste over gode grunde til forsinkelsen og endda forklare, hvorfor De ikke har fremlagt handlingsplanen for mobilitet i byerne. Hvis De vil forsøge at forsvare Deres manglende opfyldelse af dette løfte, bedes De først spørge Dem selv, om dette er de egentlige årsager og ikke kun banale undskyldninger? Undlad venligst at bidrage til den idé, som er blevet udbredt på det seneste, at Kommissionen er blevet så bange for at genere medlemsstaterne, at den har opgivet at løse europæernes problemer. Det ville være selvmord for en institution som Kommissionen, der ikke er blevet styrket under det vellykkede franske formandskab.

Resultater, resultater, resultater: Det er, hvad de europæiske borgere ønsker, og alene af den grund er de efter min mening parate, eller de kunne være det, til at se på vores institutioner med lidt mildere øjne. Det lille eksempel med handlingsplanen for mobilitet i byerne kunne være en reel hjælp til at løse dette meget større problem.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Først vil jeg på vegne af Antonio Tajani, Kommissionens næstformand, beklage, at han ikke kunne deltage i dag. Han er på en meget vigtig mission i Japan.

Lad mig gå direkte til sagen. Kommissionen er stadig fuldt fokuseret på at udvikle en EU-politik på området for mobilitet i byerne, fordi den er overbevist om, at der på visse specifikke områder kan skabes merværdi gennem en indsats på europæisk plan, selv om ansvaret for mobilitet i byerne primært hører under de lokale, regionale og nationale myndigheder.

Selv om byer er forskellige, står de faktisk over for de samme udfordringer. Problemerne med mobilitet i byerne er betydelige og stigende, og de påvirker mange borgere og virksomheder, som står over for trafikikkerhedsproblemer, begrænset adgang til offentlig transport, fortætning og sundhedsproblemer forårsaget af forurening. Lad mig komme med nogle tal, som illustrerer vigtigheden af mobilitet i byerne: 60 % af befolkningen lever i byområder, og 85 % af EU's BNP skabes her. Men byerne genererer også 40 % af CO₂-emissionerne, og to ud af tre trafikulykker sker i byområderne. Endelig tegner fortætningen, som er et af borgernes største problemer i dagligdagen, sig for tabet af næsten 1 % af EU's BNP hvert år.

Bæredygtig mobilitet i byerne er derfor et centralt element, hvis vi skal nå vores mål med hensyn til klimaændring, økonomisk vækst og trafikikkerhed. Derfor har Kommissionen iværksat aktioner på dette område siden 1995 med henblik på at fremme udvekslingen af bedste praksis. Højdepunktet var det særdeles succesrige Civitas-program, der blev startet i 2000.

Grønbogen "På vej mod en ny kultur for mobilitet i byer" fra 2007 identificerede på det tidspunkt brede områder, hvor supplerende indsats på EU-niveau kunne bidrage til at fremme grønnere og mere sikre byer samt smartere og tilgængelig bytransport.

Men hvad kan der gøres konkret på EU-plan? Vi kan hjælpe de lokale myndigheder med at gennemføre relaterede EU-politikker og udnytte EU-midlerne bedst muligt. Udbredelse og gengivelse af innovative tilgange på tværs af EU kan give myndigheder mulighed for at opnå flere og bedre resultater på en billigere måde.

Vi kan hjælpe med at skabe markeder for nye teknologier, f.eks. rene og energieffektive køretøjer, og fremme harmoniserede standarder for indførelse af nye teknologier på det brede marked. Endelig kan EU vejlede myndigheder mod løsninger, der er interoperable og fremmer en mere gnidningsfri gennemførelse af det indre marked.

Kommissionen vil derfor fortsætte med at handle, fordi vi mener – ligesom langt de fleste berørte parter – at vi kan opnå meget, hvis vi arbejder på EU-plan for at støtte initiativer på lokalt, regionalt og nationalt plan.

Lad mig nu besvare Deres spørgsmål: Hvorfor er vedtagelsen af handlingsplanen for mobilitet i byerne blevet forsinket. Omstændighederne tillod desværre ikke Kommissionen at vedtage en omfattende handlingsplan før udgangen af 2008.

Men min kollega, Antonio Tajani, ville gerne have forsikret Dem, at han stadig arbejder målrettet mod vedtagelsen af handlingsplanen og mod udviklingen af en EU-politik på området for transport i byerne under fuld hensyntagen til subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne. Til det formål ønsker Kommissionen ikke at foreslå én samlet løsning, der passer til alle. Tværtimod. Vi vil udvikle en værktøjskasse, som indeholder kort- og mellemlangsigtede aktioner, med henblik på at give byerne de værktøjer, de skal bruge til at løse specifikke problemer med mobiliteten i byerne på en integreret måde. Det vil derefter være op til de lokale myndigheder at beslutte, hvad der er mest velegnet for dem ud fra deres egne målsætninger og behov.

For at imødekomme de bekymringer, der evt. stadig gør sig gældende med hensyn til EU's strategiske rolle i forbindelse med mobilitet i byerne, agter Antonio Tajani med konkrete aktioner at vise, hvordan EU kan føje merværdi og kvalitet til mobilitet i byerne i Europa. På grundlag af reaktionerne på grønbogen og mange drøftelser med berørte parter er der udpeget en række aktioner, som vil blive startet senere på året.

For at fremme innovative løsninger og nye teknologier har vi allerede iværksat en indkaldelse af forslag, som afsluttes ved udgangen af marts, som vil yde 50 % finansiering til de udvalgte projekter. Når direktivet om fremme af renere og mere energieffektive vejtransportkøretøjer træder i kraft omkring marts, vil vi kunne iværksætte udviklingen af et websted med henblik på at fremme fællesindkøb af rene køretøjer.

Hvad angår information og udveksling af tilgange, vil vi omkring april lancere et websted med oplysninger om lovgivningen og finansieringen af mobilitet i byerne i Europa samt om god praksis. Vi vil også høre de berørte parter om fremtiden for Civitas-programmet, og hvordan vi skal udnytte den enorme viden og erfaring, der er genereret i Civitas-finansierede aktioner.

For at hjælpe med at øge vores viden om bæredygtige mobilitetspolitikker vil vi iværksætte en undersøgelse af aspekterne vedrørende grønne zoner og en undersøgelse af mulighederne for at gøre offentlige transportsystemer mere interoperable. Vi agter også at etablere et ekspertnetværk, som skal overveje aspekterne af vejafgifter i byerne og indregning af eksterne omkostninger.

Jeg er overbevist om, at denne pakke af aktioner, som snart vil blive gennemført på EU-niveau, vil danne et vigtigt grundlag for fremskridt på området for mobilitet i byerne.

Reinhard Rack, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Fru formand, fru kommissær! Med behørig respekt for Kommissionen og Dem som person har De ikke rigtigt besvaret spørgsmålet fra udvalgsformand Costa. De gav os allerede en antydning, da De angav – og dette er noget, som allerede fremgik af grønbogen om mobilitet i byerne – at vi har brug for fælles europæiske løsninger på et problem, som næsten alle europæiske byer har i en eller anden form, nogle ganske forskellige, og andre ganske ens. Det hilste vi velkommen på daværende tidspunkt for et par måneder siden, og vi har set meget frem til de forslag fra Kommissionen, som vi blevet lovet. Løfterne er ikke blevet holdt. Hvis der var en antydning i Deres erklæring, har jeg fortolket den som følger: Der vil ikke komme en omfattende handlingsplan. Hvorfor ikke?

Hvis vi skal tro, hvad vi hører – og vi hører meget her i Parlamentet og i EU-institutionerne – betyder det, at der er en medlemsstat eller måske et par medlemsstater, der har vakt bekymring, og som desværre også gjort denne Kommission bekymret under påskud af, at subsidiariteten kunne blive krænket. Parlamentet har udtrykkeligt i dets forslag anført, at det ikke ville blande sig i subsidiariteten. De har endnu engang vist, at De ikke ønsker at fremlægge en ensartet plan, der passer alle, men slet ikke at fremlægge en plan, er ingen løsning. Lad os tage dette skridt. Hold dette løfte! Genvalget af Kommissionen vil ikke blive garanteret, fordi den undlader at handle, og fordi den ikke fornærmer en eller flere medlemsstater, men genvalg vil blive garanteret, hvis der indgives og præsenteres noget positivt.

Gilles Savary, for PSE-Gruppen. – (FR) Fru formand, fru kommissær! De har lige støttet os i det initiativ, som vi, Parlamentet, efter planen vil tage på dette område. De har lige fortalt os, at af åbenlyse årsager, dvs. som følge af betydningen af bytransport for transportområdet og som følge af målsætningerne i den europæiske plan for klimaændringer, må EU ikke undlade at interessere sig for mobilitet i byerne. Inden Dem, tog Jacques Barrot initiativet til at introducere en grønbog med løfte om en handlingsplan. De kan ikke i dag nægte os denne handlingsplan og fortælle os, at De gennemfører den i smug uden Parlamentets forhandlinger, uden Parlamentets kontrol, uden synlighed.

Det er grunden til, at det lykkedes mig at overtale mine kolleger – og jeg må takke dem, især Reinhard Rack, der gjorde en stor del af forarbejdet – til, at Parlamentet skulle gøre noget helt usædvanligt og udforme den handlingsplan, som De ikke vil udforme, i en initiativbetænkning inden valget. Dette fuldstændigt heterodokse initiativ vil have betydelig politisk vægt, da det vil betyde, at der vil blive stillet spørgsmål til den nye kommissær for transport, som vil blive hørt af Transport- og Turismeudvalget, og det vil have stor betydning

for hans godkendelse i Parlamentet. Jeg finder det faktisk beklageligt, at Kommissionen i dag giver efter for en gammel protest fra en gammel medlemsstat.

Og det er netop, fordi vi er foruroligede over denne udvikling, som er en institutionel tendens, hvorved Kommissionen har besluttet ikke længere at spille fællesskabsrollen, men den strengt mellemstatslige rolle, at vi i dag føler, at vi er berettiget i vores ønske om selv at forhandle os frem til en handlingsplan, at indgive den til Dem og at sikre, at den næste kommissær for transport klart forpligter sig over for den opfølgning, der skal iværksættes i henhold hertil.

Jean Marie Beaupuy, for ALDE-Gruppen. – (FR) Fru formand, fru kommissær! Med al respekt for Deres stilling og Dem personligt, fru kommissær, vil jeg, om jeg må, sige to ting som svar på Deres tale. De har forsøgt at undvige spørgsmålet, og De har udført en balancekunst.

De har over for os påpeget de forskellige kapitler, der skulle have været i denne handlingsplan, og jeg mener, at mine kolleger og jeg kun kan være glade for, at vi faktisk har fundet de fleste af vores forslag på denne liste. De har derfor givet os bevis for, at De i Kommissionen har alle de elementer, der er nødvendige for at offentliggøre denne handlingsplan i dens helhed.

Jeg mener selv, at der kan være fire forklaringer på Deres første sætning i del to, hvor De, hvis jeg har forstået oversættelsen korrekt, sagde, at omstændighederne ikke var gunstige.

Mulighed et: Er der mangel på tekniske informationer i Generaldirektoratet for Transport? De detaljer, der er fremlagt af Jacques Barrot inden for rammerne af grønbogen antyder tværtimod, at Kommissionen er særdeles velforsynet med tekniske informationer.

Mulighed to: De siger, at omstændighederne ikke er gunstige. Er nogle medlemsstaterne imod denne plan? Så vidt jeg ved, er Kommissionen jo uafhængig af medlemsstaterne. Jeg tror ikke i ét sekund, at De har givet efter for presset fra visse medlemsstater.

Mulighed tre: Er der meningsforskelle inden for selve Kommissionen, som betyder, at De ikke kan fremlægge denne handlingsplan for os? Det håber jeg sandelig ikke!

Den sidste mulighed: Afviser De at gennemføre forhandlingen i det nuværende Parlamentet, så den udskydes til næste år? I betragtning af de fremragende betænkninger, der har støttet vores forhold til næstformanden, Jacques Barrot, under udformningen af grønbogen, tør jeg ikke tro dette.

Der er kun få uger til valget. Denne handlingsplan er efter min mening et fremragende eksempel, som vi kunne bruge til at vise vores medborgere, at Europa på alle måder tager sig af deres sundhedsproblemer osv., som De har anført, samtidig med at den overholder subsidiaritetsprincippet.

Jeg beklager dybt denne forsinkelse, og som mine kolleger håber jeg, at De vil udbedre den så hurtigt som muligt.

Michael Cramer, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Den konstante forsinkelse og Deres svar, fru kommissær, kan ikke accepteres. Tiden er ved at løbe ud.

Bytrafikken spiller en afgørende rolle, når vi taler om klimaændringer. Den tegner sig for ca. 70 % af alle drivhusgasserne i byerne. EU kan kun opfylde dens egne klimabeskyttelsesmål, hvis den ændre transportpolitikken. Det største potentiale ligger i byerne, fordi 90 % af alle bilture i byer er under seks km lange – afstande, som nemt kunne dækkes ved at tage toget eller bussen eller ved at cykle eller gå.

Jeg håber, at Kommissionen har udnyttet forsinkelsen til at overveje, hvordan EU effektivt kan hjælpe regeringer og byer. Der er faktisk ingen europæisk merværdi, når betænkningen er lige så vag og ikkebindende som grønbogen og Rack-betænkningen.

Vi i De Grønne ønsker, at EU's samfinansiering omstruktureres, så den er miljøvenlig. Til dato er 60 % af EU's midler blevet anvendt til vejbygningsprojekter, mens kun 20 % er gået til offentlig transport og jernbanerne. Vi ønsker mindst 40 % til jernbanerne, som Parlamentet vedtog i min betænkning om den første jernbanepakke.

Vi vil for det andet kun bevilge EU-midler, hvis byerne kan fremlægge en bæredygtig mobilitetsplan. For det tredje vil vi forbedre trafiksikkerheden med en generel hastighedsgrænse på 30 km/t med mulighed for, at byerne selv kan fastsætte højere hastighedsgrænser for specifikke veje.

Det er ikke kun godt for klimaet, det vil også reducere antallet af ulykker, fordi 40 000 mennesker dør på Europas veje hvert år.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Fru formand, mine damer og herrer! Det er dybt beklageligt, at offentliggørelsen af dette dokument og handlingsplanen er blevet forsinket. Vi må ikke glemme, at 70 % af Europas befolkning i dag bor i byer, og vi skal så hurtigt som muligt søge at sikre bytransport med højere niveauer af tilgængelighed, sikkerhed og især driftssikkerhed, samtidig med at der tages hensyn til miljøet. Jeg forventer derfor, at det offentliggjorte dokument ikke kun indeholder nye tendenser, men også evaluerer de nye tilgange og foranstaltninger, f.eks. støtte til sunde transportformer, f.eks. cykling og gang. De enkelte lokalsamfund kan så selv vælge de løsninger, der kan opnås og er passende, på denne liste. Det er efter min mening den grundlæggende tilgang. Vi bør sikre støtte til den. Denne støtte skal naturligvis komme fra strukturfondene, så det sikres, at ressourcerne tjener den ønskede målsætning.

Monica Giuntini (PSE). – (IT) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Jeg er helt enig med talerne før mig: I vores tid spiller miljøet i byerne en grundlæggende rolle for os alle og ikke kun for dem, der bor i byerne.

De data, som Kommissionen har fremlagt i grønbogen "På vej mod en ny kultur for mobilitet i byer" viser tydeligt, at 60 % af europæerne bor i et bymiljø, og at disse områder tegner sig for en stor procentdel af det europæiske BNP. Disse statistikker blev også citeret af Androulla Vassiliou.

Disse tal har ikke ændret sig i de seneste måneder, og vi skal faktisk tage højde for det stigende problem med trafikophobning i store byer og den miljøkrise, der stadig er et presserende problem, ligesom vi ikke må glemme Parlamentets nylige indsats i forbindelse med klimaændringspakken.

Der er iværksat foranstaltninger vedrørende mobilitet i byerne under EU's regionalpolitik, og der er adskillige former for EU-finansiering: I sidste valgperiode blev der brugt 2 mia. EUR på Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, og et beløb på ca. 8 mia. EUR er blevet øremærket for perioden 2007-2013. Samhørighedsfonden kan også støtte dette arbejde.

Det er derfor særdeles vigtigt, at EU vedtager en fælles politik, en samlet handlingsplan, der naturligvis respekterer subsidiaritetsprincippet samt medlemsstaterne og de lokale organers beføjelser. De fordele, det ville skabe, er nemme at få øje på. Det er faktisk vanskeligt at forstå, hvorfor en plan af dette omfang ikke er blevet offentliggjort før.

Dette er den holdning, der udtrykkes i den mundtlige forespørgsel fra formanden for Transport- og Turismeudvalget, og som støttes af Regionaludviklingsudvalget. I betragtning af, at vi næsten er ved udgangen af denne valgperiode, håber jeg, at Kommissionen vil genoverveje dette og faktisk offentliggøre handlingsplanen for mobilitet i byerne, som vil have en så positiv indvirkning.

Jan Olbrycht (PPE-DE). – (PL) Fru formand, fru kommissær! Spørgsmål vedrørende bytransport er tydeligvis meget vigtige for både den økonomiske udvikling og for miljøbeskyttelsen. Det er der ingen tvivl om, og det behøver vi næppe drøfte.

Der er dog opstået problemer af en anden art under Parlamentets arbejde med grønbogens tekst. Disse problemer er allerede blevet nævnt og vedrører primært fordelingen af beføjelser mellem lokale myndigheder, nationale myndigheder og myndigheder på europæisk plan. Der er opstået tvivl om, hvorvidt EU bør være involveret i lokale forhold, eller om EU bør overlade disse til de nationale og lokale myndigheder.

I den forbindelse vil jeg også gerne gøre Parlamentet opmærksom på, at det under denne forhandling også blev spurgt, om grønbogen vil føre til aktioner, der på sin vis vil hjælpe byerne, eller om den vil føre til aktioner, der vil forpligte byerne til at gennemføre bestemte aktioner. Vi blev enige om, at disse aktioner skulle være støttende, dvs. at de skulle involvere bistand. På baggrund af forsinkelsen opstår nu følgende spørgsmål: Hvad sigtede Kommissionen mod ved fremlæggelsen af grønbogen? Var den Kommissionens langsigtede plan? Ønskede den reelt at indgå i dynamiske aktioner, eller ønskede den blot at tilkendegive sin mening om dette spørgsmål?

I lyset af begivenhederne sænkede Kommissionen efter min mening farten i den videre arbejdsproces efter den indledende særdeles skeptiske reaktion og overvejer stadig, hvordan den skal fortsætte den aktion, den har indledt. Det er på tide, at der træffes uigenkaldelige beslutninger.

Saïd El Khadraoui (PSE). – (NL) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne tilslutte mig det, som mine kolleger allerede har sagt. Jeg er meget skuffet over Deres svar. De sagde, at Kommissionen

naturligvis vil komme med en række forslag vedrørende mobilitet i byerne. Selv om dette er selvindlysende, hvis De spørger mig, så er det ikke dét, vi har bedt om. Vi ønsker en sammenhængende vision, en handlingsplan, der i detaljer beskriver de foranstaltninger og forslag, som Kommissionen vil lancere i de kommende år, så vi kan drøfte disse, ikke kun blandt os selv, men også med offentligheden og alle involverede og berørte parter.

Jeg vil derfor bede Dem over for Deres kolleger trods alt at insistere på, at nogle få punkter genovervejes efter denne forhandling, og meget hurtigt komme med et forslag før valget, og i hvert fald før Parlamentet går på sommerferie.

Som vores kolleger har sagt mange gange tidligere, er mobilitet i byerne noget, der påvirker alle i Europa. I alle vores byer er der problemer med mobiliteten. På europæisk plan kan EU spille en meget positiv rolle for at løse dette og andre tilknyttede problemer, som investorer i nye teknologier, som et organ, der fastsætter og udbreder nye teknologiske standarder, som den myndighed, der faktisk har den bedste position til at udbrede nye idéer og bedste praksis, som kan fremme konkretiseringen af mobilitetsplaner, som kan iværksætte nye finansieringsordninger osv.

På den baggrund opfordrer jeg indtrængende Kommissionen til at genoverveje sit svar og snarest fremlægge en handlingsplan.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Fru formand! Handlingsplanen for mobilitet i byerne er et "must" for EU's byområder. 67 % af europæerne forventer, at der udvikles en europæisk politik på dette område.

Hvilket svar kan vi give de europæiske borgere?

Omkostninger ved trafikophobning i byerne er ved at nå næsten 1 % af det europæiske BNP. For at reducere forureningen i bymiljøerne og trafikophobningen skal vi investere i offentlig transport og intelligente transportsystemer.

Sidste år vedtog vi betænkningen om fremme af brugen af grønnere køretøjer i offentlig transport.

Prag er den hovedstad, der sidste år satte et eksempel med et statsstøttet indkøb af grønne busser til det offentlige transportsystem i byen.

Jeg opfordrer Kommissionen til også at overveje mobilitet i byerne under midtvejsrevisionen af rammen for udnyttelsen af strukturfondene.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg sætter stor pris på Deres bidrag. Jeg vil bestemt overbringe alle Deres indlæg til Antonio Tajani, der, som jeg ved, stadig har fokus på sagen.

Handlingsplanen indgår faktisk i Kommissionens arbejdsplan for 2009, og jeg ved, at Antonio Tajani personligt ønsker, at arbejdet med handlingsplanen fortsættes. Jeg er derfor ikke i tvivl om, at han i høj grad vil tage Deres bemærkninger i betragtning. Jeg ved, at konsekvensanalysen er gennemført, og at handlingsplanen, som jeg sagde, indgår i lovgivningsprogrammet, og forhåbentlig vil der ske fremskridt i år.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), skriftlig. – (PL) I grønbogen fra 2007 understreger Kommissionen berettigelsen af drøftelserne vedrørende behovet for, at den involveres i spørgsmålet om stigende mobilitet i byerne i EU på grundlag af subsidiaritetsprincippet. I henhold til subsidiaritetsprincippet handler EU kun inden for rammerne af dens kompetencer, hvis dens aktion er afgørende og tilfører medlemsstaternes aktioner merværdi. Formålet med subsidiaritetsprincippet er at sikre, at beslutninger træffes så tæt på borgeren som muligt. Dette opnås ved konstant at kontrollere, at aktioner, der iværksættes på EU-plan, er berettigede i forhold til de muligheder, der findes på nationalt, regionalt eller lokalt plan. Medlemsstaternes rolle i forbindelse med berettigelsen af involveringen af EU's institutioner på lokalt plan styrkes yderligere i Lissabontraktaten, som i øjeblikket er i ratifikationsfasen.

I den pakke, der forhandles, vedrørende mulig aktioner med henblik på at øge mobilitetsniveauet i byområder, behandles innovative teknologier ofte separat fra intelligente transportsystemer. Synergierne mellem disse to områder bør udnyttes til at samle dem, så strømmen langs gaderne øges, og transport bliver mere komfortabel. Andre fordele vil være bedre transportforhold, kortere rejsetider, energibesparelser, færre

udledninger, færre omkostninger til administration af køretøjsflåden og til vedligeholdelse og fornyelse af overfladen. Trafiksikkerheden vil også blive forbedret.

På baggrund af ovennævnte vil grundlaget for Kommissionens handlingsplan for mobilitet i byerne være afslutningen af ratificeringen af Lissabontraktaten og gennemførelsen af det tjekkiske formandskabs program. Sidstnævnte omhandler forbedring af gennemførelsen af EU's indre marked inden for transport som et prioriteret område.

16. Revision af meddelelsen om radio-tv-virksomhed – statsstøtte til offentlig radio- og tv-virksomhed (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er mundtlig forespørgsel til Kommissionen af Cornelis Visser, Ivo Belet og Ruth Hieronymi for Kultur- og Uddannelsesudvalget om revision af meddelelsen om radio-tv-virksomhed – statsstøtte til offentlig radio- og tv-virksomhed (O-0102/2008 – B6-0495/2008).

Cornelis Visser, forfatter. – (NL) Fru formand, fru kommissær! Det er beklageligt, at Neelie Kroes ikke kan deltage i eftermiddag som følge af et uheld. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at ønske hende god bedring. Politisk er jeg dog grundlæggende imod, at hun blander sig i national offentlig radio- og tv-virksomhed.

Sidste torsdag tilrettelagde jeg sammen med Ruth Hieronymi og Ivo Belet en høring for Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater om Kommissionens meddelelse om offentlig radio- og tv-virksomhed. Jeg kan fortælle Dem, at interessen fra sektoren og medlemsstaterne var betydelig. Selv Generaldirektoratet for Konkurrence deltog med flere repræsentanter. Dette emne står tydeligvis højt på deres dagsorden. Generaldirektøren for konkurrence var til stede hele formiddagen som panelmedlem.

Kommissionens forslag om revision af reglerne for offentlig radio- og tv-virksomhed er uacceptabelt i dets nuværende form. Offentlige radio- og tv-virksomheder spiller en vigtig rolle i indsatsen for at beskytte kulturel og sproglig mangfoldighed og mediepluralisme. Jeg er stærkt imod Kommissionens planer. Vi skal for det første erkende, at offentlige radio- og tv-virksomheder er et nationalt område, og at det derfor er de nationale myndigheder og ikke Kommissionen, der skal fastlægge deres politik. Det fremgår også tydeligt af protokollen om offentlig radio- og tv-virksomhed i Amsterdamtraktaten. Medlemsstaterne tilrettelægger og finansierer de offentlige radio- og tv-virksomheder, som de finder det passende. Kommissær Kroes' planer underminerer i alvorlig grad subsidiaritetsprincippet og medlemsstaternes råderum og erstatter disse med europæisk indblanding. Det overrasker mig meget, at hun som liberal kommissær vælger denne vej.

Jeg er for det andet bekymret over forslaget om at indføre en forudgående markedstest gennemført af en uafhængig tilsynsførende. Dette ville give de kommercielle kanaler betydeligt input. Er det, hvad vi ønsker? En markedstest vil uundgåeligt øge mængden af papirarbejde. Det er i høj grad et spørgsmål om, hvorvidt de mindre radio- og tv-virksomheder har råd til ekstra arbejdskraft, og hvem skal i sidste ende betale de involverede ekstraomkostninger? Skal radio- og tv-virksomhederne betale regningen? Eller måske skatteyderne? Dette initiativ vil ikke fungere i små medlemsstater. Denne test er desuden meget detaljeret, og forslaget er mangelfuldt med hensyn til fleksibilitet. Det betyder, at medlemsstaterne ikke længere kan vedtage politik og procedurer, der er forbundet med deres nationale systemer. Det er endvidere i høj grad et spørgsmål om, hvorvidt en forudgående vurdering af indvirkningen på markedet og en offentlig evaluering af de nye tjenester ikke vil give de kommercielle konkurrenter et alt for langt forspring.

For det tredje fylder forslaget mig med bekymring, fordi de offentlige radio- og tv-virksomheder ikke er organiseret på præcis samme måde i alle medlemsstater. Der er teknologiske forskelle, og der forskelle i sendesystemer, organisation og omfang. Der er også sprog- og kulturforskelle. Den "one size fits all"-regel, der foreslås i rapporten, vil bestemt ikke fungere i dette tilfælde. Det tager forslaget ikke højde for.

Nu, hvor jeg er lettet for mine bekymringer, vil jeg kort skitsere, hvad der skete under PPE-DE-Gruppens høring sidste torsdag, hvor Kommissionens holdning var særdeles positiv. Kommissionen indrømmede, at forslagene sandsynligvis var for detaljerede, og at ordlyden skulle redigeres. Generaldirektøren oplyste mig, at den endelige meddelelse kunne udskydes til efter den 5. marts, dvs. den dag, hvor Udvalget om Kultur, Ungdom, Uddannelse, Medier og Sport afholder andenhøringen om dette emne. Efter høringen skal Kommissionen i henhold til generaldirektøren evt. udforme en ny version baseret på disse nye oplysninger, inden den fremlægger dens endelige meddelelse. Dette var et fremragende resultat.

De kan forstå, fru formand, at jeg blev glædeligt overrasket over disse tilkendegivelser. Det betyder, at Kommissionen trods alt åbner øjnene og er klar til at lytte til sektorens, medlemsstaternes og Parlamentets stemme. Udmærket.

Jeg vil stille Kommissionen et par yderligere spørgsmål. For det første: Vil Kommissionen fastholde denne forudgående detaljerede markedstest gennemført af en uafhængig tilsynsførende – et spørgsmål, som De kan viderebringe til kommissær Kroes – er Kommissionen parat til at opgive idéen om en uafhængig tilsynsførende og denne forudgående markedstest, eller insisterer den på at fastholde den?

For det andet: Hvordan kan teknologisk uvildighed garanteres? Indebærer forslaget ikke, at der skelnes mellem de offentlige radio- og tv-virksomheders nuværende tjenester og nye medietjenester?

For det tredje: Er Kommissionen i forlængelse af bemærkningen fra generaldirektøren for konkurrence villig til at udforme et nyt forslag?

For det fjerde: Hvad vil Kommissionen gøre ved afgørelsen fra Retten i Første Instans i den danske TV2-sag? Vil den medtage den i det nye forslag? Hvis ikke, hvordan vil den blive gennemført?

Og til sidst: Er Kommissionen parat til at inddrage Parlamentet i opfølgingsproceduren og afvente yderligere drøftelse med Parlamentet?

Jeg håber på et godt samarbejde mellem Parlamentet, Kommissionen og medlemsstaterne, så den endelige version af meddelelsen kan drøftes udtømmende.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Som det allerede er nævnt, har Neelie Kroes haft et mindre uheld, og derfor kan hun ikke deltage i dag.

Den 4. november 2008 sendte Kommissionen et udkast til en ny meddelelse om offentlig radio- og tv-virksomhed i høring indtil den 15. januar. Vi tager processen om bred høring alvorligt. Parlamentets Kultur- og Uddannelsesudvalg har planlagt en høring til den 5. marts, og PPE-DE-Gruppen afholdt, som det allerede er nævnt, en sådan høring torsdag i sidste uge under overværelse af Philip Lowe, generaldirektør for konkurrence.

Denne dialog mellem Kommissionen og Parlamentet er vigtig. Vi er klar til at lytte og besvare Deres spørgsmål. Vi ved også, at Parlamentet i september 2008 vedtog, at statsstøtte til offentlige radio- og tv-virksomheder skulle ydes, så de kan udføre deres funktion i et dynamisk miljø og undgå at bruge offentlig finansiering til særlige politiske eller økonomiske formål. Det er samstemmende med vores synspunkter. Både offentlige og private radio- og tv-virksomheder er vigtige. Det dobbelte radio- og tv-virksomhedssystem afspejler Europas medielandskab, der skal sikres på alle platforme.

Udkastet til meddelelsen om radio-tv-virksomhed søger derfor at konsolidere Kommissionens statsstøttesag, der har været praktiseret siden den sidste meddelelse fra 2001. Udkastet sikrer, at vores regler afspejler mediemiljøet, som er i hastig forandring. Formålet med at modernisere meddelelsen er at øge gennemsigtigheden og retssikkerheden. Udkastet til meddelelse præciserer, at offentlige radio- og tv-virksomheder skal yde audiovisuelle tjenester på alle medieplatforme, mens private radio- og tv-virksomheder skal have tilstrækkelige incitament til at blive på markedet. Det sikres ved den såkaldte Amsterdam-test, som afvejer værdien og de negative effekter af offentligt finansierede medietjenester på nationalt niveau.

Hvorfor har vi disse test? Fordi man ved at gennemføre disse test på nationalt plan kan hjælpe med at undgå indgreb fra Kommissionen. Kommissionen modtager flere og flere klager om grænsetilfælde, hvor en offentlig medieaktivitet ikke har en klar værdi for borgerne, men hvor markedsindvirkningen forekommer væsentlig. Kommissionen mener dog, at gentagne indgreb i denne sektor ikke er i overensstemmelse med ånden i subsidiaritetsprincippet. Derfor ønsker vi, at medlemsstaterne deler Kommissionens ansvar for at kontrollere markedsindvirkningen af statsfinansierede medietjenester.

Amsterdamtesten vil sikre, at de offentlige radio- og tv-virksomheders nye medietjenester vil opfylde de sociale, demokratiske og kulturelle behov blandt seere og lyttere, samtidig med at bivirkningerne ved statsstøtte for private radio- og tv-virksomheder begrænses til et minimum. Vi er ikke enige i, at Amsterdamtesten vil involvere en ubegrundet administrativ byrde. Enhver test involverer selvfølgelig arbejde, men den minimumsindsats, vi kræver, er rimelig og nødvendig. For det første er testen kun beregnet til vigtige og reelt nye tjenester, og her efterlader vores meddelelse en stor margen, som medlemsstaterne kan vurdere. Hver medlemsstat kan beslutte, hvornår en ny audiovisuel tjeneste rent faktisk skal testes. For det andet undtages

pilotprojekter fra testen i henhold til udkastet. Offentlige radio- og tv-virksomheder kan derfor fortsætte med at eksperimentere med nye medier uden en forudgående test. For det tredje giver udkastet medlemsstaterne fuld frihed til at vælge deres passende procedurer og institutioner, som skal anvende testen. Til sidst bør det nævnes, at mindre medlemsstater, f.eks. Belgien og Irland, allerede gennemfører sådanne test. De løsninger, man har fundet i disse lande, står i forhold til de tilgængelige ressourcer. Da testen er ganske bred, er der heller ingen mulighed for at krænke den redaktionelle frihed. Testen kræver blot, at en offentlig medietjeneste opfylder samfundets sociale, demokratiske og kulturelle behov, og at dens indvirkning på markedet er hensigtsmæssig. For at sikre redaktionel uafhængighed giver vi i udkastet også mulighed for, at testen under visse omstændigheder kan udføres af den offentlige radio- og tv-virksomhed selv.

For at opsummere vil jeg sige, at Amsterdamtesten bør ses som en mulighed og ikke som en trussel. Den vil hjælpe med at sikre mediepluralisme i det nye mediemiljø ved at sikre fairness og sikkerhed for både kommercielle medier, herunder onlineaviser, og vores fremragende offentlige medier.

FORSÆDE: Manuel António DOS SANTOS

Næstformand

Ivo Belet, for PPE-DE-Gruppen. – (NL) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! God eftermiddag! Jeg vil først bede Dem viderebringe vores bedste ønsker til Neelie Kroes. Vi håber, hun hurtigt kommer sig, efter at hun, som vi har forstået det, faldt på en glat overflade. Vi håber naturligvis, at Neelie Kroes kommer tilbage til os så hurtigt som muligt.

Vi er naturligvis enige i, at De som Kommission garanterer nu og i fremtiden ens betingelser for alle aktører på det audiovisuelle område, dvs. både de offentlige og private radio- og tv-virksomheder. Det er afgørende for et balanceret udbud, og det gavner kvaliteten.

Det, som Kommissionen nu har fremlagt, er dog af flere årsager det diametralt modsatte af dette, som Cornelis Visser allerede tydeligt har pointeret. Jeg vil først komme med en kort bemærkning til det kommissæren sagde for et øjeblik siden. Den markedstest, De foreslår, anvendes allerede i bl.a. Belgien. Det er i en vis grad sandt, men ikke helt. Denne markedstest, eller konsekvensanalyse, anvendes faktisk allerede i et vist omfang af bl.a. radio- og tv-virksomhederne selv, men ikke i den udformning, der er fastsat i Kommissionens forslag, som ser noget anderledes ud.

Jeg vil gerne fortælle om vores forbehold mod Kommissionens forslag. Min hovedindvendig er, at det er i strid med Lissabonstrategien. I mange medlemsstater er det faktisk netop de offentlige radio- og tv-virksomheder, der skaber og stimulerer innovation i medierne. Sådant skal det selvfølgelig blive ved med at være. Vi går efter min mening i den forkerte retning med denne patroniserende administrative holdning, der hæmmer fornyelse. Nye platforme, især inden for den digitale kontekst, på bredbånd, på internettet og lignende, er meget dyre at udvikle. Investeringer af denne art skal helst spredes så bredt som muligt og udvikles i samarbejde. Private og offentlige radio- og tv-virksomheder kan så tilbyde indhold på en fælles platform, og det er på området for indhold, at konkurrencen kommer ind, så kunden kan opnå maksimal fordel.

Misforstå os dog ikke. Vi støtter balancerede konkurrenceforhold mellem offentlige og private radio- og tv-virksomheder fuldt ud. Der bør være plads til, at begge kan levere kvalitetsindhold. Det er i denne forbindelse åbenbart, at offentlige radio- og tv-virksomheder skal stå til regnskab for de offentlige midler, de bruger, og som de arbejder med, selv om vi er overbeviste om, at dette kan gøres på bedre måder. I den forbindelse vil vi henvise til det britiske eksempel med BBC, hvor der er foreslået alliancer med forskellige parter med hensyn til udvikling, produktion og distribution. Det er efter min mening et godt eksempel, og jeg opfordrer Kommissionen til at begynde at tænke i de samme baner som os.

Katerina Batzeli, for PSE-Gruppen. – (EL) Hr. formand, fru kommissær! Revisionen af de grundlæggende retningslinjer for statsstøtte til offentlig radio- og tv-virksomhed, som blev fremlagt af det franske formandskab, er en særdeles aktuel debat både internt i mange medlemsstater og med hensyn til massemediernes position på europæisk og internationalt plan.

Samtidig har revisionen af telekommunikationspakken, som grundlæggende omstrukturerer den metode og de kriterier, der benyttes ved tildeling af radiofrekvenser på europæisk plan, vist, at reglerne for finansiering af radio- og tv-tjenester nu er af grundlæggende betydning for den fremtidige regulering eller deregulering af tjenester i forbindelse med informationsfundet, innovation og tjenester af offentlig og samfundsmæssig interesse. Dette er den politiske opgave, som vi skal løse.

I debatten om statsstøtte fokuseres der tydeligvis primært på såkaldte public service radio- og tv-selskaber, som defineret af hver medlemsstat, baseret på de grundlæggende minimale ressourcer, de har til rådighed, og frem for alt den vigtige public service-rolle, de har fået tildelt. Radio- og tv-virksomhedernes vigtige rolle er omhandlet i UNESCO-konventionen, Amsterdamprotokollen og Kommissionens meddelelse fra 2001. Der er med andre ord allerede en platform, som tydeligt definerer de offentlige massemediers rolle.

Debatten om statsstøtte er dog startet, og vi skal tage højde for visse nye omstændigheder, som De sagde, og visse aktioner, der iværksættes enten bevidst eller ubevidst som følge af den forvirring, der ofte forekommer mellem offentlige og private agenturer.

Jeg vil fremhæve visse punkter: Spørgsmålet om definitionen af public service-mandatet må for det første ikke forveksles med spørgsmålet om den finansieringsmekanisme, der er valgt med henblik på at levere sådanne tjenester. En offentlig tv-virksomhed kan f.eks. gennemføre kommercielle aktiviteter, f.eks. salg af reklametid, for at generere indtjening, men dette afvises af nogle regeringer, f.eks. den franske, og tilsidesættes på grundlag af national lovgivning.

Kommercielle radio- og tv-virksomheder, der er forpligtede til at levere en public service, spiller på den anden side også en vigtig rolle. Sameksistensen af private og offentlige tjenesteudbydere er en grundlæggende del af det europæiske marked.

Jeg vil afslutte med et andet punkt: De forhåndsprocedurer, som Kommissionen har foreslået med henblik på undersøgelse af statsstøtte, bør give anledning til bekymring, ikke fordi subsidiaritet suspenderes eller tilsidesættes, men fordi det er tvivlsomt, om de er forenelige med betingelserne for statsstøtte.

Endelig vil jeg bemærke, at spørgsmålet om national støtte til radiostationer og massemedier bør undersøges inden for rammerne af internationale relationer, fordi europæiske organisationer skal konkurrere med internationale kæmper, og streng lovgivning vil skade de europæiske resultater og EF-regelværket.

Ignasi Guardans Cambó, for ALDE-Gruppen. – (ES) Hr. formand! Jeg vil forsøge at gøre det kort, og selvfølgelig vil jeg begynde med at sende kommissær Kroes mine bedste ønsker om god bedring efter hendes fald. Her er indgangen til bygningen i det mindste saltet tilstrækkeligt, men jeg kan se, at der mangler salt andre steder.

Vores forhandling her er af største betydning, og derfor er dens grundlæggende mål i sidste ende at kræve eller at anmode Kommissionen om at inddrage Parlamentet. Det er grunden til vores forhandling: ikke at afslutte den her, men at sikre, at vi virkelig får en forhandling her, og at vi alle inddrages, inden Kommissionens meddelelse formaliseres.

Hvorfor? Fordi det ikke kun vores tv-model, det drejer sig om. Der er meget mere på spil, fordi tv-virksomheder ikke er – som vi alle ved, og som vi alle var særdeles opmærksomme på i vores forhandling om direktivet om audiovisuelle medietjenester – som de var engang. Det, de gør, er faktisk at behandle indhold, som de leverer gennem en lineær eller ikke-lineær platform, hvor alt fungerer perfekt sammen inden for begge områder. Det er derfor ikke længere relevant at tale om public service-radio og -tv på samme måde som, hvis denne forhandling var blevet afholdt i 1970'erne eller 1980'erne.

Det er på den anden side klart, at denne forhandling skal afholdes, da ikke alt, hvad der kaldes public service i dag, faktisk er public service, og det giver ikke altid mening at bruge offentlige midler på at gøre noget, som visse tv-selskaber allerede gør med offentlige midler. Samtidig, og det er kernen i vores indvending, mener jeg og angiveligt nogle af mine kolleger, at offentlige tv-virksomheder er absolut nødvendige for at beskytte vores kulturelle og sproglige mangfoldighed og i sidste ende binde vores samfund sammen, fordi de i teorien søger efter mere end direkte profit.

Denne finansielle balance skal derfor beskyttes. Vi skal søge efter nye finansieringsmodeller. Vi skal være kreative og åbne op for disse drøftelser, men vi må ikke gøre det på en måde, så vi risikerer noget som er af så afgørende betydning for vores samfund, nemlig vores nuværende offentlige tv-virksomheder.

Helga Trüpel, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Barrosokommissionen annoncerede afskaffelsen af den europæiske overregulering som ét af dens primære politiske mål. Vi får det indtryk, at de forslag, De fremsætter nu, faktisk tilskynder til overregulering. Den høring, som blev afholdt af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater i sidste uge, viste, at der er alvorlig tvivl, med hensyn til hvor meget De griber ind i medlemsstaternes kompetencer. Det, der er på bordet nu, lugter af overregulering, og det er ikke noget, vi kan acceptere.

Det er korrekt, at vi skal finde en balance mellem muligheder for at udvikle offentlige og private radio- og tv-virksomheder. Men det betyder også – navnlig i den digitale tidsalder – at offentlig radio- og tv-virksomhed, der repræsenterer kvalitet, kulturel mangfoldighed, kulturel og social samhørighed, skal have mulighed for at udvikle sig i den digitale tidsalder. Vi kræver dette som en del af Lissabonstrategien. Hvis offentlig radio- og tv-virksomhed nægtes denne mulighed, vil den blive til en dinosaur. Så vil den ikke kunne udvikle sig godt.

Når vi tænker på den økonomiske og finansielle krise, kommer vi alle til den konklusion, at markederne skal reguleres. Social og økologisk regulering går ikke imod markeder, men for retfærdige markeder, og det betyder regulerede markeder. Det samme gælder for de forhold, hvorunder de private og offentlige sektorer kan udvikle sig i fremtiden, hvis vi ønsker fremgang i den digitale verden.

Erik Meijer, for GUE/NGL-Gruppen. – (NL) Hr. formand! I 80 år har offentlige radio- og tv-virksomheder drejet sig om at informere offentligheden i den bredest mulige betydning. Denne tjeneste kan overleve ved offentlig finansiering, der f.eks. indsamles via en separat radio- og tv-licens og måske suppleres af medlemsbidrag til radio- og tv-organisationer, som det længe har været tilfældet i Nederlandene.

Parallelt med dette har man i de seneste årtier opmuntret de offentlige radio- og tv-virksomheder til at tjene deres egne penge. Dette har man opnået ikke kun gennem reklameblokke, men også ved at gøre en stor del af det informationsmateriale, der indsamles af radio- og tv-virksomheden, tilgængeligt i form af audio- og videomateriale. Det forventes, at seerne og lytterne som følge deraf føler en større tilknytning, at man vil nå nye målgrupper, og at de offentlige udgifter vil blive begrænset. Denne opgave, som er vokset i årenes løb, er ikke noget problem, så længe de kommercielle kanaler ikke føler sig negativt berørt.

Fra de kommercielle kanalers synspunkt kan de meget ældre offentlige radio- og tv-virksomheder ligne konkurrenter, der tildeles en betydelig fordel, fordi de modtager midler via skatteydernes penge. Spørgsmålet er nu, hvorvidt de offentlige radio- og tv-virksomheders eksistensberettigelse ikke længere skal vurderes på i første omgang deres nyttighed for samfundet som helhed, men på den mulige forvridding af konkurrencen i forhold til de kommercielle kanaler. Da de offentlige og private interesser ikke længere er i modsætning, står Kommissionens over for modstridende krav.

Fremtiden for de offentlige radio- og tv-virksomheder vil være i balance, hvis deres råderum begrænses til fordel for de kommercielle selskabers mulighed for profit. Tingene vil blive endnu værre, hvis det sker uden Parlamentets inddragelse, og hvis udtrykkelige indvendinger fra regeringerne i 19 af de 27 medlemsstater afvises.

I de senere år har jeg flere gange anmodet Kommissionen om at opgive denne fatale plan. Det er efter min mening den eneste mulige løsning i betragtning af den aktuelle brede modvilje. Det er desuden en sag, der hører under medlemsstaternes kompetence, ikke EU's. Jeg tilslutter mig Cornelis Vissers og de øvrige taleres forespørgsel og holdning.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Hr. formand, fru kommissær! Som mine kolleger, der har underskrevet den mundtlige forespørgsel, har understreget, og som de ærede talere udtalte i flere detaljer under den offentlige høring i Bruxelles i sidste uge, skal vi alle betragte offentlig radio- og tv-virksomhed som et medium til levering af en tjeneste til vores borgere, som i høj grad falder sammen med forpligtelsen til at drive den.

Den offentlige dialog, den uafhængige tilsynsmyndighed og mangfoldigheden af programmer skal i overensstemmelse med hver medlemsstats historie og kultur beskyttes i kølvandet på udviklingen af nye teknologier og den række af selskaber, der dagligt dukker op.

Inden for rammerne af sund konkurrence skal Kommissionen fremme nye metoder til beskyttelse af offentlighedens interesser og offentlig radio- og tv-virksomhed.

Definitionen af radio- og tv-selskabernes offentlige mission skal navnlig præciseres. Vi har brug for en bedre evaluering af statsstøtte, men vi må ikke, hvad angår gennemsigtighed, pålægge medlemsstaterne og de offentlige radio- og tv-virksomheder unødige administrative og finansielle byrder i den forhåndsvurdering, der gennemføres af Kommissionen.

Der skal også indføres mere effektive kontrolmekanismer i det nye massemediemiljø. Da de offentlige radio- og tv-virksomheder spiller en afgørende rolle for den kulturelle og sproglige mangfoldighed, skal alle disse medier samt de offentlige selskaber og offentlige radio- og tv-virksomheder endvidere forpligtes til at levere kvalitetsprogrammer. Samtidig skal de inden for rammerne af konkurrence med lignende organer kunne

reagere positivt over for tidens udfordringer med at transmittere begivenheder af global interesse, f.eks. OL, Verdensmesterskaberne osv. Det forhindres i dag desværre ofte af, at de offentlige tv-virksomheder ikke har råd til dem, fordi de private selskaber har flere penge. De betyder, at borgerne ikke kan se disse begivenheder sammen med deres øvrige programmer.

Til sidst vil jeg også påpege, at det, som aktuelt er tilgængeligt på markedet, og de kommercielle mediers interesser med hensyn til at definere omfanget af de offentlige radio- og tv-virksomheders kompetence og aktivitet som sådan ikke skaber mere generel interesse, selvfølgelig med enkelte undtagelser, og dette skal Kommissionen tage højde for.

Maria Badia i Cutchet (PSE). – (ES) Hr. formand, fru kommissær! Jeg ønsker også Neelie Kroes god bedring.

Jeg vil komme med et par generelle bemærkninger om revisionen af meddelelsen om offentlig radio- og tv-virksomhed. For det første vil jeg gerne sige, at jeg betragter denne revision, som Kommissionen har iværksat, som positiv, for så vidt den kan gøre det muligt at tilpasse indholdet i meddelelsen fra 2001 til de ændringer, der er sket både inden for teknologien og fællesskabslovgivningen.

Den bevarer endvidere essensen i meddelelsen fra 2001, som anerkendte den afgørende rolle, som public service radio- og tv-virksomhed spiller for at sikre kvaliteten af demokrati og mangfoldighed. Jeg henviser grundlæggende til de principper, hvorefter medlemsstaterne skal definere og begrænse leveringen og indholdet af public service-tilladelser, som tildeles de tilsvarende offentlige organer, og bør have frihed til at vælge finansieringsmodel og dermed undgå konkurrenceforvridninger.

Tilladelsen bør endvidere tildeles et bestemt selskab eller en bestemt gruppe gennem en formel beslutning, og der bør føres eksternt, uafhængigt tilsyn med tilladelsen. I denne forbindelse vil jeg understrege den afgørende rolle, som de regulerende myndigheder spiller for den audiovisuelle sektor.

Hvad angår de væsentligste tilføjelser til forslaget, glæder jeg mig over forhåndskontrollerne af de offentlige radio- og tv-virksomheders nye tjenester, men kun hvis disse kontroller bliver så fleksible, at de kan tilpasses hver medlemsstats institutionelle model og kan indføres gradvist.

Endelig mener jeg, at det omhyggeligt skal vurderes, om visse tjenester, der hører under paraplyen for audiovisuel public service radio- og tv-virksomhed, muligvis kan gøres til genstand for betaling eller vederlag fra de borgere, der bruger dem, under hensyntagen til både den frie og universelle natur af traditionel public service radio- og tv-virksomhed og risikoen for udelukkelse, der kan opstå, hvis denne finansieringsmetode accepteres. Jeg håber, at Kommissionen vil tage disse bemærkninger i betragtning.

Ieke van den Burg (PSE). – (EN) Hr. formand! Det er tydeligt, at det aktuelle emne vedrører forholdet mellem offentlighedens interesser og deres rolle i samfundet og indvirkningen på fair konkurrence og det indre markedets gennemførelse. Grænserne mellem public service radio- og tv-virksomhed og privat radio- og tv-virksomhed, men også andre medier, bliver mere og mere udvisket, og det gælder især, når vi taler om nye medier, som f.eks. internettet, iPods, SMS osv.

Som nogle har sagt, er offentlig radio- og tv-virksomhed banebrydende ved fornyelsen af tjenester, men det er klart, at dette indholdsnetværk er grænseoverskridende og går på tværs af mediesektorer. Det er derfor vigtigt at sikre konsekvens mellem meddelelsen om radio- og tv-virksomhed og den generelle ramme for tjenester af samfundsinteresse. Det er et vigtigt emne, som vi har drøftet i Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg. Navnlige medlemmerne af PSE-Gruppen i dette udvalg har understreget, at det er vigtigt at forbedre retssikkerheden for tjenester af samfundsinteresse, og vi ønsker, at der vedtages et rammedirektiv og sektor lovgivning på et politisk niveau.

Høringen om udkastet til meddelelse, som vi står med i dag, og som er fremlagt af Kommissionen, kan kommenteres indtil den 15. januar. Det er vigtigt igen at give et signal om, at denne mere horisontale generelle ramme vil blive et vigtigt værktøj til at sætte drøftelser som denne drøftelse om offentlig radio- og tv-virksomhed i en bredere sammenhæng.

Det er vigtigt at se, hvem der fastlægger reglerne, og hvilken balance der findes i reglerne, mellem markedets interesser og offentlighedens interesser. Jeg har en implicit fornemmelse af, at den markedstest, der er omhandlet i meddelelsen, skal sikre forrang for markedet og kommercielle overvejelser i stedet for disse offentlige overvejelser. Det var vores hensigt med de nye horisontale regler om tjenester af generel samfundsinteresse.

Jeg er ganske overrasket over, at PPE-DE-Gruppen nu fokuserer så meget på disse spørgsmål, fordi de var ganske tøvende med hensyn til at støtte vores ønske om en mere generel ramme. Her er et klart eksempel på, at det – også i tilfældet med radio- og tv-virksomhed – altid er markedets interesser, der dominerer i drøftelser af denne type, hvis man ikke har en bredere og klar ramme, der lægger mere vægt på og giver mere dominans til offentlighedens interesser.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at gentage vores opfordring til, at der fastlægges en ramme for tjenester af generel samfundsmæssig interesse, som horisontalt skal genindføre balancen mellem de pågældende interesser til fordel for offentlighedens interesser.

Emine Bozkurt (PSE). – (NL) Hr. formand! Offentlig radio- og tv-virksomhed repræsenterer pluralisme, mangfoldighed, kulturel mangfoldighed i Europa, hjertet i demokratiet – det er ikke noget, jeg har fundet på, Kommissionen kan bekræfte det – og offentlige radio- og tv-virksomheder er af national betydning. Der er nu planer om at indføre en markedstest, der skal gennemføres på forhånd, navnlig for nye medieaktiviteter. Det er efter min mening ikke en god idé, fordi Bruxelles skal ikke på forhånd diktere, hvordan medlemsstaterne skal tilrettelægge deres offentlige tjenester. Hvordan offentlighedens interesser skal tjenes, skal efter min mening vurderes på nationalt plan, og til det formål er en obligatorisk markedstest ikke nødvendig.

Jeg vil gerne sige et par ord om bureaukratiet. Jeg går ind for at kontrollere tingene grundigt, men vi skal sikre, at vi ikke ender med at pålægge de forskellige medlemsstater flere regler og flere omkostninger.

Hvad angår forsyning, bør vi skelne mellem gamle og nye tjenester, fordi linjerne mellem de to i praksis er slørede. Det er ikke et spørgsmål om enten eller. Tv-programmer går ofte hånd i hånd med nye tjenester og omvendt. Ligesom i Europa hænger de to sammen. Det handler ikke kun om markedet, men også af den offentlige betydning af vores offentlige radio- og tv-virksomheder, som anerkendes universelt, ikke mindst af Kommissionen. Jeg vil gerne fra Kommissionen høre, om dette vil indgå i den tilpassede version af meddelelsen, og om ansvarsområderne vil blive fordelt på korrekt vis, nemlig til medlemsstaterne, selv om de vil blive ledsaget af regler om tjenester af samfundsinteresse, der skal udformes i samråd med Parlamentet og Rådet.

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Offentlig radio- og tv-virksomhed er mere end en økonomisk faktor. Jeg deltog i den høring, som blev afholdt af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater i Bruxelles i sidste uge. Vigtigheden af information og af mangfoldigheden af den europæiske kultur og undervisning blev bemærket. Hvis 22 medlemsstater er imod revision eller intensivering, fordi vi har forskellige rammebetingelser og forskellige markeder, så er det helt galt at ønske en omfattende administration, en tidskrævende testprocedure, som f.eks. denne obligatoriske forhåndstest, eller europæisk indgriben med et uhåndterligt bureaukratisk koncept.

Der findes allerede kontrolinstanser for offentlige radio- og tv-virksomheder: radio- og fjernsynsrådene. Vi overvåger tilpasningen til teknologisk forandring. Vi overvåger foranstaltningerne med henblik på at sikre retfærdig konkurrence. Jeg er medlem af et sådant råd ved Hessischer Rundfunk som repræsentant for Unionen af Europæiske Føderalister. Vores uafhængighed er garanteret ved lov. Vi kontrolleres igen fuldstændigt og med rette af offentligheden. Sådant fungerer en effektiv mediepolitik.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Hr. formand! Staten er enig med mine kolleger i, at statsstøtte til offentlige radio- og tv-virksomheder kræver lovgivningsmæssig afklaring. Det har vi i Parlamentet krævet i lang tid. Jeg vil dog alligevel henlede opmærksomheden på yderligere presserende sager, som Kommissionen skal løse så hurtigt som muligt. Af de mange problemer vil jeg nævne tre. For det første er der behov for generel indførelse af fælles tv-antener, der omfatter digitale transmissioner, især på almenyttige lejlighedsblokke, i overensstemmelse med artikel 5 i informationsretningslinjerne, da dette er et problem for millioner af borgere i de nye medlemsstater, herunder Tjekkiet. Det andet problem er støtte til øget samarbejde mellem de nationale radio- og fjernsynsråd og de europæiske institutioner med henblik på at sikre bedre anvendelse af public service-bestemmelserne. Det tredje problem vedrører forbedring af koordinationen mellem nationale tilsynsmyndigheder for tv-transmissioner med hensyn til bøder for upassende transmissioner, der truer børnenes og de unges moralske udvikling.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke alle for denne særdeles frugtbare forhandling, som jeg bestemt vil viderebringe til Neelie Kroes.

Lad mig kommentere nogle af Deres bemærkninger. I Amsterdamprotokollen påpeges behovet for at skabe en balance mellem finansiering med statsstøtte og indvirkningerne på konkurrencen. Vi ønsker, at medlemsstaterne går forrest her, fordi vi ellers skal gøre det i Bruxelles på grundlag af klager.

Vores mål er at give medlemsstaterne flere muligheder for at udvikle public service radio- og tv-virksomhed, så længe traktatens bestemmelser om konkurrence overholdes. Public service radio- og tv-virksomhed skal fortsat forny, uddanne og selvfølgelig underholde. Kommissionen er enig i disse mål.

Det er op til medlemsstaterne at beslutte, hvordan public service radio- og tv-virksomheder skal finansieres. Det fremgår tydeligt af Amsterdamprotokollen. Offentlige radio- og tv-virksomheder vil kunne eksperimentere frit med nye projekter. Udkastet til meddelelse præciserer, at pilotprojekter er fritaget fra testene. Vi har altid anerkendt muligheden for at yde finansiering til en public service-mission, der omfatter et bredt udvalg af varierede og balancerede programmer fra public service radio- og tv-virksomheder. Det vil også være tilfældet i fremtiden.

Kommissionen ønsker at garantere en blanding af offentlig og privat. Kommissionen søger at fremme offentlige radio- og tv-virksomheder, så de kan få gavn af nye teknologier i deres indsats for at opfylde samfundets sociale, demokratiske og kulturelle behov.

Amsterdamtesten giver medlemsstaterne mulighed for at yde støtte til nye medietjenester fra offentlige radio- og tv-virksomheder. Den beskytter evnen til at følge med forandringer i mediemiljøet, der forandres så hurtigt. Samtidig er det også i offentlighedens interesse at fastholde incitamenterne for private selskaber. Innovation fra både offentlige og private radio- og tv-virksomheder er vigtig for at opfylde Lissabonmålsætningerne, og offentlige radio- og tv-virksomheder vil naturligvis stadig kunne lancere enhver ny tjeneste på kommerciel basis i fremtiden uden forudgående vurdering.

Jeg forsikrer Dem om, at vi tager høringen meget alvorligt. Vi vil revidere teksten med hensyntagen til berettigede indvendinger. Jeg vil bede vores tjenester om at tage Parlamentets og medlemsstaternes forslag i betragtning, når vi reviderer udkastet.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

17. Handelsmæssige og økonomiske forbindelser med Vestbalkan (kortfattet forelæggelse)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0489/2008) af Bastiaan Belder for Udvalget om International Handel om handelsmæssige og økonomiske forbindelser med Vestbalkan (2008/2149(INI)).

Bastiaan Belder, ordfører. – (NL) Hr. formand! Jeg vil gerne benytte lejligheden til at fremlægge min betænkning om handelsmæssige og økonomiske forbindelser med Vestbalkan.

Det er ikke uden grund, at jeg indledte betænkningen med at gentage det europæiske perspektiv for disse lande. EU kan ikke fortsætte med troligt at gentage tidligere løfter om, at de vil blive optaget i EU, som det f.eks. skete på Det Europæiske Råd i Thessaloniki i 2003. Nej, Vestbalkan vil være bedre tjent med håndgribelig handling og skræddersyede tiltrædelsesprocedurer end så godt som pligtro retorik.

De undrer Dem måske over, hvorfor tiltrædelsesudsigterne for disse lande er så vigtige for mig. Jeg er først og fremmest overbevist om, at EU har en æresgæld, der skal tilbagebetales. Det minder mig om forhandlingen om Srebrenica, der forhåbentlig vil blive afholdt i Parlamentet onsdag eftermiddag i denne uge. Regionen er desuden af stor strategisk betydning for Europa. De specifikke forslag i min betænkning er følgende. Jeg argumenterer for yderligere konsolidering af den centraleuropæiske frihandelsaftale (CEFTA). Den er et vigtigt værktøj til forbedring af den regionale integration i det pågældende område, som til gengæld er en vigtig forberedelse, hvis de lande ønsker at blive integreret på det europæiske marked og blive optaget i EU i tre faser. EU bør mobilisere førtiltrædelsesstøtte gennem støtte over en bred front med henblik på at fremme reformprocessen i disse lande. Medlemsstaterne kan også spille en vigtig rolle i denne forbindelse ved at tilbyde specifik uddannelse til lokale embedsmænd. Det vil give disse lande mere officiel kapacitet til at formulere deres egne ambitiøse projekter, der er berettigede til EU-støtte.

Da jeg oprindeligt begyndte at arbejde på denne betænkning, besøgte jeg som det første mit lands økonomiministerium i Haag, hvor jeg med glæde hørte, at den nederlandske regering havde valgt en regering til regering-tilgang. Det har jeg beskrevet i min betænkning som et eksempel, der er værd at følge, ikke fordi det er en nederlandsk tilgang, men fordi den er skræddersyet til og opfylder opfordringerne fra landene på Vestbalkan om at støtte tiltrædelsesprocessen aktivt og effektivt.

Jeg vil gerne nævne et bestemt punkt fra min betænkning, nemlig energisamarbejdet med Vestbalkan, som efter min mening er et særdeles aktuelt emne. Som følge af dens strategiske placering kan denne region spille

en væsentlig rolle for transit af råolie og naturgas. EU bør tilstræbe at vedtage en ekstern energipolitik. Jeg er også medlem af Udenrigsudvalget. For nogle år siden vedtog vi en solid betænkning med henblik på at vedtage en europæisk ekstern politik på energiområdet. Se nu på den aktuelle situation, der underbygger denne appel fra Parlamentet til Kommissionen og Rådet. Bruxelles bør bestemt ikke efterlade dets egne medlemsstaterne ude i kulden, hverken bogstaveligt eller på anden måde.

Jeg vil gerne afslutte med at sige, at jeg som tidligere journalist har rejst til Balkan mange gange. Jeg har derfor stor empati og engagement i denne region. I forbindelse med udarbejdelsen af betænkningen brugte jeg mit rejsebudget til studieture. Sammen med Udvalget om International Handel og navnlig dets assistent, Roberto Bendini, samt min egen assistent, Dick Jan Diepenbroek, har jeg rejst på givtige ture til Serbien og Kosovo, og næste uge regner jeg med at rejse til Albanien. Jeg afslutter kort sagt måske denne betænkning i eftermiddag, men arbejdet er langt fra afsluttet, ikke for mig og ikke for de europæiske institutioner. Hvis vi vil bringe denne region tættere på Bruxelles og faktisk vise dette ved vores engagement og aktive støtte, har vi på enhver måde ret til at kræve, at reformprocessen, tiltrædelsen, mødes med forpligtelse, og dette bør også være indlysende. Det var en fornøjelse for mig at arbejde på denne betænkning, og jeg håber, den vil blive fulgt op af separate betænkninger for de enkelte vestbalkanske lande.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Lad mig først lykønske Bastiaan Belder for denne fremragende betænkning. Deres betænkning kommer på et tidspunkt, hvor Vestbalkan bevæger sig tættere og tættere på EU, og giver et omfattende overblik over problemstillingerne i forbindelse med de økonomiske og handelsmæssige relationer mellem EU og Vestbalkan. Tillad mig at fokusere på nogle punkter, der er fremhævet i betænkningen.

Vestbalkan er som region en central og værdifuld partner for EU. Den sidste meddelelse fra Kommissionen om Vestbalkan fra marts 2008 gentager EU's stærke engagement i regionens europæiske perspektiv og bekræfter bl.a. vigtigheden af den centraleuropæiske frihandelsaftale for regionens økonomiske udvikling. Kommissionen er enig med ordføreren i, at udsigten til EU-medlemskab kan fungere som katalysator for bæredygtig økonomisk udvikling og for sikring af fred og stabilitet i regionen. Kommissionen er også enig i, at hvert lands opfyldelse af Københavnskriterierne er af største betydning ved vurdering af landenes parathed til at blive optaget i EU. EU er Vestbalkans vigtigste handelspartner. Tættere økonomiske bånd mellem EU og regionen er derfor afgørende for at sætte skub i regionens økonomiske vækst.

Som det korrekt påpeges i betænkningen er liberalisering af handelen og integration en hjørnesten i stabiliserings- og associeringsprocessen, og EU har forfulgt denne målsætning med Vestbalkan på tre niveauer.

Først på det bilaterale niveau, hvor EU har givet Vestbalkan unilaterale handelspræferencer siden 2000 med henblik på at fremme adgangen til EU-markederne for deres eksport. Kommissionen har forhandlet frihandelsaftaler som en del af stabiliserings- og associeringsaftalerne for at skabe betingelserne for politiske og økonomiske reformer og for at fastlægge grundlaget for integration af Vestbalkan i EU, f.eks. ved hjælp af tilpasning til EF-regelværket.

For det andet på regionalt plan, hvor Kommissionen fungerede som formidler i forhandlingerne om den centraleuropæiske frihandelsaftale (CEFTA) og besluttede at yde finansiel støtte og teknisk assistance til CEFTA's sekretariat og til parterne med henblik på at gennemføre aftalen. Samtidig sætter Kommissionen stor pris på det regionale ejerskab over aftalen og anerkender, at CEFTA er en forudsætning for dybere regional økonomisk integration og for gødning af jorden for Vestbalkans fulde deltagelse i EU's indre marked i sidste ende. CEFTA fastlagde endvidere alle de nødvendige strukturer for at drøfte handelsrelaterede spørgsmål på regionalt og bilateralt plan. Dette er afgørende for at fremme og uddybe det regionale samarbejde og gode naborelationer. Kommissionen vil fortsætte med at overvåge gennemførelsen af CEFTA og vil rapportere om dette i dens årlige rapport om tiltrædelses- og førtiltrædelsesprocessen.

For det tredje på multilateralt plan, hvor Kommissionen har støttet tiltrædelsen af Verdenshandelsorganisationen for landene i regionen, da dette er et absolut grundlæggende skridt for effektiv deltagelse i den globaliserede økonomi. EU har mobiliseret alle tilgængelige politikinstrumenter med henblik på at støtte landene på Vestbalkan i deres bestræbelser for at skabe reformer og regionale samarbejde. Instrumentet vedrørende førtiltrædelsesassistance er vigtigt for at tage fat om regionens langsigtede udviklingsbehov. Den samlede finansiering for den aktuelle finansielle ramme for 2007-2013 er 11,5 mia. EUR. Sidst, men ikke mindst, har Kommissionen indledt dialoger med alle de berørte lande i regionen for at finde frem til en køreplan for ophævelsen af visumordningen.

I lyset af det, som er blevet sagt, vil jeg forsikre, at Kommissionen træffer alle de nødvendige foranstaltninger for at forbedre handelsrelationerne og for at bringe Vestbalkans økonomi så tæt på EU som muligt. Endelig

vil jeg igen lykønske ordføreren for denne gode betænkning, og det glæder mig, at Kommissionen er enig i den generelle tilgang i betænkningen.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted tirsdag kl. 12.

Skriftlig erklæring (artikel 142)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg vil gerne udtrykke min støtte og tak for Bastiaan Belders betænkning, fordi den anbefaler specifikke økonomiske foranstaltninger med henblik på de europæiske udsigter for befolkningerne på Vestbalkan. Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på tre aspekter:

1. Vi skal reelt anerkende, at Serbien spiller en afgørende rolle for gennemførelsen af stabiliserings- og associeringsprocessen, samtidig med at EU skal fortsætte indsatsen for at vinde det serbiske folks tillid og langsigtede venskab.

2. I fremtiden skal etniske separatisttendenser og unilaterale uafhængighedserklæringer ikke længere tillades for territorier, som f.eks. Kosovo, Sydossetien, Abkhasien, Transdnestrien, Nordcypern osv. Princippet om staternes territoriale integritet er helligt og skal respekteres i fremtiden.

3. Samtidig skal vi yde stærk støtte til overholdelse af europæiske standarder med hensyn til rettighederne for personer, der tilhører nationale mindretal i landene på Vestbalkan, herunder rettighederne for rumænsktalende grupper i Valea Timocului, Vojvodina, Istria og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Disse rettigheder skal respekteres med undtagelse af enhver tendens til territorial autonomi af etniske grunde og aspirationer med hensyn til kollektive etniske rettigheder, som allerede har vist sig at kunne udløse konflikt og blodige krige.

18. Den fælles landbrugspolitik og global fødevarer sikkerhed (kortfattet forelæggelse)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0505/2008) af Mairead McGuinness for Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter om den fælles landbrugspolitik og global fødevarer sikkerhed (2008/2153(INI)).

Mairead McGuinness, ordfører. – (EN) Hr. formand! Da jeg påbegyndte denne betænkning, stod spørgsmålet om den globale fødevarer sikkerhed meget højt på den politiske dagsorden, og nu er det til en vis grad forsvundet fra søgelyset. Men det er bestemt et spørgsmål, som vækker bekymring, fordi der stadig er mere end 1 mia. mennesker i verden, der lider af sult eller fejlernæring. 30 000 børn dør af sult eller fattigdomsrelaterede sygdomme hver dag. Det er forfærdelige tal, som gør spørgsmålet om, hvordan vi producerer tilstrækkelig mad og giver folk adgang til mad, til et centralt emne.

Jeg vil takke Kommissionen for at samarbejde med mig om udformningen af betænkningen og også de mange udvalg her i Parlamentet, navnlig Udviklingsudvalget, som naturligvis var involveret i dens udarbejdelse.

På fire minutter er det umuligt at lade indholdet i betænkningen komme til dets ret, men lad mig fremhæve nogle af de forhold, som jeg finder centrale. For det første har jeg sat den fælles landbrugspolitik og den globale fødevarer sikkerhed under samme overskrift for at vise, at vi er gået væk fra den gamle praksis med at tæve den fælles landbrugspolitik og bebrejde den alle dårligheder i udviklingslandene, at vi nu ved, at den fælles landbrugspolitik har givet de europæiske borgere fødevarer sikkerhed, og at den som model kan vise, hvad vi skal gøre for udviklingslandene med hensyn til fødevarerproduktion.

Det er meget tydeligt, at vi har ladet landbrugsudvikling falde ned på den politiske og udviklingsmæssige dagsorden i det sidste årti. Engang gik en stor del af vores udviklingsstøtte til stimulering af landbruget og til projekter vedrørende fødevarerproduktion. Det er ikke længere tilfældet, selv om vi efter min mening er begyndt igen at fokusere på landbrug, både i EU og globalt, efter fødevarernes prisstigninger.

Det betyder, at vi lader de lande, der har ressourcerne til at producere fødevarer, gøre det for at hjælpe dem og deres små landbrug med at producere fødevarer lokalt, som kan opfylde deres behov. Det omfatter ikke kun levering af de grundlæggende ingredienser til fødevarerproduktion, f.eks. såsæd og gødning, men også knowhow, rådgivning og assistance, så de kan producere deres egen mad.

Den kan gøres. Vi har eksempler fra Malawi og andre lande, hvor det er lykket at vende en situation med ekstrem sult til fødevarerproduktion. Det kræver offentlige politiske initiativer. Det kræver også, at EU – i

betragtning af den betydelige involvering i udviklingslandene – kraftigt opfordrer landene til at se på deres landbrug og begynde at stimulere fødevarerproduktionen i deres egne lande.

Problemet med udbud og efterspørgsel er meget delikat, fordi verdens befolkning vokser – den vil vokse med 40 % inden 2050 – så vi er nødt til at se på disse problemer. Problemet med konkurrence – som vi har oplevet – mellem produktion af fødevarer, foderstoffer og brændstoffer er tydeligvis centralt. Vi skal se på området for forskning og udvikling som drivkraften bag alt dette.

Jeg mener ikke, at vi har gjort nok med hensyn til forskning og udvikling. Vi i Europa havde set hen imod sænkning af fødevarerproduktionen og havde derfor måske ikke set på behovet for at undersøge effektiviteten af landbrugsproduktionen og behovet for at producere mere i fremtiden.

Et af de centrale budskaber, jeg vil komme med på den korte tid, jeg har, er, at landbrugere i hele verden kun vil producere fødevarer, hvis de kan opnå en indkomst ved det. Derfor skal der lægges pres på politikerne for at gøre det rigtige, at udforme de politikker, der vil sikre landbrugerne en stabil indkomst. Hvordan gør vi det? Ved at sikre stabile priser og se på omkostningerne ved fødevarerproduktion. Medmindre landbrugerne får denne indkomstmæssige tilskyndelse, trækker de sig tilbage.

Jeg vil komme med en advarsel. For godt et år side talte vi om høje varepriser. I dag er der f.eks. overskud af korn på lagrene og intet marked for det. Disse landbrugere vil ikke producere så meget i næste sæson, og det kan forværre det langsigtede problem med global fødevarer sikkerhed.

Der er meget i denne betænkning. Jeg håber, at mine kolleger vil støtte den, og jeg takker igen de mange, der har vist så stor interesse for den.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Kommissionen glæder sig over Mairead McGuinness' betænkning og de intense drøftelser, der har fundet sted i de forskellige parlamentsudvalg om elementerne omkring dette særdeles aktuelle emne, der går fra handel til biobrændstoffer, prisovervågning, investeringspolitik, finanskrisen, klimaændringer og vandforbrug i landbruget.

Kommissionen er enig i den brede analyse af årsagerne til fødevarerkrisen, der ramte mange udviklingslande i første halvdel af 2008. Kommissionen vil fortsætte med at analysere forbindelsen mellem fødevarerpriser og energipriser. Årsagssammenhængen er meget kompleks, da den involverer samspillet mellem en række efterspørgsels- og udbuds faktorer. Energipriser er kun én af disse faktorer, men en faktor, der har både en direkte og en indirekte indvirkning. Emnet biobrændstoffer er blevet drøftet i detaljer på forskellige møder i Parlamentet. Der er en klar forskel mellem EU's og USA's politik med hensyn til det omfang, hvori kornproduktion anvendes til biobrændstoffer. EU's biobrændstofpolitik reducerer ikke tilgængeligheden af fødevarer, da de anvendte mængder er meget små efter en global skala.

Selv om EU bevæger sig tættere på målet på 10 %, vil indvirkningen på fødevarerpriserne være begrænset primært af to årsager: For det første kommer flere og flere biobrændstoffer fra foder, der ikke kan anvendes til fødevarer, eller fremstilles af reststoffer eller affald. For det andet vil effektiviteten af teknikkerne til produktion af biobrændstoffer blive yderligere forbedret, og det gennemsnitlige udbytte kan også forventes at fortsætte stigningen.

En bæredygtig biobrændstofpolitik for EU er generelt en politik for de fattige. Det vil sikre yderligere muligheder for to tredjedele af verdens fattige, som lever i landområder og dermed er afhængige af en landbrugssektor i fremgang. Ikke alle grupper vil opnå fordele i samme omfang. Kommissionen ønsker nøje at overvåge konsekvenserne for fødevarer sikkerhed og fødevarerpriser.

EU har allerede truffet foranstaltninger, hvad angår den globale fødevarer sikkerhed, ved at tilpasse den fælles landbrugspolitik til det ændrede marked og den globale situation. Det sundhedstjek, der for nylig blev vedtaget, vil modernisere, forenkle og strømline den fælles landbrugspolitik og fjerne begrænsninger, der er pålagt landbrugerne, så de bedre kan reagere over for signaler fra markedet og imødekomme nye udfordringer.

Ved aftalen om sundhedstjekket afskaffes udtagning af markafgrøder, mælkekvoter øges gradvist og afskaffes endeligt i 2015, og markedsintervention konverteres til ægte sikkerhedsnet.

Nye udfordringer, f.eks. klimaændring, vandforvaltning, vedvarende energi og biodiversitet, som vil have en indvirkning på udviklingslandene, er også omhandlet heri.

Den fælles landbrugspolitik vil ikke være statisk efter 2013, og den foreløbige forhandling blev allerede indledt på landbrugsministrenes møde i Annecy i september. Den fremtidige fælles landbrugspolitik skal

ses inden for rammerne af en bred vision, hvori bæredygtig udvikling, konkurrencedygtighed og global fødevarebalance vil udgøre en integreret del.

Forskellige begivenheder på højt niveau har placeret den globale fødevaresikkerhed højt på den internationale dagsorden. Der er internationalt klar forståelse for og anerkendelse af, at landbrug og udvikling af landområder skal opprioriteres på den politiske dagsorden på nationalt, regionalt og muligvis kontinentalt plan. Vi har f.eks. i detaljer drøftet spørgsmål om landbrug og fødevaresikkerhed på mødet mellem de to kollegier med Den Afrikanske Union i oktober, en forhandling, vi agter at intensivere i det kommende år.

Sidst, men ikke mindst, skal Kommissionen følge op på G8-ledernes erklæring om global fødevaresikkerhed. Inden Rådets vedtagelse af temaprogrammet for fødevaresikkerhed den 16. december havde Kommissionen allerede haft særdeles givtige drøftelser med FN's taskforce på højt niveau.

Kommissionen ser frem til gennemførelsen af den omfattende handlingsramme. Kommissionen er overbevist om, at det globale partnerskab om landbrug og fødevaresikkerhed, der er ved at tage form, vil få en central rolle i forbindelse med gennemførelsen af de forskellige henstillinger i denne betænkning, herunder hvordan landbrugsproduktionen på små landbrug skal støttes, og hvilken type handelspolitikker der skal vedtages for at bidrage til fødevaresikkerheden, navnlig i de mest udsatte samfund.

Eksportbegrænsninger og -forbud skal tydeligvis undgås, og vejen frem er snarere mere end mindre handelsliberalisering. Forbedrede handelsstrømme er en del af løsningen på vej mod fødevaresikkerhed.

Kommissionen håber, at det klare skridt, som de europæiske institutioner har taget, nemlig mobilisering af 1 mia. EUR som supplement til andre finansielle instrumenter, der er øremærket til indsats i fødevarekrisen – både på kort, mellemlang og lang sigt – følges op af andre donorer.

Konferencen i Madrid om fødevaresikkerhed for alle den 26. og 27. januar er bestemt en central begivenhed, hvor forhandlingen kan hæves til et andet niveau, nemlig et niveau, hvor de centrale prioriteter for at løse sultproblemet i verden fastsættes.

Kommissionen vil fortsat spille en proaktiv rolle for at bidrage til den globale fødevaresikkerhed, og McGuinness-betænkningen har bestemt været en god analyse, der rummer muligheder, som EU og det bredere internationale samfund bør overveje.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted tirsdag kl. 12.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Kader Arif (PSE), skriftlig. – (FR) Parlamentets indsats i kølvandet på fødevareulighederne har betydet, at 1 mia. EUR er blevet frigivet til bekæmpelse af fødevarekrisen. Når vi ser bort fra denne nødforanstaltning, vil jeg gerne understrege behovet for en langsigtet international strategi, der er baseret på lokale landbrug og subsistenslandbrug, og som er passende i forhold til befolkningernes behov og områdernes potentiale.

Stigningen i verdensbefolkningen, den globale opvarmning, den ukontrollerede produktion af biobrændstoffer og den aggressive spekulation er blandt mange faktorer, der øger presset på landbrugsmarkedene. Disse elementer viser, at krisen ikke vil være kortlivet, og at de offentlige politikker som helhed skal genovervejes med henblik på at forbedre produktionsmetoderne og reguleringen af de internationale markeder.

Jeg mener, at den fælles landbrugspolitik efter en udglatning af dens fejl og mangler kan blive et eksempel på en effektiv, retfærdig og ansvarlig politik, som kan imødekomme fødevareudfordringen og samtidig forene økonomi, samfund og miljø. Den bør også hjælpe udviklingslandene gennem deling af europæiske teknikker samt europæisk viden og erfaring. Europa skal dog først og fremmest arbejde for at reformere de internationale handelsregler, så de ikke er i strid med landenes ret til at støtte deres landbrug med henblik på at garantere fødevaresikkerhed.

Katerina Batzeli (PSE), skriftlig. – (EL) Internationale og regionale aftaler har indtil videre ikke kunnet normalisere markedsudbuddet og -forsyningen eller sikre gennemsigtige og stabile priser for landbrugsprodukter.

Reguleringen af landbrugsmarkedene bør baseres på en langsigtet strategi med effektive foranstaltninger og organisering og information af producenter med hensyn til markedstilstanden og -udsigterne.

Det grundlæggende princip i en sådan politik er at etablere et indkomstsikkerhedsnet mod risici og kriser som følge af enten ugunstige naturforhold eller markedsforvridninger og et usædvanligt langvarigt og udbredt prisfald.

Der er behov for integrerede og effektive politikker, f.eks.:

- europæiske og internationale systemer til overvågning af produktionen og markedet som et tidligt varslingsystem, der kan identificere produktionstendenser
- en oversigt over de globale fødevarereserver
- et europæisk system til overvågning af markedet og registrering af ændringer i priser på landbrugsprodukter og input, der kan kombineres med et tilsvarende internationalt system FAO-regi.

Det ville også være en god idé, hvis den kommende Doha-aftale omfattede nødsituationer, hvorunder fødevarerhjælp kan ydes, fordi de nuværende bestemmelser ikke er bindende.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) De konklusioner om global fødevarer sikkerhed, som Mairead McGuinness drager i sin betænkning, er nu også evidente i Rumænien. Vi står over for en stigning i priserne på alle basale fødevarer som følge af devalueringen af den nationale valuta, stigningen i råvarepriserne og forarbejdningsvirksomhedernes lån.

Som følge af den globale opvarmning har vi desuden oplevet, at flere og flere afgrøder er blevet ødelagt af naturkatastrofer. Landbrugerne fra de nye medlemsstater er faktisk de dårligst stillede i disse situationer, da det niveau af tilskud, som de modtager, er lavere end i de øvrige medlemsstater.

Derfor har jeg på baggrund af ændringsforslagene opfordret Kommissionen til at undersøge muligheden for at etablere bestemte interventionsmekanismer på fællesskabsniveau uafhængigt af eventuel støtte til høstforsikring med henblik på at forebygge og bekæmpe virkningerne af den globale opvarmning.

De EU-standarder, der pålægges fødevarerproducenter, er strenge, og derfor er fødevarerpriserne høje i EU. Jeg er dog på det kraftigste overbevist om, at landbruget kan være affyringsplatformen for genrejsningen af de europæiske økonomier, som er ramt af den globale krise, og udviklingen af vedvarende energikilder kan have en positiv indvirkning på landbrugets fødevareresektor.

Hvis vi træffer de nødvendige forholdsregler, kan vi skabe vækst i produktionen af biobrændstoffer uden at bringe miljøet eller de nødvendige globale fødevarerlagre i fare.

Roselyne Lefrançois (PSE), skriftlig. – (FR) Denne betænkning om den fælles landbrugspolitik og den globale fødevarer sikkerhed har givet os en fantastisk mulighed for at overveje, hvordan vi kan sikre, at europæisk landbrug spiller en fuld rolle for at skabe balance i jordens fødevarer. Selv om fødevarerbehovet fortsat stiger i verden, er den andel af udviklingsstøtte, som er afsat til landbruget, f.eks. konstant faldet siden 1980'erne. Derfor har jeg fremsat en række ændringsforslag i Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter med henblik på at gøre denne betænkning mere ambitiøs og navnlig foreslå, at Kommissionen vedtager en omfattende strategi for fødevarer sikkerhedsspørgsmål, hvilket vil gøre EU's fællesskabspolitikker mere ensartede som helhed.

Det glæder mig, at der i denne tekst lægges vægt på den fælles landbrugspolitik's vigtige rolle for at sikre fødevarer sikkerhed, men jeg beklager, at ordføreren går ind for i højere grad at tilpasse landbrugspolitikken til markedet, og at hun beskylder miljøbeskyttelsesinitiativer for at være ansvarlige for en reduktion i landbrugsproduktionen i Europa. Denne erklæring er efter min mening fuldstændigt forkert. Jeg mener tværtimod, at det er nødvendigt at tage fat om problemet med klimaændringer for at udvikle nye modeller med henblik på at producere mere og bedre.

Véronique Mathieu (PPE-DE), skriftlig. – (FR) I dag skal EU omgående forbedre fødevarer sikkerheden og imødekomme væsentlige udfordringer. For det første skal landbrugsproduktionen fordobles på 30 år, idet verdens befolkning vil nå op på 9 mia. mennesker i 2050. Det er et faktum, at 860 mio. mennesker stadig sulter. En sådan udvikling skal være bæredygtig og skal først og fremmest baseres på lokale landbrug.

De enorme udsving i de globale fødevarerpriser og tilstrækkelig forvaltning af de globale lagre udgør endnu en udfordring. For at sikre de europæiske landbrugere en fair indkomst støtter jeg idéen om forsikringer, der giver landbrugerne en højere dækning mod prisudsving, og initiativet med etablering af et globalt system for fødevarerlagre.

Endelig er EU i lyset af den øgede handel med dyr og planter forpligtet til at gennemføre en effektiv strategi for at forebygge sundhedskriser i Europa. Denne strategi skal være baseret på forebyggelse, sporbarhed og effektiv indsats. I den henseende vil Ministerrådets nylige beslutning om at styrke og harmonisere importkontrolordningerne betyde, at vores borgere får bedre garantier for kvalitet af levnedsmidler.

Landbruget spiller nu mere end nogensinde før en central rolle, når det gælder vækst og udvikling. Vi skal derfor beskytte det for enhver pris!

Daciana Octavia Sârbu (PSE), skriftlig. – (RO) Den globale fødevarekrise, der er forårsaget af den konstante stigning i prisen på majs, hvede og energi, væksten i verdens befolkning og klimaændringer, har antændt en række optøjer og uroligheder, som kan destabilisere lande og regioner i hele verden, hvis de ikke snart løses. Det foruroligende er kløften mellem tilvæksten i befolkningen, som kan nå op på mere end 9 mia. mennesker inden 2050, og reduktionen i de globale fødevarer. En situation af denne type vil højst sandsynligt bevirke, at konflikter om olie erstattes af konflikter om drikkevand og fødevarer eller en kamp for overlevelse. I øjeblikket er EU den største donor af humanitær støtte, men fødevareragrene er ved at være tomme, og udviklingslandene, navnlig i Afrika, har brug for mere støtte som hjælp til at bekæmpe fattigdom og kronisk sult. Reduktion af landbrugets afhængighed af fossile energikilder, brug af organiske produkter, dyrkning af frugtbare jorde og tilpasning af den fælles landbrugs politik til fødevarekrisen er nogle af de centrale elementer, der skal overvejes for at bryde denne fastlåste situation.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE), skriftlig. – (HU) Det vigtigste spørgsmål, som landbrugssektoren i Europa står overfor i 2009, er, hvordan den globale økonomiske krise vil påvirke betingelserne for produktion og forbrug af landbrugsprodukter. Spørgsmålet vil være et centralt emne for "Second Hungarian Agrarian Academy", som jeg tilrettelægger sammen med statssekretær Zoltán Gőgös fra det ungarske ministerium for landbrug og udvikling af landområder den 17. april 2009 i byen Pápa. Siden 2006 er prisen på majs steget til det tredobbelte, og prisen på hvede er steget med 180 % på det internationale marked, mens fødevarer priserne generelt er steget med 83 %. I 2050 vil verdens befolkning være vokset til 9 mia., og for at imødekomme deres behov skal vi fordoble landbrugsproduktionen. Dagene med billig mad er derfor ovre. Det er derfor særdeles vigtigt, at vi bevarer og om muligt øger EU's landbrugs kapacitet. Det er uacceptabelt, at landbrugsproduktionen er faldet i EU som følge af sektorreformerne af den fælles landbrugs politik. Gode eksempler på dette er sukkerreformen, der har bevirket, at den ungarske sukkerindustri er forsvundet, og tilskuddene til rydning af vinmarker inden for rammerne af vinreform politikken. Adskillelsen af direkte landbrugsfinansiering og produktion leder ligeledes i denne retning.

Vi skal finde den rigtige balance mellem fødevarerproduktion og fremstilling af biobrændstoffer, og sidstnævnte må ikke true den globale fødevarer sikkerhed. USA's bioethanolprogram bidrog væsentligt til fødevarer priserens himmelflugt i 2008. Ud fra disse erfaringer skal EU genoverveje de tidligere tilsagn med hensyn til biobrændstofforhold. Jeg opfordrer endelig til hurtig indsats på EU-plan mod etableringen af monopoler i fødevarer detailhandelen med henblik på at beskytte producenterne.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), skriftlig. – (RO) Stigningen i energipriser, ugunstige meteorologiske begivenheder og stigningen i energiefteerspørgslen som følge af befolkningstilvæksten på verdensplan har skabt høje fødevarer priser. Jeg opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge forbindelsen mellem høje fødevarer priser og stigende energipriser, navnlig med hensyn til de anvendte brændstoffer.

Landbrugssektoren skal forbedre dens energieffektivitet. Forøgelse af andelen af afgrøder til biobrændstof og brug af vedvarende energi kan have en positiv indvirkning på landbruget og fødevarer sektoren, som er blevet ramt af høje priser på gødning og pesticider samt de øgede priser på behandling og transport. Jeg opfordrer indtrængende Kommissionen til nøje at overvåge virkningerne af øget produktion af biobrændstoffer i EU og i tredjelande, hvad angår ændringer i arealanvendelse, fødevarer priser og adgang til fødevarer.

Incitamentet til fremme af bæredygtig dyrkning af energiafgrøder bør ikke bringe fødevarer produktionen i fare. Der er efter min mening behov for landbrugsforskning for at sætte skub i landbrugets produktivitet. Jeg opfordrer også medlemsstaterne til fuldt ud at udnytte de muligheder, der tilbydes i den henseende i det syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling, og til at vedtage foranstaltninger, der kan forbedre landbrugs produktion på en bæredygtig og energieffektiv måde.

19. Perspektiver for udvikling af den civile dialog under Lissabontraktaten (kortfattet forelæggelse)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0475/2008) af Genowefa Grabowska for Udvalget om Konstitutionelle Anliggender om perspektiver for udvikling af den civile dialog under Lissabontraktaten (2008/2067(INI)).

Genowefa Grabowska, ordfører. – (PL) Hr. formand, fru kommissær! Vi skifter emne for at drøfte kontakten mellem EU's institutioner og dens borgere. Disse kontakter er utilstrækkelige. Der er en dyb kløft mellem EU og borgerne på trods af, at Jean Monnet understregede, at EU blev skabt for borgere og ikke for lande eller regeringer.

EU udvides og får flere og flere borger, mens institutioner har vanskeligt ved at få kontakt med borgerne. Det viste sig tydeligt under de smertelige oplevelser med det franske og nederlandske "Nej" til Lissabontraktaten. Det gælder dog også, at EU's institutioner forsøger at forbedre deres kontakt med borgerne. De åbner op for dem og anerkender klart den rolle, de spiller for civilsamfundet. Der fastlægges en stadigt stigende serie er EU-kommunikationspolitikker på dette område. Der er endda kommet en ny term "civildialog" for at beskrive disse politikker. Der kræves dog mere. Parlamentet søger derfor at vokse med udfordringen og forsøger at etablere en passende mekanisme til formålet og til fremme af kontakter af denne art mellem EU's institutioner og borgerne. Det vil løse problemet med mangel på demokrati og vise, at borgerne også spiller en vigtig rolle i beslutningsprocessen i EU.

I artikel 10 i Lissabontraktaten hedder det, at "Enhver borger har ret til at deltage i Unionens demokratiske liv. Beslutningerne træffes så åbent som muligt og så tæt på borgerne som muligt". Der er også en yderligere bestemmelse, som sætter 1 mio. borgere i EU i stand til at tage et lovgivningsinitiativ. Efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse kan 1 mio. borgere gå til Kommissionen og opfordre den til at indgive et lovgivningsforslag vedrørende et emne, der er vigtigt for borgerne.

Derfor henviser jeg til civildialog i denne betænkning. Det er en dialog, som ikke er defineret ved lov. Den er dog vigtig, og jeg ønsker, at den skal ledes af følgende principper eller snarere, at den skal lede sig selv efter dem. Jeg har for det første introduceret princippet om repræsentation af civilsamfundet i denne betænkning. Jeg ønsker, at civilsamfundet skal være repræsenteret på passende måde på EU-niveau, dvs. jeg ønsker, at det skal være repræsenteret af partnere, der i tilstrækkelig grad afspejler og repræsenterer de involverede interesser.

Jeg ønsker, at den civile dialog bliver en gensidig, tosidet proces. Det betyder, at det ikke kun skal være EU, der henvender sig til borgerne, som så svarer. EU skal også informere borgerne, når deres synspunkter er taget i betragtning, og forklare, hvilke implikationer disse synspunkter har haft. Derfor har vi brug for feedback fra EU til borgerne.

Jeg ønsker, at den civile dialog baseres på principperne om klarhed og gennemsigtighed. Vi skal være styret af klare regler, når vi opfordrer samfundsrepræsentanter til at indgå i dialog med os. Vi skal systematisk offentliggøre en liste over organisationer, der deltager i høringer. Det ville være klogt, hvis EU udpegede en person med ansvar på dette område, dvs. dialog.

Det er ikke nemt at fastlægge regler for dette område. Kommissionen udformede principper for styrkelse af en høringskultur og dialog allerede i 2002, og jeg håber derfor, at den vil være parat til at udforme de relevante principper. Disse vil blive fælles principper for alle institutionerne. Jeg vil også tilføje, at medlemsstaterne skal være forpligtede til at fremme den civile dialog. Jeg har ikke kunnet nævne alle dele af denne betænkning. Jeg ønsker dog, at indholdet sættes på prøve ved førstkommende lejlighed, nemlig under den europæiske valgkampagne i 2009. Jeg ønsker, at vi benytter denne lejlighed og tager et først skridt hen imod kontakt med europæiske borgere, så de bliver opmærksomme på, hvad EU kan tilbyde, og så vi hører fra dem, hvad vi skal kæmpe for her i Parlamentet.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Først og fremmest vil Kommissionen takke ordføreren, Genowefa Grabowska, og Udvalget om Konstitutionelle Anliggender for den fremragende betænkning.

Vi er enige i, at civilsamfundet spiller en vigtig rolle for den europæiske integration. Det er et af nøgleværktøjerne i kommunikationen mellem de europæiske institutioner, samfundet i EU og borgerne i EU. Det hjælper borgerne med at udøve deres ret til at deltage i EU's demokratiske liv.

Kommissionen har en lang og sund tradition for samarbejde med organisationer i civilsamfundet. Dette samarbejde mellem Kommissionen og civilsamfundet er vokset og dækker en lang række områder fra politisk dialog til projektstyring både inden for EU og i vores partnerlande.

Lissabontraktaten vil etablere et mere formelt grundlag for vores nuværende praksis og give nyt incitament til at forbedre dem yderligere. Den vil også åbne døren for en anden mulighed, hvor civilsamfundet kan præsentere dets synspunkter gennem borgerinitiativet.

Involvering af berørte parter i en aktiv dialog kræver, at civilsamfundet har de rigtige instrumenter til at udtrykke dets holdninger og blive hørt. EU's institutioner har også brug for lige så passende instrumenter til at sikre, at budskabet fra civilsamfundet og borgerne fanges ordentligt og registreres i systemet. Kommissionen glæder sig over, at denne betænkning støtter mange af de idéer, som Kommissionen allerede sætter i værk.

Gennem dens mandat har den nuværende Kommission iværksat en række initiativer med henblik på at involvere civilsamfundets organisationer og individuelle borgere i en offentlig debat om EU-spørgsmål. Et af de mere innovative eksempler på denne indsats har været borgerhøringer, forsøg med folkehøring og høringer ansigt til ansigt.

For at forstå menneskers behov og forventninger er Eurobarometer i løbet af de sidste 35 år blevet udviklet til et særdeles værdifuldt værktøj til overvågning af den offentlige mening i Europa. Hverken Kommissionen eller Parlamentet kan dog alene organisere en offentlig debat på tværs af hele Europa. Det er kun muligt, hvis EU-institutionerne og medlemsstaterne arbejder sammen. Det er formålet med den politiske erklæring om "Partnerskab om formidling af EU", som Parlamentet, Rådet og Kommissionen underskrev den 22. oktober 2008.

I den sammenhæng koordinerer Kommissionen og Parlamentet allerede indsatsen med medlemsstaterne via forvaltningspartnerskaber, der omfatter regionale og lokale kampagner om konkrete forhold, som knyttes til handlinger, der gennemføres af lokale myndigheder og ngo'er. 11 nye forvaltningspartnerskaber vil i 2009 gøre denne tilgang endnu mere effektiv.

Kommissionen er enig i, at frugtbar dialog afhænger af aktiv deltagelse fra alle sider: EU-institutionerne, medlemsstaterne og civilsamfundet. Kommissionen håber, at Lissabontraktaten vil træde i kraft og er parat til at iværksætte de nødvendige handlinger for at gennemføre dens bestemmelser og fortsætte med at udvikle den civile dialog.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted tirsdag kl. 12.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), skriftlig. – (PL) Hvis EU reelt vil være demokratisk og tæt på borgerne, kræver det tæt samarbejde på lokalt, regionalt og nationalt plan mellem EU's institutioner og medlemsstaterne på den ene side og civilsamfundet på den anden.

Civilsamfundet repræsenterer mange ngo'er og almennyttige organisationer, som borgerne har etableret af egen fri vilje. Det spiller en vigtig rolle i den europæiske integrationsproces, da det viderebringer EU-borgernes holdninger og ønsker til de europæiske institutioner. Det er derfor meget vigtigt, at vi giver borgerne effektive og pålidelige informationer og gør den civile dialog mere populær. Det er især tilfældet med hensyn til fremme og udbredelse af EU's handlinger og intentioner, udvikling af et europæisk netværk for samarbejde og styrkelse af den europæiske identitet i civilsamfundet.

Øget politisk bevidsthed, mere effektiv civil dialog og bredere politisk debat er nødvendig, hvis EU skal opfylde dens politiske mål og hensigter.

Lissabontraktaten styrker borgernes rettigheder over for EU ved at gøre det nemmere for dem og for foreninger, der repræsenterer civilsamfundet, at deltage i det såkaldte "borgernes Europa".

EU's institutioner skal samarbejde tættere for at udvikle den europæiske civile dialog og opmuntre EU's borgere til at engagere sig mere i Europa. Det er vigtigt, at vi fremmer bredere deltagelse af borgerne i de europæiske debatter og drøftelser. Borgerne skal inddrages aktivt i de kommende valg til Parlamentet. Jean Monnet sagde trods alt, at vi ikke skaber en union for lande og regeringer, men for borgerne.

Zita Gurmai (PSE), *skriftlig*. – (HU) Medlemskab af en organisation i civilsamfundet giver de europæiske borgere mulighed for at deltage aktivt i det politiske liv. Med henblik på at opfylde EU-mål repræsenterer aktiv involvering af borgere i denne proces og etableringen af konkrete, håndgribelige muligheder for dem til at tage initiativer, give feedback og udtrykke kritik og modholdninger en ægte udfordring. Da der ikke er en enkel, præcis juridisk definition af en organisation i civilsamfundet, kan dette dog volde vanskeligheder.

For at EU's borgere kan anerkende de fordele, som EU tilbyder dem, skal vi fortsætte med at udvide demokratiet, øge gennemsigtigheden og forbedre driften af EU. Det demokratiske underskud opstår oftest, fordi borgerne ikke altid har adgang til de nødvendige informationer. Nogle af dokumenterne vedrørende EU's beslutningsproces er stadig ikke tilgængelige, og vi skal derfor fortsætte processen med at forbedre adgangen til EU's arbejdsdokumenter.

Høringsmekanismerne udgør en integreret del af de europæiske institutioners aktiviteter. Vi skal fastlægge generelle principper og minimumsregler for høring, og vi skal etablere en ramme for høring, der er ensartet og alligevel fleksibel nok til at imødekomme de berørte parter forventninger.

Jo Leinen (PSE), *skriftlig*. – (DE) Denne betænkning sender et klart signal om at bringe EU tættere på borgerne og foreslår konkrete tiltag for at opfylde dette mål.

Vi opfordrer alle EU-institutionerne til at gøre dialog med civilsamfundet til en vigtig og generel opgave i deres politiske arbejde.

Borgerne støtter kun EU, hvis de får informationer om politiske projekter og aktiviteter og kan deltage i beslutningsprocessen, f.eks. gennem høringer. Med Irlands afvisning af Lissabontraktaten så vi, hvilke negative konsekvenser bevidst spredning af forkerte oplysninger kan have for den europæiske integration. Det skal vi undgå i fremtiden gennem en proaktiv informations- og dialogpolitik. Dette gælder navnlig for Rådet og for medlemsstaternes regeringer, der bør yde en mere aktiv indsats for at give bedre information om EU.

Det skal være nemmere og mere effektivt at få adgang til dokumenter fra alle EU-institutioner, så alle borgere kan få et indtryk af deres arbejde.

Vores mål er at skabe et stærkt europæisk civilsamfund som en forudsætning for udviklingen af et europæisk offentligt rum. Vi kræver derfor, at der endelig etableres de nødvendige rammebetingelser, dvs. et charter for europæiske foreninger, og den nødvendige grundlæggende infrastruktur for aktive borgere på europæisk plan.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), *skriftlig*. – (PL) Betænkningen fra Genowefa Grabowska om perspektiver for udvikling af den civile dialog under Lissabontraktaten er et eksempel på spild af tid og ressourcer. Der rejses derfor et grundlæggende spørgsmål. Hvad drejer denne forhandling sig egentlig om? Lissabontraktaten er jo død. Irland forkastede den i en folkeafstemning. Det betyder, at dette dokument ikke har nogen retsvirkning. At bygge noget på den er som at bygge på sand uden fundament. At bygge på en traktat, der ikke findes, fordi den blev forkastet, er en krænkelse af demokratiet og af de frie nationers lige rettigheder. Det får mig til at tænke på definitionen af demokrati. Som jeg forstår det, er demokrati det frie valg, ikke noget, som er pålagt, og som tilsidesætter folkets vilje. Det er folket, der er suveræne i et demokrati, ikke en særlig interessegruppe. Det allerhøjeste udtryk for folkets vilje er en folkeafstemning, ikke en beslutning, der træffes af den regerende klike i strid med folkets vilje. Er det så vanskeligt at forstå?

Dushana Zdravkova (PPE-DE), *skriftlig*. – (BG) Jeg vil gerne lykønske Genowefa Grabowska for hendes fine betænkning, som helt sikkert vil bidrage til at forbedre og udvikle den civile dialog. Der kan siges meget om udviklingen af dialogen mellem EU's borgere og EU's institutioner. Som formand for en borgersammenslutning i Bulgarien er jeg overbevist om, at dette er et af de vigtigste elementer for Europas fremtidige udvikling, der omgående skal reformeres og forbedres.

Jeg mener, at denne betænkning vil sætte Parlamentet i stand til at komme med de nødvendige retningslinjer og henstillinger til de øvrige institutioner, men også til de civile organisationer, fordi vi uden deres samarbejde og deltagelse ikke vil kunne opnå det mål, vi har fastlagt for os selv.

Der foreslås i betænkningen en lige dialog under hensyntagen til forskellene mellem og uafhængigheden af de mange foreninger. Det vil fremme den civile deltagelse i den politiske proces med henblik på at overvinde de alvorlige udfordringer, vi står overfor både nationalt og på europæisk plan. Derfor er det afgørende, at vi finder en differentieret tilgang for at opnå resultater på lokalt niveau som følge af forskellene i udviklingsniveau både i de forskellige lande og i de forskellige sektorer.

Jeg satser på, at de andre institutioner og medlemsstaterne tager vores henstillinger i betragtning så hurtigt som muligt, selvom Lissabontraktaten ikke træder i kraft i nærmeste fremtid.

20. De offentlige finanser i ØMU – 2007 og 2008 (kortfattet forelæggelse)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0507/2008) af Donata Gottardi for Økonomi- og Valutaudvalget om de offentlige finanser i ØMU 2007-2008 (2008/2244(INI)).

Donata Gottardi, ordfører. – (IT) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! For nøjagtigt et år siden traf vi beslutningen om at kombinere beretningerne om offentlige finanser for 2007 og 2008. Det var der mindst to grunde til. Det var først og fremmest for at fremskynde processen og dernæst for at tage højde for de tegn på ændringer, der måtte forekomme. Vi kendte ikke det fulde omfang af ændringerne på det pågældende tidspunkt, men det var allerede tydeligt, at vi ved at analysere to år kunne foretage en mere omfattende og nøjagtig vurdering. Og vi havde ret! Den betænkning, som vi stemmer om i morgen, er løbende opdateret.

Den tætte forbindelse mellem offentlige finanser og den finansielle og økonomiske krise er meget tydelig. Tænk blot på de midler, der er afsat til at komme banker og store virksomheder til undsætning, støtte produktionen og imødekomme henvendelserne især fra små og mellemstore virksomheder samt beskytte borgerne imod konsekvenserne af recessionen. De europæiske institutioner og de enkelte medlemsstater er opmærksomme på alle disse foranstaltninger, men de skal ikke underminere eller påvirke vores indstilling og engagement på de kommende generationers vegne negativt.

Betænkningen indeholder mindst to planer: et plan, der er generelt, stabilt og gyldigt i alle situationer, og et plan, der er en nødvendig reaktion på den nuværende krise. Princippet om, at bæredygtige offentlige finanser af høj kvalitet er en absolut nødvendighed, ikke blot for de enkelte lande, men også for økonomiens og den europæiske sociale models soliditet, er intakt – endda styrket. Hvad angår indtægter skal der træffes foranstaltninger til at udvide skattegrundlaget uden at svække princippet om progressiv beskatning samt til at sænke skattetrykket på arbejdskraft, især på mellem- og lavindkomster og pensioner. Hvad angår udgifter, skal foranstaltningerne omfatte en vurdering af befolkningens behov og sammensætning under hensyntagen til ligestillingspolitik og demografiske ændringer. Frem for at indføre unødvendige nedskæringer med negative konsekvenser skal målet være at omlægge de offentlige udgifter, dels ved at omfordele budgetposterne og dels ved at modernisere de offentlige forvaltninger.

En god metode til opnåelse af dette mål er kønsbudgettering, en metode, som Europa-Parlamentet selv har foreslået og fremmet gennem et stykke tid, selv om metoden stadig langt fra er normen. Med denne metode øges gennemsigtigheden og sammenligneligheden, og borgerne kan lettere forholde sig til situationen, hvorved der opnås større engagement og ansvarsfølelse blandt borgerne.

Med denne hidtil usete ustabilitet er der behov for målrettede tiltag. Hvis det endnu en gang er nødvendigt med indgreb fra den offentlige sektor, må vi ikke begå samme fejl igen – det vil være endnu mere utilgiveligt. Vi skal i stedet styre krisen i retning af en ny udviklingsmodel, der er reelt bæredygtig, både miljømæssigt og socialt.

Når vi taler om europæisk koordination, skal vi overveje at fastlægge vores egen konjunkturudjævrende kurs, hvor alle følger samme retning og optrapper kampen imod skatteunddragelse og skattely og samordner de nationale planer. Når vi griber ind for at støtte virksomheder, skal vi vurdere, hvilken virkning det vil have på konkurrencen, lige konkurrencevilkår og funktionen af det indre marked, og sikre, at der er tilsyn, ansvarlighed, restriktioner, og at disse punkter overholdes. Gennemgangen af stabilitets- og vækstpagten giver mulighed for kontrolleret fleksibilitet, der skal anvendes forsigtigt og med et langsigtet perspektiv.

De makroøkonomiske politikker og fælles investeringer skal relanceres i strategiske forudbestemte sektorer ved anvendelse af instrumenter som f.eks. Eurobonds, og der skal holdes øje med det subnationale plan og de regionale stabilitetsplaner. Der var bred enighed om betænkningen i Økonomi- og Valutaudvalget, da de fleste politiske grupper delte denne holdning. Jeg håber stærkt, at denne forhandling er optakten til et positivt resultat under afstemningen i morgen.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Kommissionen bifalder Gottardi-betænkningen, og betænkningens indhold er i overensstemmelse med Kommissionens to tidligere rapporter om offentlige finanser i ØMU'en, der blev offentliggjort i juni 2007 og 2008. Kommissionen bifalder endvidere de sidste tre ændringsforslag fra ordføreren den 7. januar.

Med Europa-Parlamentets betænkning bekræftes det, at den reviderede stabilitets- og vækstpakt hidtil har fungeret efter planen. Mange af medlemsstaterne har ydet en stor indsats for at opfylde deres forpligtelser med hensyn til stabilitets- og vækstpakten. Efter reformen af stabilitets- og vækstpakten er både den præventive og korrigerende del af pakten gennemført målrettet og i fuld overensstemmelse med bestemmelserne i reformpakten.

I betænkningen fremhæves imidlertid også de meget negative økonomiske udsigter for EU og euroområdet i 2009. Væksten er faldet betydeligt og har udviklet sig til en decideret recession i 2009. De overordnede økonomiske udsigter for 2010 er også nedslående. Kommissionen er derfor enig med Europa-Parlamentet i, at det er uhyre vigtigt at støtte efterspørgslen ved at træffe alle de finanspolitiske foranstaltninger, der er til rådighed.

Dog skal den økonomiske politik fortsat følge en bæredygtig kurs, hvor forventningerne om en fornuftig løsning på krisen kan indfries. Kommissionen deler i denne sammenhæng Parlamentets bekymring om de offentlige finansers bæredygtighed på lang sigt og fremhæver fortsat sin vurdering.

Kommissionen vil i efteråret 2009 offentliggøre en ny rapport om de offentlige finansers stabilitet på lang sigt i Den Europæiske Union. Kommissionen er derudover enig med Parlamentet i, at de offentlige finanser skal omlægges for at fremme kvaliteten i forbindelse med de offentlige udgifter i tråd med Lissabonstrategien. En sådan politisk orientering er helt klart en del af de integrerede politiske retningslinjer, der er vedtaget af Det Europæiske Råd. Kommissionen arbejder løbende på en mere systematisk vurdering af kvaliteten af udviklingen af de offentlige finanser, herunder aspekter af ydelsesbaseret budgettering.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted tirsdag kl. 12.00.

Skriftlig erklæring (artikel 142)

Silvia-Adriana Țicău (PSE), skriftlig. – (RO) I foråret 2006 blev 12 medlemsstater underlagt proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Som følge af gennemførelsen af henstillinger og afgørelser fra Rådet for lande, der har uforholdsmæssigt store underskud, nærmer de lande, der er underlagt proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, sig nul to et halvt år efter. Dette resultat har været muligt takket være favorable økonomiske betingelser i 2006 og 2007. I perioden 2008-2009 står vi over for en finanskrise, der allerede har medført økonomisk recession i mange medlemsstater, stigende arbejdsløshed og konkurser hos en lang række virksomheder, især små og mellemstore virksomheder. Den europæiske økonomiske genopretningsplan indebærer store offentlige investeringer til modernisering af transport- og energiinfrastrukturer. Medlemsstaterne udvikler programmer, der har til formål at støtte små og mellemstore virksomheder, så de kan overleve. Men medlemsstaterne i eurozonen og de øvrige medlemsstater vil under disse omstændigheder finde det vanskeligt at opfylde konvergenskriterierne. Foranstaltningerne skal vedtages på EU-plan for at gøre det muligt for medlemsstaterne at imødegå de nuværende udfordringer som f.eks. aldrende befolkning, migration, klimaændringer osv. Landbrug, uddannelse, sundhed og transport, som er vigtige områder for EU's økonomiske udvikling og EU-borgernes livskvalitet, skal drage fordel af specifikke offentlige politikker.

21. 21 – Omsætning, gennemførelse og håndhævelse af direktiv 2005/29/EF og direktiv 2006/114/EF (kortfattet forelæggelse)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0514/2008) af Barbara Weiler for Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse om omsætning, gennemførelse og håndhævelse af direktiv 2005/29/EF om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og direktiv 2006/114/EF om vildledende og sammenlignende reklame (2008/2114(INI)).

Barbara Weiler, ordfører. – (DE) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Inden jeg taler om betænkningen ønsker jeg endnu en gang at påpege, at vi ikke har fulgt proceduren korrekt med hensyn til beslutningen om at drøfte vores initiativbetænkninger. Når jeg følger forhandlingerne – som er uden dialog, uden diskussioner, uden konflikter – føler jeg ikke, at der er tale om ægte parlamentariske forhandlinger, og jeg håber, at vi hurtigt får genskabt ånden i forhandlingerne efter valget til Europa-Parlamentet.

Jeg vil alligevel gerne takke de af mine kolleger, der ikke er til stede. Vi har haft et virkelig godt samarbejde om udarbejdelsen af betænkningen. Jeg ønsker endvidere at takke Kommissionen og udvalgets sekretariat.

Vi har gjort mange nye fælles opdagelser under forhandlingen på udvalgsplan. Udvalget om Det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse har bevidst sat forhandlingen om gennemførelsen relativt højt på dagsordenen, da medlemsstaternes frist for gennemførelse var i midten eller slutningen af 2007, som ikke er meget tid i forhold til et direktiv, der involverer så omfattende og vigtige elementer for harmonisering. Nogle medlemsstater har ikke omsat direktivet. Det har helt klart noget at gøre med den komplicerede procedure, men det er interessant, at tre medlemsstater, som endnu ikke har omsat direktivet, er nogle af de grundlæggende medlemsstater. Vi kan derfor ikke formode, at de ikke har tilstrækkelig viden om europæisk ret. Tre medlemsstater har endnu ikke omsat direktivet, fire medlemsstater har omsat direktivet mangelfuldt og utilstrækkeligt, og tre medlemsstater har modtaget meddelelser fra Kommissionen, som eventuelt kan føre til indledning af overtrædelsesprocedurer ved EU-Domstolen. Der er en lang række medlemsstater, som ikke har omsat direktivet i tilstrækkeligt omfang. Vi har under høringen slået fast, at der er to lande, som har omsat direktivet med stort engagement og kreativitet, nemlig Det Forenede Kongerige og Østrig. Det kan derfor godt lade sig gøre.

Fordelene i forbindelse med det indre marked bør være i medlemsstaternes interesse. Formålet med direktivet skal være at klarlægge forbrugerrettigheder, forenkle grænseoverskridende handel, indføre pålidelige og retfærdige forskrifter samt naturligvis at styrke retssikkerheden.

Beskyttelse af borgerne og forbrugerne imod svindel har været et meget væsentligt punkt for Europa-Parlamentet. Dette gælder ikke blot forbrugerne, men også små virksomheder og erhvervsdrivende. Vores målsætning, fru kommissær, bør måske være at slå disse to direktiver sammen på mellemlang sigt, da rigtig mange små virksomheder oplever samme irritationsmomenter på det indre marked som forbrugerne. Vi er bekendt med mange eksempler, f.eks. uhensigtsmæssige reklamer og vildledende og aggressive forretningsmetoder. Vi er alle bekendt med svindel med adresser, som er et udbredt problem i Europa. Vi er bekendt med lotterisvindler og mange andre eksempler på svindel.

Jeg ønsker endvidere at takke Kommissionen for målrettet at indføre det nye sweep-system i forbindelse med reklamer for luftfartsselskaber og ringetoner. Vi håber, at Kommissionen vil arbejde videre med dette spørgsmål. Vi forventer, at Kommissionen vil fremme networking med nationale regeringer og ministerier og sikre, at sortlisterne ikke undermineres, og at sanktionerne faktisk har en præventiv virkning – et meget vigtigt punkt for Europa-Parlamentet.

Jeg ønsker afslutningsvis at påpege, at vellykket omsætning kræver samarbejde blandt medlemsstaterne og mellem nationale parlamenter og Europa-Parlamentet, og jeg ønsker helt i tråd med Lissabontraktaten, som er nævnt i denne sammenhæng, at argumentere til fordel for, at nationale parlamentsmedlemmer opnår mere kontrol med de nationale parlamenter. Disse to tiltag vil være en god start.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg ønsker først og fremmest at takke ordføreren, fru Weiler, for betænkningen, som naturligvis vil blive overvejet grundigt af Kommissionen, og for hendes kommentarer til denne procedure.

Kommissionen er helt enig i, at det på nuværende tidspunkt er meget vigtigt, at medlemsstaterne fuldt ud omsætter de nye koncepter i direktivet om urimelig handelspraksis, og at de nationale myndigheder også bidrager til ensartet gennemførelse af direktivet i EU.

Hvad angår omsætning er der to medlemsstater, som stadig har problemer: Luxembourg og Spanien. Kommissionen henviste disse to lande til EF-Domstolen i juni sidste år.

Kommissionen koordinerede også samarbejdet om omsætning for at undgå mangelfuld og forkert omsætning. Der er dog fortsat problemer i nogle enkelte lande, hovedsageligt på grund af deres manglende vilje til at opfylde kravene til fuld harmonisering. Med hensyn til disse lande vil Kommissionen ikke tøve med at indlede overtrædelsesprocedurer.

I betænkningen understreges det, at det ikke blot er nødvendigt at beskytte forbrugerne, men også de små og mellemstore virksomheder, imod urimelig handelspraksis. Kommissionen ønsker i denne sammenhæng at minde Europa-Parlamentet om, at et direktiv om fuld harmonisering af virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne i forvejen var et ambitiøst forslag, som ville have været tabt på gulvet, hvis anvendelsesområdet var blevet udvidet til at omfatte virksomheders urimelige handelspraksis over for andre virksomheder.

Efter høringen i forbindelse med forslaget og drøftelserne i Rådet konkluderede man, at der har været meget lidt støtte til at udvide direktivets anvendelsesområde til at omfatte virksomheders urimelige handelspraksis over for andre virksomheder.

Hvad angår aggressiv handelspraksis, der for første gang blev reguleret på EU-plan gennem direktivet om urimelig handelspraksis, vurderede man, at denne praksis næsten udelukkende forekommer i forholdet mellem virksomheder og forbrugere. Virksomheders vildledende handelspraksis over for andre virksomheder er allerede dækket af direktivet om vildledende og sammenlignende reklame. Den pågældende praksis skal fortsat udelukkende være reguleret af dette direktiv.

Hvad angår håndhævelse af lovgivningen om forbrugerbeskyttelse vil Kommissionen fortsat koordinere håndhævels tiltag gennem samarbejdsnetværket for forbrugerbeskyttelse.

I denne sammenhæng noterer Kommissionen sig Parlamentets støtte til "sweeps" som redskab til håndhævelse. Kommissionen har til hensigt yderligere at udvikle denne mekanisme og har planlagt endnu en sweep senere på året. I forbindelse med Parlamentets anmodning glæder det endvidere Kommissionen at kunne tilføje, at den kommende version af forbrugerresultattavler vil indeholde oplysninger indsamlet under de sweeps, der er udført indtil nu.

Da det påpeges i betænkningen, at der er behov for oplysningskampagner for at bevidstgøre forbrugerne om deres rettigheder, ønsker Kommissionen at orientere medlemmerne om sin nyoprettede webside "Is it fair?", som f.eks. indeholder uddannelsesmateriale om sortlisten vedrørende forbudt handelspraksis.

Kommissionen ønsker til slut at forsikre Parlamentet om, at den fortsat vil arbejde tæt sammen med medlemsstaterne for at sikre tilstrækkelig og effektiv håndhævelse af direktiverne om urimelig handelspraksis og vildledende og sammenlignende reklame.

Databasen med nationale omsætningsforanstaltninger og retspraksis vil blive oprettet i år og være et nyttigt redskab i denne sammenhæng.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted tirsdag kl. 12.00.

(Efter fru Weilers kommentarer henviste formanden til bestemmelserne i forretningsordenens artikel 45, stk. 2)

Skriftlig erklæring (artikel 142)

Zita Pleštinská (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Europæiske forbrugere konfronteres ofte med urimelig handelspraksis og vildledende reklame. Kategorien med sårbare forbrugere, der især omfatter børn og ældre, er mest udsat for risikoen for svindel.

Jeg bifalder Kommissionens indsats for at støtte medlemsstaternes omsætning af et direktiv, der vil medvirke til at styrke tilliden for både forbrugere og handlende i grænseoverskridende transaktioner. Og det vil skabe større retssikkerhed for forbrugerne og samtidig beskytte de små og mellemstore virksomheder imod aggressiv og urimelig handelspraksis.

Direktivet vil være af afgørende betydning for den fremtidige udvikling af forbrugerrettighederne i EU og den optimale udvikling af det indre markedes potentiale. Da nogle punkter stadig er uafklarede i forbindelse med omsætningen af direktivet, bifalder jeg fru Weilers betænkning, hvori der sættes fokus på problemerne forbundet med omsætningen af direktivet.

Hvis direktivets målsætninger skal opfyldes, skal retsmyndighederne forstærke det grænseoverskridende samarbejde om vildledende databasetjenester. Jeg lægger stor vægt på oplysningskampagner til yderligere bevidstgørelse af forbrugerne om deres rettigheder, da disse rettigheder er en vigtig faktor i ydelsen af større beskyttelse. Kun velinformerede forbrugere vil være i stand til at gennemskue vildledende reklame og undgå de skuffelser, som disse reklamer kan medføre.

Efter min opfattelse vil "sortlisterne" gøre det muligt for os at afdække urimelig handelspraksis og fuldt ud forbyde vildledende reklame.

22. 22 – Den fælles fiskeripolitik og en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltningen (kortfattet forelæggelse)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0485/2008) af Pedro Guerreiro for Fiskeriudvalget om den fælles fiskeripolitik og en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltningen (2008/2178(INI)).

Pedro Guerreiro, *ordfører*. – (PT) I Kommissionens meddelelse rejses der en bred vifte af spørgsmål som led i forhandlingen om en eventuel reform af den fælles fiskeripolitik inden udgangen af 2012.

I min betænkning, der er vedtaget af Fiskeriudvalget, fremhæves en række faktorer, som vi betragter som vigtige i denne forhandling.

Fiskeri er en fundamental aktivitet til sikring af menneskets ernæring og overlevelse, og det er den grundlæggende målsætning for enhver fiskeripolitik.

Det er i denne sammenhæng vigtigt at understrege betydningen af fiskeri i farvandene i hver enkelt medlemsstats eksklusive økonomiske zone med henblik på medlemsstaternes suverænitet og uafhængighed, navnlig på fødevarerområdet.

Den fælles fiskeripolitik har til formål at fremme moderniseringen og den bæredygtige udvikling af fiskeriindustrien, sikre industriens socioøkonomiske bæredygtighed og fiskebestandenes bæredygtighed, forsyningen af fisk til befolkningen og fødevarerens suverænitet og -sikkerhed, opretholde beskæftigelsen og forbedre levevilkårene for fiskere.

En fælles fiskeripolitik skal under hensyntagen til sine egne målsætninger således ikke være underlagt andre EU-politikker, der er defineret efterfølgende.

Med andre ord kan og skal en fiskeripolitik ikke være en politik for farvande og det maritime miljø.

Da fiskeriet er en aktivitet, der udnytter en egenfornyelig ressource, er fiskeriforvaltningens vigtigste opgave at kontrollere den samlede fiskeriindsats for at sikre den maksimale bæredygtige fangst.

En fiskeripolitik skal som udgangspunkt være baseret på formodningen om en indbyrdes afhængighed mellem fiskersamfundenes velfærd og økosystemernes bæredygtighed, hvoraf de er en integreret del, især under hensyntagen til de specifikke træk for og den særlige betydning af kystnært fiskeri og erhvervsfiskeri.

Anvendelsen af en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltningen kræver multidisciplinære aktioner på tværs af sektorerne blandt de forskellige foranstaltninger, der har indvirkning på maritime økosystemer, og som er mere vidtrækkende og målrettede end de foranstaltninger, der er truffet på fiskeriområdet.

Forslaget om en økosystembaseret analyse af vurderingen af fiskeressourcerne skal være baseret på validerede videnskabelige beviser frem for formodninger baseret på forudindtagede idéer.

Det skal endvidere anerkendes, at der er stor forskel mellem de forskellige havområder og de ressourcer, som de pågældende områder indeholder, mellem de forskellige flåder og det udstyr, som benyttes, og mellem deres respektive indvirkning på økosystemer, og det betyder, at der skal træffes fiskeriforvaltningsforanstaltninger, som er diversificeret, specifikke og tilpasset den enkelte situation, og at fiskerne skal kompenseres for de socioøkonomiske konsekvenser, hvor det er nødvendigt.

For at sikre ressourcernes bæredygtighed, fiskeriaktiviteterne og fiskersamfundenes overlevelse mener vi, at det er uhyre vigtigt, at medlemsstaterne hver især udøver suverænitet over territorialfarvandets 12 sømil, og at man betragter det område, der svarer til de eksklusive økonomiske zoner i regionerne i den yderste periferi, som en eksklusiv adgangszone.

I denne sammenhæng er der nogen bekymring om forslagene om adgang til ressourcer, som har til formål at fremme et individuelt omsætteligt kvotesystem, der vil have konsekvenser i forhold til koncentrationen af fiskeriaktiviteterne og den individuelle bevilling af fiskerirettigheder.

Det skal endvidere understreges, at en politik til fremme af generel skrotning af fartøjer, hvor der ikke tages højde for de specifikke egenskaber i forbindelse med flåder, ressourcer, behov med hensyn til forbruget i hver enkelt medlemsstat og den socioøkonomiske virkning, er uhensigtsmæssig og uberettiget.

Endelig ønsker jeg at understrege, at den store nedgang i indtægter i industrien ikke blot skyldes restriktioner for fiskeriaktiviteterne, men især stagnationen i førstesalgprisen ledsaget af de stigende produktionsomkostninger (diesel og benzin).

Androulla Vassiliou, *medlem af Kommissionen*. – (EN) Hr. formand! Kommissionen bifalder den forelagte betænkning og den støtte, som vores perspektiver for en økosystembaseret tilgang har opnået.

Et af Kommissionens vigtigste budskaber i meddelelsen er, at fiskeriforvaltningen ikke kan overtage ansvaret for generel maritim forvaltning alene, selv om fiskeriet afhænger af sunde maritime økosystemer. Sunde

maritime økosystemer kan udelukkende sikres gennem en politik, der omfatter alle sektorer, som påvirker de pågældende økosystemer.

Derfor opfatter Kommissionen den maritime politik og især miljøsjølen hertil – havstrategirammedirektivet – som nøglen til gennemførelse af en økosystembaseret tilgang. Denne tilgang vil endvidere medføre en forsikring til fiskeriindustrien om, at der på en relevant og sammenhængende måde vil blive taget hensyn til al menneskelig indvirkning på maritime økosystemer – ikke blot fiskeriets indvirkning. Det er også det gennemgående punkt i betænkningen, og vi bifalder aftalen om dette punkt.

Jeg ønsker at fremhæve, at det ikke betyder, at én politik er sekundær i forhold til en anden – og at vi ved at benytte denne tilgang etablerer et hierarki mellem f.eks. havstrategirammedirektivet og den fælles fiskeripolitik.

Havstrategirammedirektivet tjener den fælles fiskeripolitik ved at være det nødvendige integrerende instrument til at sikre ressourcegrundlaget for fiskeriet i fremtiden, og den fælles fiskeripolitik vil bidrage til havstrategirammedirektivet med gennemførelsen af de forvaltningstiltag, der er nødvendige for at støtte målsætningerne for sunde maritime økosystemer.

Som angivet i betænkningen er opfyldelse af fødevarebehov, sikring af fiskeriindustrien og fiskersamfundene og opretholdelse af bæredygtige økosystemer ikke uforenelige målsætninger. Tværtimod er der på lang sigt en synergi mellem disse målsætninger.

I betænkningen rejses der mange spørgsmål om de specifikke instrumenter, som skal benyttes i fremtiden. Der er tale om betydningsfulde og relevante spørgsmål, som vi vil drøfte i forbindelse med forhandlingen om reformen af den fælles fiskeripolitik. Jeg vil derfor ikke kommentere disse spørgsmål yderligere på nuværende tidspunkt.

Jeg ønsker dog at pointere, at der er et par punkter, hvor vi muligvis vil være uenige. Det foreslås i betænkningen, at de fiskere, der påvirkes af forvaltningsplaner og -foranstaltninger til beskyttelse af økosystemerne, skal støttes eller kompenseres. Vi mener ikke, at direkte støtte er den rette løsning, men at man skal hjælpe industrien med at være mere økonomisk fleksibel og hjælpe kystsamfundene med at sprede deres interesser til andre økonomiske aktiviteter.

Det er endvidere angivet i betænkningen, at fornyelse fra akvakulturen kan være et instrument til genopretning af vilde fiskebestande. Selv om dette kan være en mulighed i meget sjældne tilfælde, mener vi ikke, at det generelt er den rette løsning. Fiskebestandene skal genopbygges gennem relevant forvaltning af menneskelig påvirkning af de maritime økosystemer, herunder påvirkningen fra fiskeriet og andre sektorer.

Vi vil vende tilbage med en mere detaljeret forhandling om instrumenterne for fiskeriforvaltning inden for rammerne af forhandlingen og udviklingen af reformen af den fælles fiskeripolitik, som indledes med offentliggørelsen af en grønbog i april. I mellemtiden ønsker jeg at takke Parlamentet for støtten til vores tilgang som beskrevet i denne betænkning.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted tirsdag kl. 12.00.

Skriftlig erklæring (artikel 142)

Daciana Octavia Sârbu (PSE), skriftlig. – (RO) De nuværende fiskebestande i farvandene i EU er fortsat faldende, både på grund af overdrevet fiskeri og anvendelse af udstyr, der ikke er velegnet, og på grund af den indvirkning, som andre sektorer, især turismen, har på det havbiologiske liv. Videnskabelig forskning med henblik på identifikation af de faktorer, der har indvirkning på de maritime økosystemer, herunder konsekvenserne af klimaændringerne, vil skabe mulighed for at klarlægge udviklingen af fiskeressourcer og sikre, at der træffes forebyggende foranstaltninger for at forhindre hurtig kontinuerlig udtynding af fiskebestandene.

Da fiskeri er uhyre vigtigt til sikring af menneskets ernæring og overlevelse, er forvaltningen af fiskeressourcerne af afgørende betydning på et tidspunkt, hvor den maritime biodiversitet er faldende. Derfor skal der tages højde for sociale, økonomiske og miljømæssige aspekter i alle initiativer, som har til formål at fremme den bæredygtige udvikling af EU's kystområder.

23. 23 – Ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår (kortfattet forelæggelse)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0514/2008) af Teresa Riera Madurell for Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling om omsætning og anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 76/207/EF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår (2008/2039(INI)).

Teresa Riera Madurell, ordfører. – (ES) Hr. formand! Direktivet, hvortil der henvises i betænkningen, er en ny version af et direktiv fra 1978 om samme emne, der blev udarbejdet som følge af Amsterdamtraktaten – med retspraksis fastlagt af EF-Domstolen – og som følge af den nye sociale situation. Det er en version, der inkorporerer vigtige elementer af den positive udvikling i kvinders rettigheder, som vurderes i betænkningen.

I teksten fastlægges definitionen af direkte og indirekte forskelsbehandling, chikane og sexchikane. I henhold til teksten skal medlemsstaterne opfordre arbejdsgiverne til at træffe foranstaltninger til forhindring af enhver form for kønsdiskrimination og sikring af arbejdstagernes rettigheder efter barselsorlov eller fædreorlov.

Med gennemførelsen af dette direktiv forpligter medlemsstaterne sig ikke blot til at oprette ligestillingsorganer til fremme, vurdering, gennemførelse og støtte af ligestilling, men også til at indlede en social dialog med det formål at fremme ligestilling på arbejdspladsen gennem kollektive aftaler på grundlag af planlægning. De forpligter sig endvidere til at styrke ngo'ernes rolle i forbindelse med fremme af ligestilling, gennemføre effektive foranstaltninger med henblik på at straffe de personer, der ikke overholder direktivets bestemmelser, samt gennemføre beskyttelsesforanstaltninger for de personer, som yder støtte til ofrene.

Hvis Kommissionen havde kunnet udarbejde den beretning, som ifølge selve direktivet er obligatorisk hvert fjerde år, ville vores evalueringsindsats have været relativt enkel. Men hvis dette skulle have været muligt, skulle alle medlemsstaterne have omsat direktivet fuldt ud inden for en fastsat tidsfrist og fremsendt alle oplysninger til Kommissionen. Det var imidlertid ikke den situation, vi befandt os i, da vi indledte arbejdet.

Da tidsfristen for omsætning af direktivet var udløbet, var der ni medlemsstater, som ikke havde fremsendt oplysninger om de foranstaltninger, som de havde truffet for at omsætte direktivet. Kommissionen indledte derefter overtrædelsesprocedurer, som for to medlemsstaters vedkommende stadig var i gang i maj sidste år. Kommissionen havde derudover på grund af direktivets kompleksitet og nye punkter erfaret, at der var problemer med omsætningen i 22 medlemsstater, selv om den forventede at kunne løse mange af disse problemer gennem dialog.

For at kunne udarbejde en betænkning, der var så grundig, anvendelig og gennemarbejdet som muligt, var det nødvendigt med yderligere oplysninger, og vi besluttede derfor at indhente oplysninger fra medlemsstaterne. Med oplysninger fra Kommissionen, oplysninger fra medlemsstaterne – gennem deres ligestillingsorganer og nationale parlamenter – og bidrag fra mine kolleger fra de forskellige grupper var det muligt at udarbejde betænkningen med en klar beskrivelse af status for gennemførelse af direktivet i hver enkelt medlemsstat.

Efter denne opgave ønsker jeg at understrege, at samarbejdet mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet har været af grundlæggende betydning for at kunne udføre vores arbejde ordentligt. Uden oplysningerne fra de nationale parlamenter og ligestillingsorganer ville vi ikke have været i stand til at udarbejde betænkningen, i hvert fald ikke så omfattende en betænkning, som det er lykkedes os at udarbejde. Det ville heller ikke have været muligt uden det tætte samarbejde med Kommissionen og den uvurderlige hjælp fra tjenestegrene for Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, mit kontor og min parlamentariske gruppes tjenestegrene. Jeg ønsker at takke alle disse kvinder. Jeg ønsker endvidere at takke skyggeordførerne for deres bidrag og velvilje.

Helt fra starten var målsætningen for vores arbejde ikke blot at udarbejde en grundig og anvendelig betænkning, men at opnå den bredest mulige tilslutning, fordi vi havde behov for at vide nøjagtigt, hvordan omsætningen af direktivet skred frem. Direktivet er uhyre vigtigt, da det giver EU og medlemsstaterne meget effektive redskaber til at styrke deres lovgivning om ligestilling på arbejdspladsen – noget, der er af helt grundlæggende betydning, hvis vi skal opfylde de målsætninger, som vi har fastsat for os selv om europæere.

Vi må ikke glemme, at der i EU – selv på nuværende tidspunkt – er en forskel på 28,4 % i beskæftigelsen af mænd og kvinder, og at vi er langt fra opfyldelsen af Lissabonmålsætningen om at opnå en beskæftigelse af

kvinder på 60 % inden udgangen af 2010, og vi må heller ikke glemme, at kvinder i gennemsnit tjener 15 % mindre end mænd.

Hvis denne betænkning også tjener til at vække borgernes samvittighed i forbindelse med situationen i medlemsstaterne, vil det være en endnu større tilfredsstillelse.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Kommissionen bifalder Parlamentets betænkning om dette vigtige direktiv, og vi ønsker at takke fru Madurell for hendes store indsats.

Direktiv 2000/73/EF er et vigtigt redskab til bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af køn for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, fremmelse samt arbejdsvilkår. Fællesskabsretten er med dette direktiv betydeligt forbedret på dette område med klarere definitioner af de forskellige former for forskelsbehandling og en række innovative retlige beslutninger. De omfatter bestemmelser til beskyttelse af gravide kvinder og kvinder på barselsorlov, involvering af arbejdsmarkedets parter og ngo'er til sikring af ligestilling mellem kønnene på arbejdspladsen og etablering af ligestillingsorganer.

Betænkningen er særlig vigtig, da der stadig er mange uligheder mellem mænd og kvinder på beskæftigelsesområdet. Medlemsstaterne, Kommissionen, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet tvinges med betænkningen til at fokusere på direktivets vigtige bestemmelser. I betænkningen understreges endvidere behovet for fuld gennemførelse. Betænkningen kan derfor bidrage til opnåelse af bedre gennemførelse af direktivet og større bevidsthed om EU-lovgivningen om ligebehandling af mænd og kvinder.

Som traktatens vogter følger Kommissionen opmærksomt gennemførelsen af direktivet i medlemsstaterne. Kommissionen fortsætter dialogen med medlemsstaterne i relation til overtrædelsesprocedurer for at sikre, at direktivet er fuldt ud gennemført.

For at opfylde kravene til rapportering i henhold til direktivet vil Kommissionen udarbejde en beretning i første halvdel af 2009 om direktivets anvendelse i alle medlemsstaterne og forelægge denne for Parlamentet og Rådet.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Proinsias De Rossa (PSE), skriftlig. – (EN) Den irske ligestillingsmyndighed betragtes som et eksempel på bedste praksis. Den irske regering har dog for nylig nedskåret budgettet med ca. 43 % og fremskyndet decentraliseringen af myndigheden på et tidspunkt, hvor regeringens overordnede program for decentralisering af offentlige organer er midlertidigt stoppet.

Niall Crowley, den øverste chef for Irlands ligestillingsmyndighed, har opsagt sin stilling med erklæringen om, at ligestillingsmyndigheden ikke længere kan fungere på grund af afgørelsen [...] om at nedskære midlerne med 43 % og fortsætte decentraliseringen af myndighedens ansatte, samt at der er sat en stopper for ligestillingsmyndighedens arbejde. Derudover er seks medlemmer af ligestillingsmyndighedens bestyrelse trådt tilbage.

I betænkningen opfordres medlemsstaterne indtrængende til at udvikle kapaciteter og sikre, at der er tilstrækkelige midler til de organer, der arbejder på at fremme ligestilling og lige muligheder for mænd og kvinder i henhold til direktiv 2002/73/EF. I direktivet genindføres endvidere kravet om at sikre de pågældende organers uafhængighed.

Den irske regering overtræder helt tydeligt bestemmelserne i direktivet, da den tydeligvis hverken har nogen intention om at afsætte tilstrækkelige midler til eller sikre uafhængigheden af en myndighed, hvis støtte regeringen allerede næsten har halveret med det resultat, at halvdelen af bestyrelsen har været tvunget til at træde tilbage.

Louis Grech (PSE), skriftlig. – (EN) I lyset af den stadig eksisterende afgrund mellem mænd og kvinder i relation til beskæftigelse, lønninger og adgang til ledende stillinger ønsker jeg at opfordre medlemsstaterne til at fremskynde gennemførelsen af direktiv 2002/73/EF og samtidig sikre, at bestemmelserne omsættes fuldt ud og effektivt i national ret. Med udviklingen af finanskrisen er jeg bange for, at langsom eller utilstrækkelig gennemførelse af direktivet vil øge uligheden mellem mænd og kvinder, svække muligheden for at opfylde Lissabonmålsætningerne og forhindre EU i at udvikle sin økonomiske kapacitet fuldt ud.

Visse medlemsstaters beslutninger om at begrænse anvendelsesområdet for forbudte former for forskelsbehandling og dermed kun delvist opfylde kravene i direktiv 2002/73/EF er også beklagelige. Det er skuffende, at nogle nationale lovgivere til trods for talrige undersøgelser om emnet fortsat ignorerer de destruktive konsekvenser af forskelsbehandling og sexchikane for arbejdstagernes moral og produktivitet.

For bedre at kunne træffe foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling og chikane er det nødvendigt at inddrage interessenter på græsrodsniveau, gennem oplysningskampagner, anvendelse af ngo'er og mere formelle instrumenter som f.eks. inkludering af særlige bestemmelser i kollektive aftaler og national lovgivning om ligestilling mellem kønnene.

Zita Pleštinská (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Vedtagelsen af et stykke europæisk lovgivning er startskuddet til processen med omsætning og håndhævelse af direktivet i hver enkelt medlemsstat. Europa-Parlamentet overvåger nøje omsætningen af hvert enkelt direktiv, f.eks. gennem betænkningen fra min kollega, Teresa Riera Madurell, om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder.

Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling arbejder målrettet på at sætte fokus på det faktum, at kønsbaseret forskelsbehandling stadig forekommer på mange områder i social og politisk sammenhæng. Med langsom eller utilstrækkelig gennemførelse af direktiv 2002/73/EF hindres opfyldelsen af Lissabonstrategien og den fulde udvikling af EU's sociale og økonomiske potentiale.

Jeg ønsker at opfordre Kommissionen og medlemsstaterne til at fastsætte klare, detaljerede og målelige indikatorer for ligebehandling og standarder for evaluering af forholdet mellem kønnene. Efter min opfattelse vil Det Europæiske Ligestillingsinstitut, som er under oprettelse, i høj grad bidrage til at løse problemerne gennem de aktiviteter, instituttet vil iværksætte på ligestillingsområdet.

Jeg er overbevist om, at fuld omsætning af direktivet opnås ved at udveksle eksempler på bedste praksis og træffe positive foranstaltninger på områder, hvor der er konstateret forskelsbehandling.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Det glædede mig at læse på Europa-Parlamentets webside, at spørgsmålet om ligebehandling af mænd og kvinder ligger på en flot tredjeplads blandt de mest læste nye punkter i 2008. Den enorme interesse for dette spørgsmål betyder imidlertid også, at der fortsat skal ydes en stor indsats, især på området for ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse og forfremmelse. Teresa Riera Madurells betænkning er i denne sammenhæng meget vellykket, fordi den indeholder en klarlæggelse af arbejdsgivernes og civilsamfundets rolle med hensyn til at fremme ligebehandling af mænd og kvinder.

Jeg tror, at Kommissionen spiller en meget vigtig rolle i forbindelse med opfyldelsen af målsætningen om ligebehandling af kvinder og mænd på arbejdspladsen. Den skal primært verificere den måde, hvorpå EU-medlemsstaterne har truffet positive foranstaltninger i relation til de ulemper, som kvinder har oplevet i deres karriereforløb. I denne sammenhæng henviser jeg især til integrationen og overholdelsen af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i medlemsstaternes administrative og politiske beslutninger.

Samtidig med at medlemsstaterne forelægger Kommissionen rapporter hvert fjerde år, skal hver enkelt medlemsstat fremlægge en sammenhængende beskrivelse af de sanktioner, som vil blive pålagt i forbindelse med overtrædelse af bestemmelserne i direktivet. Det vil være en stor hjælp under udvekslingen af erfaringer og bedste praksis.

24. Dagsorden for næste møde: se protokollen

25. Hævelse af mødet

(Mødet hævet kl. 10.45)